

Bruselis, XXX
[...](2013) XXX draft

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

kuriuo skelbiama, kad tam tikrų rūšių pagalba žemės ūkio ir miškininkystės sektoriuje ir kaimo vietovėse yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 ir 108 straipsnius, ir panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1857/2006

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

kuriuo skelbiama, kad tam tikrų rūšių pagalba žemės ūkio ir miškininkystės sektoriuje ir kaimo vietovėse yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties 107 ir 108 straipsnius, ir panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1857/2006

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims¹,

paskelbusi šio reglamento projektą,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalies kriterijus atitinkantis valstybės finansavimas yra valstybės pagalba, apie kurią turi būti pranešta Komisijai pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį. Tačiau pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos rūšis, kurioms šis pranešimo reikalavimas netaikomas. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su tomis valstybės pagalbos rūšimis. Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Taryba pagal Sutarties 109 straipsnį nusprendė, kad Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatyta procedūra gali būti netaikoma tam tikrai pagalbai. Remdamasi Reglamentu (EB) Nr. 994/98, Komisija priėmė 2006 m. gruodžio 15 d. Reglamentą (EB) Nr. 1857/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, kuris taikomas iki 2013 m. gruodžio 31 d.²;
- (2) 2013 m. liepos 22 d. Tarybos reglamente (ES) Nr. 733/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims³, nustatytos papildomos pagalbos rūšys, pavyzdžiui, pagalba paveldui išsaugoti, kuria siekiama kompensuoti gaivalinių nelaimių ir miškininkystės padarytą žalą ir kuriai tam tikromis sąlygomis gali būti netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas pranešti.
- (3) Sutarties 42 straipsnyje numatyta, kad konkurencijos taisyklės žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai taikomos tik tiek, kiek nustato Europos Parlamentas ir Taryba. Pagal Reglamento Nr. [sCMO/2013]⁴ 146 straipsnio 1 dalį valstybės pagalbos taisyklės taikomos pagalbai žemės ūkio produktams gaminti ir jais prekiauti. Tačiau

¹ OL L 142, 1998 5 14, p. 1, su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (ES) Nr. 733/2013 (OL L 204, 2013 7 31, p. 11).

² OL L 358, 2006 12 16, p. 3.

³ OL L 204, 2013 7 31, p. 11.

⁴ OL L

valstybės pagalbos taisyklės netaikomos mokėjimams, kuriuos valstybės narės atlieka pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) [xxx] dėl EŽŪFKP paramos kaimo plėtrai⁵ (toliau – Reglamentas Nr. [RD/2013]), nei papildomam nacionaliniam finansavimui, patenkančiam į Sutarties 42 straipsnio taikymo sritį. Kad Komisija patvirtintų, jog mokėjimai, kuriais teikiamas į 42 straipsnio taikymo sritį patenkantis papildomas nacionalinis finansavimas, yra tam tikros valstybės narės kaimo plėtros programos dalis, jie turi atitikti Reglamento Nr. [RD/2013] kriterijus. Be to, jei priemonės nepatenka į Sutarties 42 straipsnio taikymo sritį, valstybės pagalbos taisyklės taikomos tiek EŽŪFKP lėšomis bendrai finansuojamai daliai, tiek papildomam nacionaliniam finansavimui;

- (4) kadangi ekonominis pagalbos poveikis nepriklauso nuo to, ar dalį pagalbos finansuoja Sąjunga, ar ją visą finansuoja tik valstybė narė, Komisija mano, kad jos valstybės pagalbos kontrolės politika ir parama, skiriama pagal Sąjungos vykdomą bendrą žemės ūkio ir kaimo plėtros politiką, turėtų būti iš esmės suderintos ir susietos;
- (5) todėl reikėtų suderinti šio reglamento ir Reglamento Nr. [RD/2013] taikymo sritį, visų pirma, kai ji susijusi su pagalba žemės ūkio sektoriuje ir pagalba MVĮ, vykdančioms veiklą kaimo vietovėse. Šiuo tikslu šis reglamentas turėtų būti taikomas MVĮ, vykdančioms veiklą kaimo vietovėse, skirtoms pagalbos priemonėms, kurios nepatenka į Sutarties 42 straipsnio taikymo sritį, tik jei tos priemonės yra įtrauktos į kaimo plėtros programas ir jei jų dalis bendrai finansuojama EŽŪFKP lėšomis. Tuo pačiu tikslu šis reglamentas taikomas MVĮ skirtoms pagalbos miškininkystės sektoriuje priemonėms tik tuo atveju, jei tos priemonės yra įtrauktos į kaimo plėtros programas ir jei jų dalis bendrai finansuojama EŽŪFKP lėšomis. Priešingai, šis reglamentas netaikomas pagalbai įmonėms, kurios kaimo vietovėse vykdo į Sutarties 42 straipsnio taikymo sritį nepatenkančią veiklą, arba pagalbai miškininkystės sektoriuje, jei nėra tiesioginės sąsajos su kaimo plėtros programomis ir jei dalis pagalbos bendrai nefinansuojama EŽŪFKP lėšomis;
- (6) tais atvejais, kai reikalaujama, jog valstybės narės pagal [Reglamento Nr. [RD/2013]] 88 straipsnio 1 dalį] gautų patvirtinimą, kad bendrai finansuojama nacionalinių kaimo plėtros programų dalis ir papildomas finansavimas yra valstybės pagalba, joms turėtų būti taikoma supaprastinta procedūra. Šiuo atžvilgiu, jei tokia pagalba atitinka šiame reglamente nustatytas suderinamumo sąlygas, tikslinga jai netaikyti reikalavimo pranešti;
- (7) Komunikatu dėl ES valstybės pagalbos modernizavimo⁶ Komisija pradėjo platesnio masto valstybės pagalbos taisyklių peržiūrą. Pagrindiniai modernizavimo tikslai: i) pasiekti tvarų, pažangų ir integracinį ekonomikos augimą konkurencingoje vidaus rinkoje ir kartu prisidėti prie valstybių narių pastangų užtikrinti veiksmingesnį viešųjų finansų naudojimą, ii) Komisijai atliekant *ex ante* nagrinėjimą, daugiausia dėmesio skirti didžiausią poveikį vidaus rinkai turintiems atvejams ir kartu stiprinti valstybių narių bendradarbiavimą užtikrinant valstybės pagalbos teisės aktų vykdymą, ir iii) racionalizuoti taisykles ir sudaryti sąlygas, kad sprendimai būtų grindžiami aiškiais ekonominiais argumentais, bendru požiūriu ir aiškiais įsipareigojimais ir būtų greičiau priimami, labiau pagrįsti informacija ir tvirtesni;
- (8) Šiuo reglamentu sudaromos sąlygos geriau nustatyti vykdymo užtikrinimo veiklos prioritetus ir labiau supaprastinti reikalavimus – tai turėtų padidinti skaidrumą ir padėti

⁵ OL L ...

⁶

veiksmingai vertinti ir tikrinti, kaip valstybės pagalbos taisyklių laikomasi nacionaliniu ir Sąjungos lygmenimis, laikantis proporcingumo principo ir išsaugant Komisijos ir valstybių narių institucijų kompetenciją;

- (9) priimdama daugelį sprendimų, skirtų MVI, kurios vykdo žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo ir prekybos veiklą, Komisija taikė Sutarties 107 ir 108 straipsnius, ypač remdamasi Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1857/2006, 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 800/2008, skelbiančiu tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendruoju bendrosios išimties reglamentu)⁷ ir Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairėmis⁸. Todėl ji įgijo didelę patirtį šioje srityje. Remdamasi šia patirtimi Komisija, viena vertus, galėjo geriau nustatyti sąlygas, kuriomis tam tikrų rūšių pagalba gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, ir išplėsti bendrosios išimties taikymo sritį, o, kita vertus, ši patirtis patvirtino būtinybę didinti skaidrumą, gerinti stebėseną ir sudaryti sąlygas tinkamai vertinti plataus masto schemas, atsižvelgiant į jų poveikį konkurencijai vidaus rinkoje;
- (10) bendrąsias šio reglamento taikymo sąlygas galima apibrėžti remiantis bendrais principais, kuriais užtikrinama, kad pagalba būtų skirta bendram labui, kad ji tenkintų aiškiai nustatytą poreikį, susidariusį dėl rinkos ar sanglaudos nepakankamumo, jos pobūdis aiškiai būtų skatinamasis, ji būtų tinkama ir proporcinga, teikiama visiškai skaidriai ir taikant kontrolės mechanizmą bei reguliariai atliekant vertinimą ir kad konkurencija ir prekyba nebūtų iškraipomos daugiau, nei būtina bendram labui;
- (11) pagalbai, kuri tenkina visas bendrąsias ir specialiąsias atitinkamų rūšių pagalbai taikytinas šio reglamento sąlygas, neturėtų būti taikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas pranešti. Siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir supaprastinti administravimą nesusilpninant Komisijos vykdomos stebėsenos, nurodant pagalbą (schemą ir individualią pagalbą, teikiamą ne pagal pagalbos schemą), kuriai taikoma išimtis, turėtų būti pateikiama aiški nuoroda į šį reglamentą;
- (12) valstybės pagalbai pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, kuriai netaikomas šis reglamentas, toliau taikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas pranešti. Šiuo reglamentu nedaro poveikio valstybių narių galimybėms pranešti apie pagalbos tikslus, atitinkančius šio reglamento tikslus. Komisija tokius pranešimus įvertins atsižvelgdama į šį reglamentą ir Sąjungos gairėse dėl valstybės pagalbos žemės ir miškų ūkio sektoriuje ir kaimo vietovėse 2014–2020 m. arba kitais taikytiniais Sąjungos teisės aktais, kuriais reglamentuojama valstybės pagalba;
- (13) atsižvelgiant į tai, kad didelės schemas gali iškraipyti konkurenciją, šis reglamentas neturėtų būti taikomas schemoms, kurių numatytos ar faktinės metinės išlaidos viršija pagal nacionalinį BVP apskaičiuotą ribą ir absoliučiąją vertę, visų pirma siekiant užtikrinti, kad tokios schemas būtų reguliariai vertinamos;
- (14) šis reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, kuria vietiniams gaminiams sudaromos geresnės sąlygos nei importuotiesiems, arba pagalbai su eksportu susijusiai veiklai vykdyti. Visų pirma, jis neturėtų būti taikomas pagalbai platinimo tinklų kūrimui ir naudojimui kitose šalyse finansuoti. Dalyvavimo prekybos mugėse arba tyrimų ar konsultavimo paslaugų, kurių reikia teikiant naują arba esamą produktą

⁷ OL L 214, 2008 8 9, p. 3.

⁸ OL C 319, 2006 12 27, p. 1.

naujai rinkai, išlaidoms kompensuoti skirta pagalba paprastai neturėtų būti laikoma pagalba su eksportu susijusiai veiklai vykdyti;

- (15) Komisija turi užtikrinti, kad leidžiama pagalba nekeistų prekybos sąlygų labiau, nei tai naudinga bendram labui. Todėl į šio reglamento taikymo sritį neturėtų būti įtraukta pagalba, teikiama pagalbos gavėjui, kuriam išduotas vykdomasis raštas sumoms išieškoti pagal ankstesnį Komisijos sprendimą, kuriuo pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka;
- (16) sunkumų patiriančioms įmonėms teikiama pagalba neturėtų būti įtraukta į šio reglamento taikymo sritį, nes ji turėtų būti vertinama pagal Gaires dėl valstybės pagalbos sunkumams patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁹, kad būtų išvengta jų nepaisymo. [Tai nepažeis galimybių teikti pagalbą gaivalinių nelaimių, nepalankių klimato sąlygų, gyvūnų ligų ar parazitinių ligų ir augalų kenkėjų padarytai žalai kompensuoti]. Siekiant teisinio tikrumo, reikėtų nustatyti aiškius kriterijus, kuriuos taikant nebūtina įvertinti visų įmonės padėties ypatumų norint nustatyti, ar, taikant šį reglamentą, įmonė yra laikoma patiriančia sunkumų;
- (17) jei valstybės pagalba arba su ja susietomis sąlygomis, įskaitant finansavimo metodą, kuris sudaro neatsiejamą jos dalį, neišvengiamai pažeidžiama Sąjungos teisė, pagalba negali būti paskelbta suderinama su vidaus rinka. Todėl šio reglamento bendrosiose nuostatose reikėtų numatyti, kad jis neturėtų būti taikomas pagalbai, kuria neišvengiamai pažeidžiama Sąjungos teisė;
- (18) valstybės pagalbos teisės aktų vykdymo užtikrinimas labai priklauso nuo valstybių narių bendradarbiavimo. Todėl valstybės narės turėtų imtis visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento ir kad jo reikalavimus atitiktų individuali pagalba, teikiama pagal schemas, kurioms taikoma bendroji išimtis;
- (19) atsižvelgiant į poreikį palaikyti tinkamą kuo mažesnio konkurencijos iškraipymo sektoriuje, kuriame teikiama pagalba, ir šio reglamento tikslų pusiausvyrą, išimtis neturėtų būti taikoma individualiai pagalbai (nesvarbu, ar ji teikiama *ad hoc*, ar pagal pagalbos schemą), kuri viena ar bendrai su kita pagalba viršija nustatytą didžiausią ribą. Tą ribą viršijančiai pagalbai taikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas pranešti;
- (20) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik skaidrioms pagalbos priemonėms. Skaidrios pagalbos priemonės – priemonės, kurių bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai apskaičiuoti *ex ante*, neatlikus rizikos vertinimo;
- (21) šiuo reglamentu turėtų būti apibrėžtos sąlygos, kuriomis tam tikros konkrečios pagalbos priemonės, pavyzdžiui, paskolos, garantijos, fiskalinės priemonės, ir, visų pirma, grąžintini avansai, gali būti laikomos skaidriomis. Valstybės paskolos turėtų būti laikomos skaidriomis, jeigu jos užtikrinamos pakankamomis garantijomis, nesukelia nepagrįstai didelės rizikos ir todėl nėra laikoma, kad jose yra valstybės garantijos elementas. Garantijomis teikiama pagalba turėtų būti laikoma skaidria, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis „saugaus uosto“ priemokomis, nustatytomis Komisijos pranešime dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai¹⁰. [Pagalba taip pat laikoma skaidria, jei prieš įgyvendinant priemonę apie valstybės garantijos intensyvumo

⁹ OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

¹⁰ OL C 155, 2008 6 20, p. 10.

apskaičiavimo metodiką buvo pranešta Komisijai ir ji ją patvirtino laikydamasi Komisijos pranešimo dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai.] Pagalba, kurią sudaro rizikos kapitalo priemonės ir kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria pagalba;

- (22) apie neskaidrias pagalbos priemones visada turėtų būti pranešama Komisijai. Pranešimus apie neskaidrias pagalbos priemones Komisija vertins, visų pirma, atsižvelgdama į Sąjungos gairėse dėl valstybės pagalbos žemės ir miškų ūkio sektoriuje ir kaimo vietovėse 2014–2020 m.¹¹ nustatytus kriterijus;
- (23) siekiant užtikrinti, kad pagalba būtų būtina ir skatintų toliau vykdyti veiklą ar projektus, šis reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai veiklai, kuria pagalbos gavėjas verstušis vien rinkos sąlygomis, vykdyti. Pagalba negali būti teikiama atgaline data veiklai, kuria jau verčiasi pagalbos gavėjas, vykdyti. Reikalavimas pranešti apie pagalbą pagal šį reglamentą neturėtų būti taikomas tik tuo atveju, jeigu su remiamu projektu susiję darbai ar veikla buvo pradėti po to, kai pagalbos gavėjas pateikė rašytinę pagalbos paraišką. [Skatinamojo poveikio reikalavimas netaikomas kompensuojamosioms priemonėms, kuriomis, pavyzdžiui, siekiama atlyginti gaivalinių nelaimių, nepalankių klimato sąlygų arba gyvūnų ar augalų ligų padarytą žalą.];
- (24) **PAPILDOMAS DIDELĖMS ĮMONĖMS SKIRTAS VARIANTAS DĖL SKATINAMOJO POVEIKIO** – skirdama šiuo reglamentu reglamentuojamą pagalbą gavėjui, kuris yra didelė įmonė, valstybė narė turėtų ne tik patikrinti MVĮ taikomas sąlygas, bet ir įsitikinti, kad gavėjas vidaus dokumente išanalizavo savo pajėgumą įvykdyti remiamą projektą ar veiklą tuo atveju, jeigu jam bus suteikta pagalba, ir tuo atveju, jei ji nebus suteikta. Valstybė narė turėtų patikrinti, ar minėtame vidaus dokumente patvirtinama, kad iš esmės padidėtų projekto ir (arba) veiklos apimtis ar mastas, taip pat bendra suma, kurią pagalbos gavėjas išleidžia vykdydamas subsidijuojamą projektą arba veiklą, arba kad atitinkamas projektas ir (arba) veikla būtų užbaigti daug greičiau. Skatinamasis poveikis taip pat gali būti nustatytas remiantis tuo, kad be valstybės pagalbos investicinis projektas (arba vėliau veikla) nebūtų buvęs įvykdytas atitinkamoje kaimo vietovėje;
- (25) automatinėms fiskalinėms schemoms toliau turėtų būti taikoma speciali skatinamojo poveikio sąlyga, atsižvelgiant į tai, kad pagalba taikant tokias schemas yra teikiama pagal kitokias nei kitų rūšių pagalbai taikomas procedūras. Skatinamojo poveikio reikalavimas reiškia, kad pirmiau nurodytos schemas turėjo būti patvirtintos prieš pradėdant su remiamu projektu susijusią veiklą ar darbus. Tačiau ši sąlyga neturėtų būti taikoma fiskalinių teisių perėmimo schemoms, jeigu veiklai jau taikomos ankstesnės fiskalinės schemas. Vertinant tokių schemų skatinamąjį poveikį, labai svarbu, kada fiskalinė priemonė pirmą kartą buvo nustatyta pradinėje schemoje, kuri vėliau buvo pakeista teisių perėmimo schema;
- (26) siekiant užtikrinti, kad būtų išlaikyta tinkama mažesnio konkurencijos iškraipymo ir šio reglamento tikslų pusiausvyra, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik proporcingai pagalbai. Pagalba laikoma proporcinga, jeigu ji atitinka didžiausią pagalbos intensyvumą arba sumą, kaip nustatyta šiame reglamente;
- (27) siekiant užtikrinti, kad pagalba būtų proporcinga ir neviršytų reikiamo dydžio, didžiausios pagalbos sumos, kai tik įmanoma, turėtų būti išreiškiamos nustatytas

¹¹ OL ...

tinkamas finansuoti išlaidas atitinkančiu pagalbos intensyvumu. Kai didžiausio pagalbos intensyvumo neįmanoma nustatyti, nes negalima nustatyti tinkamų finansuoti išlaidų, arba siekiant nedidelėms sumoms numatyti paprastesnes priemones, turėtų būti nustatytos didžiausios pagalbos sumos, išreikštos nominalia suma, taip siekiant užtikrinti, kad pagalba būtų proporcinga. Atsižvelgiant į Komisijos patirtį, turi būti nustatytas toks pagalbos intensyvumas ir didžiausia pagalbos suma, kad remiamame sektoriuje būtų kuo mažiau iškraipoma konkurencija ir kartu būtų tinkamai siekiama palengvinti MVĮ ekonominės veiklos plėtrą žemės ūkio sektoriuje, kaimo vietovėse ir miškininkystės sektoriuje. Siekiant darnos su Sąjungos finansuojamomis kaimo plėtros priemonėmis, viršutinės ribos turėtų būti suderintos su Reglamente Nr. [RD/2013] nustatytais viršutinėmis ribomis;

- (28) apskaičiuojant pagalbos intensyvumą, turėtų būti naudojamos tokios vertės, iš kurių neatskaityti mokesčiai ar kitos rinkliavos. Pagalba, išmokama keliomis dalimis, turėtų būti diskontuojama iki jos vertės suteikimo metu. Tinkamos finansuoti išlaidos taip pat turėtų būti diskontuojamos iki jų vertės suteikimo metu. Diskontuojant ir apskaičiuojant pagalbos, kuri teikiama ne kaip subsidija, sumą, turėtų būti naudojama suteikiant pagalbą galiojusi orientacinė palūkanų norma, kaip nustatyta Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo¹². Tinkamos finansuoti išlaidos turėtų būti patvirtinamos aiškiais, tiksliais ir naujausiais patvirtinamaisiais dokumentais. Jeigu pagalba teikiama ne kaip subsidija, jos dydis išreiškiamas bendruoju subsidijos ekvivalentu. Kai pagalba skiriama suteikiant mokesčių lengvatas, pagalbos dalys diskontuojamos remiantis orientacinėmis palūkanų normomis, kurios buvo taikomos tuo metu, kai įsigaliojo mokesčių lengvatos. Reikėtų skatinti teikti pagalbą gražintiniais avansais, kadangi tokiomis rizikos pasidalijimo priemonėmis galima sustiprinti skatinamąjį pagalbos poveikį. Todėl tikslinga nustatyti, kad tais atvejais, kai pagalba teikiama gražintiniais avansais forma, gali būti taikomas didesnis nei šiame reglamente nustatytas pagalbos intensyvumas;
- (29) būsimų mokesčių lengvatų atveju taikytina orientacinė palūkanų norma ir tiksli pagalbos dalių suma gali būti iš anksto nežinoma. Tokiu atveju valstybės narės, neviršydamos taikomo pagalbos intensyvumo, turėtų iš anksto nustatyti viršutinę diskontuotos pagalbos vertės ribą. Vėliau, sužinojus pagalbos dalies sumą tam tikrą konkrečią dieną, diskontuoti galima remiantis tuo metu taikoma orientacine palūkanų norma. Kiekvienos pagalbos dalies diskontuota vertė turėtų būti išskaičiuota iš bendros didžiausios sumos (apribotos sumos);
- (30) siekiant nustatyti, ar laikomasi šiame reglamente nustatytų atskirų pranešimo ribų ir didžiausio pagalbos intensyvumo, reikėtų atsižvelgti į bendrą remiamai veiklai ar projektui valstybės skiriamo finansavimo sumą, neatsižvelgiant į tai, kaip ta priemonė yra finansuojama. Kadangi Komisija, leisdama naudoti Sąjungos fondus, kuriuos pati centralizuotai valdo, bendrai vertina bendrą viešosios paramos sumą ir užtikrina darną su valstybės pagalbos taisyklėmis, nustatant, ar laikomasi pranešimo ribų ir didžiausio pagalbos intensyvumo, nereikėtų atsižvelgti į Sąjungos finansavimą, kurio tiesiogiai ar netiesiogiai valstybė narė nekontroliuoja ir kuris nėra laikomas valstybės pagalba;
- (31) be to, šiame reglamente turėtų būti nurodytos aplinkybės, kuriomis galima sumuoti įvairių rūšių pagalbą. Pagalba, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, gali būti sumuojama su bet kokia kita suderinama pagalba, kuriai pagal šį reglamentą taikoma

¹² O L C 14, 2008 1 19, p. 6.

išimtis arba kurią patvirtino Komisija, jeigu tos pagalbos priemonės yra susijusios su skirtingomis tinkamomis finansuoti išlaidomis, kurias galima nustatyti. Jeigu skirtingi pagalbos šaltiniai yra susiję su tomis pačiomis iš dalies ar visiškai sutampančiomis tinkamomis finansuoti išlaidomis, kurias galima nustatyti, sumuoti turėtų būti leidžiama iki didžiausio pagalbos intensyvumo ar pagalbos sumos, pagal šį reglamentą taikomos tokiai pagalbai. Šiame reglamente taip pat turėtų būti nustatytos specialiosios pagalbos priemonių, kurių tinkamas finansuoti išlaidas galima arba negalima nustatyti, sumavimo taisyklės, ir sumavimo su *de minimis* pagalba taisyklės;

- (32) atsižvelgiant į tai, kad valstybės pagalba, kaip nustatyta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, iš esmės yra draudžiama, svarbu, kad visos šalys turėtų galimybę patikrinti, ar pagalba yra suteikta laikantis taikytinų taisyklių. Todėl siekiant teisingai taikyti Sutartyje nustatytas taisykles, labai svarbu, kad valstybės pagalba būtų skaidri, – taip būtų galima užtikrinti geresnę atitiktį reikalavimams, geresnę atskaitomybę, tarpusavio vertinimą ir, galiausiai, veiksmingesnes viešąsias išlaidas;
- (33) siekiant skaidrumo ir veiksmingos stebėsenos pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 3 straipsnio 2 dalį, tikslinga nustatyti standartinę formą, kuria naudodamosi valstybės narės pateiktą Komisijai sutrumpintą informaciją, kai tik remiantis šiuo reglamentu yra įgyvendinama pagalbos schema arba ne pagal schemą teikiama individuali pagalba, kad ta informacija būtų paskelbta Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje;
- (34) siekiant didesnio skaidrumo, šiame reglamente taip pat turėtų būti reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė turėtų atskirą valstybės pagalbos interneto svetainę. Ji turėtų veikti kaip atskira svetainė arba joje turėtų būti sutelkiama kelių svetainių informacija (portalas). Interneto svetainėje valstybės narės turėtų standartine forma skelbti sutrumpintą informaciją apie kiekvieną pagalbos priemonę, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, visą kiekvienos pagalbos priemonės tekstą ir informaciją apie skiriamą individualią pagalbą. Šis įpareigojimas turėtų būti sąlyga, pagal kurią užtikrinamas individualios pagalbos suderinamumas su vidaus rinka. Komisijos svetainėje turėtų būti saitai su visų valstybių narių valstybės pagalbos svetainėmis;
- (35) siekiant veiksmingos stebėsenos, reikėtų pagal 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB Sutarties¹³ 93 straipsnio taikymo taisykles, 5 straipsnį ir pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 3 straipsnio 4 dalį nustatyti metinių išskirtinių priemonių ataskaitų, kurias valstybės narės turi pateikti Komisijai, teikimo taisykles, įskaitant specialiuosius tam tikrų rūšių priemonėms taikytinus reikalavimus;
- (36) atsižvelgiant į plačias galimybes pasinaudoti būtinomis technologijomis, sutrumpinta informacija ir metinė ataskaita turėtų būti pateiktos kompiuteriniu būdu ir perduodamos Komisijai jos elektronine (-ėmis) sistema (-omis);
- (37) kad Komisija galėtų geriau stebėti suvestinį pagalbos poveikį, valstybės narės turėtų pranešti apie tam tikrą pagalbos sumą viršijančią individualią pagalbą;
- (38) be to, tikslinga pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 3 straipsnio 3 dalį nustatyti duomenų registravimo taisykles, kurių valstybės narės turėtų laikytis tuo atveju, kai registruoja pagalbos, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą, duomenis,

¹³ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

atsižvelgdamos į Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles¹⁴, 15 straipsnyje nustatytą senaties terminą;

- (39) jeigu valstybė narė nevykdys šiuo reglamentu nustatytų ataskaitos teikimo įpareigojimų, tai gali sutrukdyti Komisijai vykdyti jai pagal Sutarties 108 straipsnio 1 dalį pavestą stebėsenos užduotį, ir, visų pirma, įvertinti, ar suvestinis pagalbos, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, ekonominis poveikis gali neigiamai paveikti prekybos sąlygas tiek, kad tai nebus naudinga bendram labui. Poreikis įvertinti suvestinį valstybės pagalbos poveikį yra ypač didelis tada, kai tas pats pagalbos gavėjas gali gauti pagalbą iš kelių šaltinių, – žemės ūkio srityje tokių atvejų vis daugėja. Todėl ypač svarbu, kad valstybė narė greitai pateiktų atitinkamą informaciją iki pagalbos teikimo pagal šį reglamentą;
- (40) siekiant padidinti šio reglamento I ir III skyriuose išdėstytų suderinamumo nuostatų, taip pat II skyriuje išdėstytų nuostatų dėl procedūrinių reikalavimų veiksmingumą, turėtų būti numatyta galimybė Komisijai panaikinti leidimą bendrąją išimtį taikyti būsimums pagalbos priemonėms, jeigu nesilaikoma tuose skyriuose nustatytų reikalavimų. Komisija gali panaikinti leidimą bendrąją išimtį taikyti tik tam tikriems pagalbos gavėjams skirtoms arba tam tikrų institucijų patvirtintoms priemonėms. Jei nesilaikoma I skyriuje nustatytų bendrųjų suderinamumo sąlygų, suteiktai pagalbai šis reglamentas yra netaikomas ir todėl tokia pagalba laikoma neteisėta ir ją Komisija nagrinės pagal Reglamente (EB) Nr. 659/1999 nustatytą atitinkamą procedūrą. Jeigu nesilaikoma II skyriaus reikalavimų, leidimo taikyti bendrąją išimtį būsimums pagalbos priemonėms panaikinimas nekeičia fakto, kad ankstesnėms priemonėms buvo taikoma bendroji išimtis;
- (41) atsižvelgiant į Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punktą, pagalbos vienintelis poveikis neturėtų būti įprastų pagalbos gavėjo veiklos išlaidų nuolatinis arba periodiškasis mažinimas, ir pagalba turėtų būti proporcinga kliūtims, kurias būtina įveikti norint užtikrinti socialinę ir ekonominę naudą, kuri laikoma atitinkančia Sąjungos interesus. Vienašalė valstybės pagalba, kuria tiesiog siekiama pagerinti finansinę gamintojų padėtį, tačiau visiškai neprisidedama prie sektoriaus plėtros, ypač pagalba, kuri teikiama remiantis tik kaina, kiekiu, gamybos vienetu arba gamybos priemonių vienetu, yra laikomos su vidaus rinka nesuderinama pagalba veiklai vykdyti. Be to, tikėtina, kad tokia pagalba, suteikta žemės ūkio sektoriuje, kliudytų įgyvendinti bendro rinkų organizavimo priemonės. Todėl tikslinga susiaurinti šio reglamento taikymo sritį ir jį taikyti tik tam tikrų rūšių pagalbai;
- (42) MVĮ atlieka lemiamą vaidmenį kuriant darbo vietas ir, bendresne prasme, padeda užtikrinti socialinį stabilumą ir ekonomikos pažangą. Tačiau jų plėtrą gali riboti rinkos trūkumai, dėl kurių MVĮ susiduria su būdingomis kliūtimis. Dažnai MVĮ sunku gauti kapitalo ar paskolų, atsižvelgiant į tai, kad kai kuriose finansinėse rinkose nelinkstama rizikuoti ir kad šios įmonės gali įstengti pasiūlyti tik nedideles garantijas. Dėl ribotų išteklių įmonės dažnai negali gauti informacijos, visų pirma, apie naujas technologijas ir potencialias rinkas. Siekiant palengvinti ekonominę MVĮ veiklą, tam tikrų rūšių pagalbai, kai ji teikiama MVĮ, pagal šį reglamentą turėtų būti taikoma išimtis;
- (43) siekiant užtikrinti darną su kaimo plėtros politika ir supaprastinti taisykles remiantis Komisijos patirtimi taikant Reglamentą Nr. 1857/2008, tikslinga taikyti išimtį įvairių rūšių pagalbai MVĮ, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo ir prekybos veiklą;

¹⁴ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

- (44) šių rūšių pagalba turėtų, visų pirma, apimti pagalbą investicijoms (į materialųjį arba nematerialųjį turtą, ūkio pastatų perkėlimą) vykdyti, pagalbą verslui pradėti, ir verslo galimybės kurti (pagalbą jauniems ūkininkams, mažiems ūkiams, ir gamintojų grupėms, taip pat naujiems kokybės sistemų dalyviams), pagalbą verslui plėtoti (žinių perdavimo ir informavimo veiksmai, konsultavimo paslaugos ir reklama, perėjimas prie ne ūkinės veiklos), pagalbą rizikai ir krizėms valdyti (pagalba dėl nepalankių oro sąlygų, kovos su gyvūnų ir augalų ligomis patirtiems nuostoliams kompensuoti, pagalba draudimo įmokoms kompensuoti), taip pat pagalbą gyvūnų sektoriuje, kuria siekiama bendrų visuomenės tikslų, pavyzdžiui, išsaugoti genetinę kokybę ir apsaugoti gyvūnų ir visuomenės sveikatą. Šiomis priemonėmis turėtų būti, visų pirma, siekiama stiprinti viso žemės ūkio sektoriaus konkurencingumą ir gyvybingumą;
- (45) be to, kitoms priemonėms, kurios skirtos kaimo vietovėse veiklą vykdančioms MVĮ, taip pat turėtų būti taikoma išimtis pagal šį reglamentą. Siekiant užtikrinti Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (toliau – EŽŪFKP) lėšomis bendrai finansuojamų kaimo plėtros priemonių ir priemonių, finansuojamų papildomomis nacionalinėmis lėšomis, arba kaimo plėtros priemonių, finansuojamų tik teikiant valstybės pagalbą, suderinamumą, šiuo reglamentu turėtų būti kuo labiau užtikrinta visiška darna su Reglamentu Nr. [RD/2013]) ir jo įgyvendinimo nuostatomis. Todėl, visų pirma, reikėtų panaikinti pirminės žemės ūkio produktų gamybos ir perdirbimo bei prekybos jais skirtumą, nurodytą Reglamente 1857/2006;
- (46) siekiant panaikinti skirtumus, dėl kurių gali būti iškraipyta konkurencija, ir palengvinti įvairių MVĮ skirtų Sąjungos ir nacionalinių iniciatyvų koordinavimą, taip pat siekiant administracinio aiškumo ir teisinio tikrumo, šiame reglamente vartojamas terminas MVĮ turėtų atitikti jo priede pateiktą apibrėžtį, pagrįstą Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl mikro, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo¹⁵;
- (47) galimas variantas: [siekiant užtikrinti, kad kaskart, kai reikalavimas pranešti netaikomas tik MVĮ, jos statusas turėtų būti išlaikomas tiek, kiek reikia, kad būtų išvengta piktnaudžiavimo. Šiuo tikslu tikslinga numatyti, kad tik MVĮ, kuri nepraranda MVĮ statuso per [X] metus nuo pagalbos suteikimo dėl to, kad tapo didelės įmonės partnere arba buvo sujungta su ja, atitinka pagalbos MVĮ, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, teikimo kriterijus];
- (48) pagalbai MVĮ, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo ir prekybos veiklą, taip pat veiklą miškininkystės sektoriuje arba kaimo vietovėse, būtų galima ir toliau taikyti išimtį Komisijos reglamente (ES) Nr..../... [data], skelbiamčiame tam tikrų rūšių pagalbą suderinamą su vidaus rinka pagal Sutarties¹⁶ 107 ir 108 straipsnius (Reglamento Nr. [GBER/2013]), nustatytomis sąlygomis. Kai valstybės narės mano, kad būtų tikslingiau, jos gali nuspręsti teikti pagalbą MVĮ, vykdančioms žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos veiklą ar veiklą miškų sektoriuje, arba pagalbą MVĮ kaimo vietovėse vykdyti veiklai, nepatenkančiai į Sutarties 42 straipsnio taikymo sritį, laikydamosi Reglamente Nr. [būsimasis GBER/2013] nustatytų sąlygų. Atsižvelgiant į tai ir siekiant paaiškinti šio reglamento ir Reglamento Nr. [GBER/2013] ryšį, reikėtų pažymėti, kad tuose dviejuose reglamentuose tikslai, pagalbos rūšys ir pagalbos sąlygos skiriasi, nors ir gali būti orientuoti į tos pačios rūšies gavėjus. Visų pirma, valstybės narės gali nuspręsti skirti regioninę pagalbą, pagalbą MVĮ, pagalbą moksliniams tyrimams, technologinei plėtrai ir inovacijoms

¹⁵ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

¹⁶ OL XXX

skatinti, pagalbą palankių sąlygų neturintiems bei neįgaliems darbuotojams, ir pagalbą aplinkos apsaugai pagal Reglamente Nr. [GBER/2013] nustatytas sąlygas. Todėl tokiai pagalbai turėtų būti taikoma išimtis pagal Reglamentą Nr. [GBER/2013];

- (49) siekiant pagerinti pirminę žemės ūkio produktų gamybą, perdirbimą ir prekybą vykdančių MVĮ aplinkosaugos ir ekonominės veiklos rezultatus ir efektyvumą, sukurti žemės ūkio plėtrai reikalingą infrastruktūrą ir remti nerentabilias investicijas, kurios būtinos siekiant aplinkosaugos tikslų, pagalba turėtų būti teikiama vykdyti investicijoms į materialųjį ar nematerialųjį turtą, kurios padeda siekti šių tikslų. Investicijos turi atitikti Sąjungos teisės aktus ir atitinkamų valstybių narių nacionalinius įstatymus. Investicijos turi atitikti Sąjungos teisės aktus ir atitinkamos valstybės narės nacionalinius teisės aktus. Be to, pagal šį reglamentą išimtis gali būti taikoma tik investicijoms, kurių poveikio aplinkai vertinimo nereikalaujama atlikti pagal Sąjungos ir nacionalinius teisės aktus. Tačiau šiuo reglamentu gali būti taikoma išimtis investicijoms, vykdomoms pagal Komisijos patvirtintą regioninę arba nacionalinę kaimo plėtros programą, kurios poveikio aplinkai vertinimas buvo atliktas pagal Reglamentą (ES) Nr. [RD/2013];
- (50) dėl iškraipymų, kuriuos gali sukelti tikslinė pagalba investicijoms vykdyti žemės ūkio sektoriuje, pagalba investicijoms vykdyti, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, neturėtų būti taikoma tik konkrečiam žemės ūkio produktui. Ši sąlyga neturėtų kliudyti valstybei narei tokios pagalbos netaikyti tam tikriems žemės ūkio produktams, ypač jei nėra įprastų prekybos rinkų. Be to, pagalba tam tikrų rūšių investicijoms vykdyti neturėtų *per se* būti laikoma tokia, kuriai būtų galima taikyti išimtį pagal šį reglamentą;
- (51) siekiant užtikrinti tinkamą kuo mažesnio konkurencijos iškraipymo ir veiksmingo energijos bei išteklių naudojimo skatinimo pusiausvyrą, turėtų būti numatyta, kad investicija gali būti siejama su biokuro arba energijos iš atsinaujinančių šaltinių gamyba ūkyje, jei tokia gamyba neviršija to ūkio vidutinio metinio suvartojamo kuro arba energijos kiekio;
- (52) kad jaunieji ūkininkai būtų skatinami įsikurti ir jiems būtų sudarytos palankesnės sąlygos, o potencialiai ekonomiškai perspektyvūs ūkiai galėtų plėstis, reikalavimo pranešti tikslinga netaikyti pagalbai verslui pradėti. Siekiant užtikrinti naujos žemės ūkio veiklos gyvybingumą, pagalba turėtų būti teikiama tik tada, kai pateikiamas verslo planas. Parama verslui pradėti turėtų būti skiriama tik pradiniu įmonės veiklos laikotarpiu ir neturėtų tapti pagalba veiklai vykdyti;
- (53) kad MVĮ taptų konkurencingesnės, veiksmingiau naudotų išteklius, pagerėtų jų aplinkosaugos rodikliai, tvarus valdymas ir bendrieji veiklos rodikliai, reikalavimo pranešti reikėtų netaikyti pagalbai žinių perdavimo ir informavimo veiksmams vykdyti, ūkio konsultavimo paslaugoms teikti bei skatinimo priemonėms įgyvendinti. Nors galutiniai tokios pagalbos gavėjai yra MVĮ, pagalbos, teikiamos netiesioginėmis subsidijomis (subsidijuojamomis paslaugomis), gavėjas yra žinių perdavimo ar informavimo veiksmų vykdytojas, konsultavimo paslaugų teikėjas arba skatinimo priemonės įgyvendinantis asmuo;
- (54) siekiant didesnių rinkos galimybių ir sukurti atitinkamų žemės ūkio produktų pridėtinę vertę, taip pat reikėtų skatinti MVĮ dalyvauti Sąjungos arba nacionalinėse kokybės sistemose, todėl pagalbai, kuri teikiama naujiems kokybės sistemos dalyviams, neturėtų būti taikomas reikalavimas pranešti. Kadangi vos įsitraukus į tokią sistemą ir ankstyvaisiais dalyvavimo joje metais MVĮ tenka papildomų su dalyvavimu susijusių

išlaidų bei įpareigojimų, kurie yra nevisiškai kompensuojami rinkos, pagalba turėtų būti skiriama tik naujiems dalyviams ne ilgiau kaip penkerius metus;

- (55) kad žemės ūkio sektoriaus subjektai galėtų įveikti dėl didėjančios konkurencijos ir vartotojų rinkų konsolidavimo kylančius sunkumus, susijusius su prekyba žemės ūkio produktais, įskaitant vidaus rinkose, reikėtų skatinti steigti gamintojų grupes. Todėl reikalavimo pranešti tikslinga netaikyti pagalbai gamintojų grupėms steigti. Tokia pagalba gali pasinaudoti tik gamintojų grupės, kurias galima vertinti kaip MVĮ. Siekiant užtikrinti, kad gamintojų grupė taptų ekonomiškai gyvybingu ūkio subjektu, turėtų būti nustatyta sąlyga, kad gamintojų grupė, norėdama gauti valstybių narių pripažinimą, turėtų pateikti verslo planą. Kad tokia pagalba netaptų pagalba veiklai vykdyti ir būtų išlaikytas skatinamasis jos pobūdis, ji turėtų būti teikiama ne ilgiau kaip penkerius metus;
- (56) geras rizikos ir krizių valdymas yra pagrindinė priemonė kuriant tvarų ir konkurencingą žemės ūkio sektorių. Pirminiai gamintojai susiduria su tam tikra gamtos, klimato ir sveikatos rizika ir žemės ūkio sektoriuje kylančiomis krizėmis. Todėl rizikos ir krizių valdymo pagalba ir pagalba gyvūnų sektoriuje turėtų būti teikiama tik pirminę gamybą vykdančioms MVĮ. Valstybės pagalba, kuria kompensuojami dėl nepalankių oro (klimato) sąlygų patirti nuostoliai, pagalba kovoti su gyvūnų ir augalų ligomis ir pagalba draudimo įmokoms kompensuoti turėtų būti siekiama tik padėti ūkininkams, kurie, nors ir ėmėsi pagrįstų pastangų rizikai sumažinti, susidūrė su įvairiais sunkumais. Valstybės pagalba neturėtų skatinti ūkininkų be reikalo rizikuoti. Ūkininkai patys turėtų prisiimti neapgalvoto gamybos būdo ar produktų pasirinkimo pasekmes;
- (57) pagalba moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai skatinti gali prisidėti prie tvaraus ekonomikos augimo ir didinti konkurencingumą. Tai labai svarbu MVĮ, kurios neturi pakankamai galimybių pasinaudoti naujais technologiniais laimėjimais, dalyvauti keičiantis žiniomis ar gauti aukštos kvalifikacijos darbuotojų. Remiantis Komisijos patirtimi taikant Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gaires, Bendrijos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir naujovių diegimui sistemą¹⁷ ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 800/2008 pagalbai moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai žemės ūkio sektoriuje, būtų tikslinga reikalavimo pranešti netaikyti pagalbai moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai skatinti, atitinkančiai šiame reglamente nustatytas sąlygas. Kadangi bendram labai svarbu skatinti mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą, turėtų būti reikalaujama, kad mokslinių tyrimų projektas būtų naudingas visoms MVĮ, vykdančioms veiklą tam tikrame žemės ūkio sektoriuje ar jo dalyje. Informacija apie mokslinių tyrimų projektą ir jo rezultatus turėtų būti viešai skelbiama internete. Be to, mokslinių tyrimų rezultatai suinteresuotosioms MVĮ turėtų būti prieinami nemokamai;
- (58) į gaivalinių nelaimių sukeltas ekstremalias situacijas pagalbą skiriančios institucijos turi reaguoti nedelsdamos. Todėl svarbu užtikrinti, kad numatytos priemonės būtų skubiai įgyvendinamos. Priimdama daugelį sprendimų dėl žemės ūkiui gaivalinių nelaimių padarytos žalos kompensavimo, Komisija taikė Sutarties 107 ir 108 straipsnius. Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairėse jau numatyta galimybė taikyti pagalbos schemas, siekiant kompensuoti gaivalinių nelaimių padarytą žalą. 2007–2012 m., taikydama Bendrijos

¹⁷ O L C 323, 2006 12 30, p. 1.

2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gaires, Komisija patvirtino daugiau kaip 25-ias žemės ūkiui gaivalinių nelaimių padarytos žalos kompensavimo priemones. Komisijos patirtis parodė, kad norint, jog šios pagalbos priemonės būtų veiksmingos, jas reikia įgyvendinti skubiai. Tam reikia supaprastinti sistemą atleidžiant nuo reikalavimo pranešti. Be to, šių priemonių kompensuojamasis pobūdis ir aiškūs suderinamumo kriterijai turėtų apsaugoti nuo didelio konkurencijos iškraipymo. Todėl reikėtų, kad Komisija taip pat pasinaudotų įgaliojimais, suteiktais jai Reglamentu (EB) Nr. 994/98 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) Nr. 733/2013, dėl pagalbos, kuria siekiama kompensuoti žemės ūkiui gaivalinių nelaimių padarytą žalą;

- (59) todėl pagalba gaivalinių nelaimių padarytai žalai kompensuoti turėtų būti teikiama viso žemės ūkio sektoriaus įmonėms – tiek MVĮ, tiek didelėms įmonėms. Sąlygų, kuriomis išimtis taikoma pagalbai, kuria siekiama kompensuoti gaivalinių nelaimių padarytą žalą, nustatymo tvarka jau yra nusistovėjusi ir susijusi su tuo, kad valstybių narių valdžios institucijos oficialiai pripažįsta, jog tam tikras įvykis yra gaivalinė nelaimė, ir su tiesioginio priežastinio gamtos nelaimės padarytos žalos ir gavėjo patirtų nuostolių ryšio nustatymu; šiomis sąlygomis turėtų būti užtikrinta, kad bus išvengta per didelės kompensacijos. Visų pirma, valstybės narės turėtų vengti per didelės kompensacijos, kai gavėjai gauna šią pagalbą ir kitas kompensacijas, įskaitant išmokas pagal draudimo sistemą. Tokios gavėjui išmokėtos kompensacijos turėtų būti išskaičiuotos iš pagalbos sumos;
- (60) Komisija daug kartų taikė Sutarties 107 ir 109 straipsnius pagalbai, kuria siekiama išsaugoti paveldą, visų pirma, pagal Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gaires ir Reglamentą (EB) Nr. 1857/2006. 2007–2013 m. Komisija įvertino daugiau kaip 87 pagalbos investicijoms vykdyti atvejų, kai ši pagalba buvo suteikta žemės ūkio valdoje esantiems tradiciniams kraštovaizdžiams ir pastatams išsaugoti. MVĮ skirta pagalba teikti investicijoms, kuriomis siekiama išsaugoti tradicinius kraštovaizdžius ir pastatus, buvo atleista nuo reikalavimo pranešti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1857/2006, o didelėms bendrovėms skirtai pagalbai teikti investicijoms, kuriomis siekiama išsaugoti tradicinius kraštovaizdžius ir pastatus, reikalavimas pranešti buvo taikomas ir patvirtintas Komisijos pagal Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gaires. Tačiau paveldo išsaugojimo projektai, net tada, kai juos įgyvendina didesnės bendrovės, paprastai nesukelia jokio didelio konkurencijos iškraipymo. Todėl reikėtų, kad Komisija taip pat pasinaudotų įgaliojimais, suteiktais jai Reglamentu (EB) Nr. 994/98 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) Nr. 733/2013, dėl pagalbos paveldui išsaugoti;
- (61) kad reikalavimas pranešti pagal šį reglamentą nebūtų taikomas pagalbai, kuria siekiama išsaugoti kultūros ir gamtos paveldą, tokia pagalba turi būti teikiama vykdyti investicijoms į materialųjį turtą arba kapitaliniams darbams, kuriais siekiama išsaugoti paveldą. Kultūros ir gamtos paveldas turėtų būti gavėjo žemės ūkio valdoje ir turėtų būti oficialiai pripažintas valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos. Pagalbos intensyvumas turėtų priklausyti nuo to, ar investicijos yra negamybinės (šiuo atveju leidžiamas didesnis pagalbos intensyvumas), ar jis lemia gamybos pajėgumų padidėjimą (tokiu atveju pagalbos intensyvumas turėtų būti ribotas);
- (62) miškininkystė yra neatsiejama kaimo plėtros dalis. Priimdama daugelį sprendimų, skirtų miškininkystės sektoriuje veiklą vykdančioms įmonėms, ir, visų pirma, priimamų įgyvendinant Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gaires, Komisija taikė Sutarties 107 ir 108 straipsnius. 2007–

2012 m. Komisija pagal pirmiau nurodytas gaires patvirtino 140 pagalbos priemonių, skirtų miškininkystės sektoriui. Atsižvelgiant į didelę Komisijos patirtį taikant tas gaires įmonėms, vykdančioms veiklą miškininkystės sektoriuje, reikėtų, siekiant supaprastinti administravimą ir kartu užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir Komisijos vykdomą stebėseną, kad ji taip pat pasinaudotų įgaliojimais, suteiktais jai Reglamentu (EB) Nr. 994/98 dėl pagalbos miškininkystės sektoriuje. Komisijos patirtis rodo, kad pagalba, suteikta miškininkystės sektoriuje priemonėms, kurioms taikomas Reglamentas Nr. [RD/2013], įgyvendinti pagal nacionalines kaimo plėtros programas ir kurios dalis bendrai finansuojama EŽŪFKP lėšomis arba kuri teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas tokioms bendrai finansuojamoms priemonėms, konkurencijos labai neiškreipia. Tokioms priemonėms aiškiai nustatomos suderinamumo sąlygos;

- (63) šių rūšių pagalba turėtų, visų pirma, apimti pagalbą miškui įveisti ir miškingiems plotams kurti, pagalbą agrarinės miškininkystės sistemai taikyti, pagalbą miškų gaisrų prevencijai vykdyti ir gaisro, gaivalinių nelaimių ar katastrofinių įvykių pažeistiems miškams atkurti, pagalbą miško ekosistemų atsparumą ir aplinkosauginę vertę gerinančioms investicijoms vykdyti, „Natura 2000“ išmokas už miškų plotus, pagalbą miškų aplinkosaugos ir su klimatu susijusioms paslaugoms teikti ir miškams išsaugoti, pagalbą žinių perdavimo ir informavimo veiksams vykdyti, pagalbą konsultacijų paslaugoms teikti, pagalbą investicijoms į infrastruktūrą vykdyti ir pagalbą vykdyti investicijoms į naujas miškininkystės technologijas ir į miško produktų perdirbimą bei prekybą. Teikiant pagalbą miškininkystės sektoriuje turėtų būti vengiama konkurencijos iškreipimo, o pagalbos poveikis rinkai turėtų būti neutralus;
- (64) siekiant darnos su Reglamentu (ES) Nr. [RD/2013] ir supaprastinti taisykles, pagal kurias patvirtinama, kad bendrai finansuojama nacionalinių kaimo plėtros programų dalis ir papildomas šių programų finansavimas yra valstybės pagalba, miškininkystės sektoriui skirtos priemonės, kurioms pagal šį reglamentą netaikytinas reikalavimas pranešti, turėtų būti identiškos pagrindinėms kaimo plėtros priemonėms, o pagalba, kuriai netaikomas reikalavimas pranešti, turėtų būti skiriama tik pagal atitinkamos valstybės narės kaimo plėtros programą ir ją atitikti;
- (65) siekiant skatinti kaimo vietovių ir, visų pirma, MVI, kurios yra pagrindinis Sąjungos kaimo ekonomikos veiksnys, plėtrą ir gerinti jų konkurencingumą, būtina įvairinti ekonomiką ir kurti naują ekonominę veiklą. Reglamente (ES) Nr. [RD/2013] numatytos priemonės, skirtos remti ne žemės ūkio verslo plėtrą kaimo vietovėse, siekiant skatinti užimtumą, kurti kokybiškas darbo vietas kaimo vietovėse, išlaikyti jau esamas darbo vietas, mažinti sezoninius užimtumo svyravimus, vystyti ne žemės ūkio sektorius ir žemės ūkio bei maisto produktų perdirbimą, kartu skatinant verslo integraciją ir vietos sektorių sąsajas;
- (66) siekiant darnos su Reglamentu (ES) Nr. [RD/2013] ir supaprastinti taisykles, pagal kurias patvirtinama, kad bendrai finansuojama nacionalinių kaimo plėtros programų dalis ir papildomas šių programų finansavimas yra valstybės pagalba, reikėtų taikyti išimtį įvairių rūšių pagalbai, kuri teikiama kaimo vietovėse veiklą vykdančioms MVI. Šių rūšių pagalba turėtų, visų pirma, apimti pagalbą vykdyti investicijoms, susijusioms su žemės ūkio produktų perdirbimu į ne žemės ūkio produktus, arba pagalbą medvilnei gaminti, pagalbą ne žemės ūkio verslui pradėti, pagalbą konsultavimo paslaugoms teikti ir konsultantams rengti, pagalbą žinių perdavimo ir informavimo veiksams vykdyti, pagalbą naujiems ūkininkams, dalyvaujantiems medvilnės ir maisto produktų kokybės sistemose, ir pagalbą maisto produktų skatinimo priemonėms. Priemonės,

kurioms pagal šį reglamentą netaikytinas reikalavimas pranešti, turėtų būti identiškos pagrindinėms kaimo plėtros priemonėms, o pagalba, kuriai netaikomas reikalavimas pranešti, turėtų būti skiriama tik pagal atitinkamos valstybės narės kaimo plėtros programą ir ją atitikti;

- (67) atsižvelgiant į Komisijos patirtį šioje srityje ir, visų pirma, į tai, kiek dažnai reikia persvarstyti Sąjungoje vykdomą valstybės pagalbos politiką, šis reglamentas turėtų būti taikomas ribotą laikotarpį. Kad valstybės narės turėtų laiko prisitaikyti, pagalbos schemoms, kurioms jau taikoma išimtis pagal šį reglamentą, išimtis turėtų būti taikoma dar šešis mėnesius po jo galiojimo pabaigos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas šių rūšių pagalbai:
 - (a) pagalbai MVI:
 - (i) vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo arba pardavimo veiklą, išskyrus 14, 16, 18, 23, 25–28 straipsnius, kurie taikomi MVI, vykdančioms pirminės gamybos veiklą;
 - ii) vykdyti su MVI susijusią veiklą, nepatenkančią į 42 straipsnio taikymo sritį, jei jai taikomas Reglamentas Nr. [RD/2013] ir jei jos dalis bendrai finansuojama EŽŪFKP lėšomis arba jei ji skiriama kaip papildomas nacionalinis finansavimas tokioms bendrai finansuojamoms priemonėms;
 - (b) pagalbai, kuria siekiama kompensuoti žemės ūkiui gaivalinių nelaimių padarytą žalą;
 - (c) pagalbai vykdyti investicijoms, skirtoms žemės ūkio valdoje esančiam kultūros ir gamtos paveldui išsaugoti;
 - (d) pagalbai miškininkystės sektoriuje, kuriai taikomas Reglamentas Nr. [RD/2013] ir kurios dalis bendrai finansuojama EŽŪFKP lėšomis arba kuri teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas tokioms bendrai finansuojamoms priemonėms.
2. Kai valstybės narės mano, kad būtų tikslinga, jos gali nuspręsti teikti pagalbą MVI, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo, ir prekybos veiklą arba vykdančioms veiklą miškininkystės sektoriuje, arba pagalbą vykdyti veiklai, nepatenkančiai į Sutarties 42 straipsnio taikymo sritį, Reglamente Nr. [GBER/2013] nustatytais sąlygomis ir laikantis jo nuostatų.
3. Šis reglamentas netaikomas:
 - (a) pagalbai miškininkystės sektoriuje, kurios dalis nėra bendrai finansuojama EŽŪFKP lėšomis ir kuri nėra teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas tokiai bendrai finansuojamai priemonei;

- (b) pagalbai į Sutarties 42 straipsnio taikymo sritį nepatenkančią veiklą vykdančioms MVI, kurios dalis nėra bendrai finansuojama EŽŪFKP lėšomis ir kuri nėra teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas tokiai bendrai finansuojamai priemonei.
4. Šis reglamentas netaikomas:
- (a) pagalbos schemoms, su kurioms susijusios atitinkamos valstybės narės planuojamos arba faktinės metinės viešosios išlaidos viršija [...] % nacionalinio bendrojo vidaus produkto (BVP) praėjusiais kalendoriniais metais, jei planuojamas ar realus metinis atitinkamos schemos biudžetas viršija [...] mln. EUR;
- Apie tokias pagalbos schemas pranešama pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį vėliausiai per šešis mėnesius nuo dienos, kurią įvykdytos pirmiau nurodytos sąlygos. Jei toje pačioje valstybėje narėje per trejų metų laikotarpį įgyvendinamos kelios tapačios arba labai panašios schemas, jos kartu turi būti laikomos tinkamomis šiai nuostatai taikyti;
- (b) pagalbai su eksportu susijusiai veiklai vykdyti, t. y. pagalbai, kuri yra tiesiogiai susijusi su eksportuojamų produktų kiekiais, paskirstymo tinklo kūrimu ir veikla arba kitomis su eksporto veikla susijusiomis einamosiomis išlaidomis;
- (c) pagalbai, teikiamai tada, kai naudojama daugiau vietinių nei importuotų prekių.
5. Šis reglamentas [išskyrus 30 straipsnį] netaikomas:
- (a) pagalbos schemoms, į kurias nėra aiškiai neįtrauktas individualios pagalbos mokėjimas įmonei, kuriai išduotas vykdomasis raštas sumoms išieškoti pagal ankstesnį Komisijos sprendimą, kuriuo pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka;
- (b) *ad hoc* pagalbai įmonei, kuriai išduotas vykdomasis raštas sumoms išieškoti pagal ankstesnį Komisijos sprendimą, kuriuo pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka;
6. Šis reglamentas netaikomas pagalbai sunkumų patiriančioms įmonėms, [išskyrus:
- (a) šio reglamento 30 straipsnį;
- (b) šio reglamento 25 ir 26 straipsnius, dėl žalos, tiesiogiai susijusios su draudiminiu įvykiu, jei toms įmonėms jau buvo taikoma sanavimo ar restruktūrizavimo procedūra. Ši sąlyga laikoma įvykdyta, jei įmonė jau pateikė sanavimo ar restruktūrizavimo pagalbos paraišką. Ankstesnė žala, susijusi su padėtimi, kurioje atsidūrė sunkumų patirianti įmonė, jokiais aplinkybėmis negali būti kompensuojama teikiant pirmiau nurodytuose straipsniuose numatytą pagalbą.]
7. Šis reglamentas netaikomas pagalbai, kuri savaime arba dėl su ja susietų sąlygų ar dėl jos finansavimo metodo savaime neišvengiamai pažeidžia Sąjungos teisę, visų pirma:
- (a) pagalbai, kuri teikiama su sąlyga, kad pagalbos gavėjas turi būstinę atitinkamoje valstybėje narėje arba iš esmės yra įsisteigęs toje valstybėje narėje;

- (b) pagalbai, kuri teikiama su sąlyga, kad pagalbos gavėjas naudoja nacionalinėje teritorijoje pagamintas prekes arba nacionalines paslaugas;
- (c) pagalbai, kuria ribojamos pagalbos gavėjų galimybės naudoti mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir inovacijų rezultatus kitose valstybėse narėse.

2 straipsnis *Apibrėžtys*

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. pagalba – visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus atitinkanti priemonė;
2. individuali pagalba – konkrečiai įmonei suteikta pagalba, kurią sudaro:
 - (a) *ad hoc* pagalba ir
 - (b) pagal pagalbos schemą skiriama pagalba;
3. *ad hoc* pagalba – ne pagal pagalbos schemą skiriama pagalba;
4. pagalbos schema – aktas, kuriuo remiantis bendrai ir abstrakčiai tame akte apibrėžtomis įmonėms galima skirti individualią pagalbą netaikant kitų įgyvendinimo priemonių, ir aktas, kuriuo remiantis vienai arba kelioms įmonėms gali būti teikiama su konkrečiu projektu nesusijusi pagalba;
5. žemės ūkio produktas – Sutarties I priede nurodytas produktas, išskyrus Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. .../2013 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo¹⁸ [COM(2011) 416] I priede išvardytus žuvininkystės ir akvakultūros produktus;
6. pirminė žemės ūkio produktų gamyba – Sutarties I priede išvardytų dirvožemio ir gyvulininkystės produktų gamyba nesiimant tolesnių veiksmų, kuriais keičiamas tokių produktų pobūdis;
7. žemės ūkio produktų perdirbimas – su žemės ūkio produktu atliekamas veiksmas (išskyrus ūkyje vykdomą gyvūninio ar augalinio produkto paruošimo parduoti pirmą kartą veiklą), po kurio taip pat gaunamas žemės ūkio produktas;
8. žemės ūkio produktų perdirbimas į ne žemės ūkio produktus – su žemės ūkio produktu atliekamas veiksmas, po kurio gaunamas ne žemės ūkio produktas;
9. prekyba žemės ūkio produktais – produktų laikymas arba eksponavimas siekiant parduoti, siūlymas pirkti, tiekimas arba kitoks pateikimas rinkai, išskyrus atvejus, kai pirminis gamintojas produktus pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir išskyrus bet kokią produkto ruošimo taip pirmą kartą parduoti veiklą; pardavimas, kai pirminis gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama atskirose tam skirtose patalpose;
10. žemės ūkio sektorius – visos įmonės, kurios verčiasi pirmine žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ar prekyba;
11. bendrasis subsidijos ekvivalentas (BSE) – diskontuotoji pagalbos vertė, išreikšta tinkamų finansuoti išlaidų diskontuotosios vertės procentine dalimi ir apskaičiuota skiriant pagalbą pagal tuo metu taikomą diskonto normą;

¹⁸

OL L

12. MVĮ arba labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės – labai mažos, mažos ir vidutinės įmonės, atitinkančios 1 priede nustatytus kriterijus;
13. projekto pradžia – faktinė (statybos) darbų arba veiklos pradžia, išskyrus parengiamuosius darbus, arba pirmas tvirtas įsipareigojimas užsakyti įrangą arba paslaugas;
14. sunkumų patirianti įmonė – įmonė, atitinkanti šias sąlygas:
 - (a) [Kai tai ribotos turtinės atsakomybės bendrovė¹⁹, dėl sukauptų nuostolių yra prarasta daugiau kaip pusė jos pasirašytojo akcinio kapitalo²⁰; t. y. kai sukauptus nuostolius atėmus iš rezervų (ir visų kitų elementų, kurie paprastai laikomi bendrovės nuosavų lėšų dalimi) gaunamas neigiamas rezultatas, viršijantis pusę pasirašytojo akcinio kapitalo.
 - (b) Kai tai bendrovė, kurios nors keli nariai yra saistomi neribotos turtinės atsakomybės už bendrovės skolą²¹, dėl sukauptų nuostolių yra prarasta daugiau kaip pusė ataskaitose nurodyto bendrovės kapitalo.
 - (c) Jei įmonei taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra arba ji atitinka nacionalinės teisės kriterijus, pagal kuriuos jos kreditorių prašymu jai turi būti taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra.
 - (d) Jei įmonės balansinis skolos ir nuosavo kapitalo santykis viršija [7,5].
 - (e) Jei įmonės pajamų, iš kurių neatskaitytos palūkanos ir mokesčiai, (EBIT) ir palūkanų padengimo koeficiento santykis dvejus pastaruosius metus buvo mažesnis už [1,0].
 - (f) Jei įmonės reitingas, kurį suteikė bent viena registruota kredito reitingų agentūra²², yra lygiavertis reitingui CCC+ („mokėjimo pajėgumas priklauso nuo nuolatinių palankių sąlygų“) arba už jį žemesnis].

MVĮ, nuo kurios įsteigimo dar nepraėjo treji metai, tuo laikotarpiu nėra laikoma patiriančia sunkumų, nebent ji atitinka pirmesniame punkte nustatytą sąlygą;]“
15. skaidri pagalba – pagalba, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai apskaičiuoti *ex ante*, neatlikus rizikos vertinimo;
16. pagalbos intensyvumas – pagalbos dydis, išreikštas tinkamų finansuoti išlaidų procentine dalimi;
17. kaimo plėtros programa – kaimo plėtros programa, numatyta Reglamento Nr. [RDR/2013] 7 straipsnio 1 dalyje;
18. gaivalinė nelaimė – žemės drebėjimas, griūtis, nuošliauža ir išsiliejusios upės ar ežero sukeltas potvynis;

¹⁹ Ši sąlyga, visų pirma, susijusi su įmonių rūšimis, paminėtomis 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvos 78/660/EEB su vėlesniais pakeitimais 1 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje (OL L 222, 1978 8 14, p. 11).

²⁰ Prireikus į acinį kapitalą įtraukiami visi akcijų priedai.

²¹ Ši sąlyga, visų pirma, susijusi su įmonių rūšimis, paminėtomis Tarybos direktyvos 78/660/EEB su vėlesniais pakeitimais 1 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje.

²² Registruota kredito reitingų agentūra – kredito reitingų agentūra, įregistruotos pagal Europos Parlamento ir Tarybos 2009 m. rugsėjo 16 d. reglamentą (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL L 302, 2009 11 17, p. 1).

19. nepalankios klimato sąlygos, kurios gali būti prilyginamos gaivalinei nelaimėi – nepalankios oro sąlygos, pavyzdžiui, šaltis, audra, kruša, ledas, smarkus lietus arba didelė sausra, dėl kurių konkretus ūkininkas prarado daugiau kaip 30 % savo vidutinės metinės produkcijos;
 - (a) per ankstesnį trejų metų laikotarpį arba
 - (b) vidutiniškai per trejus metus (išskyrus didžiausią ir mažiausią užregistruotą vertę) per praėjusį penkerių metų laikotarpį;
20. mažiau išsivystę regionai – regionai, kurių bendrasis vidaus produktas (BVP) vienam gyventojui yra mažesnis nei 75 % vidutinio ES-27 BVP;
21. jaunasis ūkininkas – ūkininkas, kuris paraiškos teikimo dieną yra jaunesnis nei 40 metų, turi reikiamų profesinių įgūdžių bei kompetencijų ir pirmą kartą kuriasi kaip žemės ūkio valdos valdytojas;
22. aktyvus ūkininkas – aktyvus ūkininkas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. [DP/2013] 9 straipsnyje.
23. [žemės ūkio valda –]
24. nustatytos dalyvavimo kokybės sistemoje išlaidos – įsitraukimo į remiamą kokybės sistemą ir dalyvavimo joje metinio įnašo išlaidos, įskaitant, jei būtina, patikrų, kurios būtinos atitikčiai tos kokybės sistemos specifikacijoms nustatyti, išlaidas;
25. atokiausi regionai – Sutarties 349 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyti regionai;
26. mažosios Egėjo jūros salos – 2013 m. kovo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr.229/2013, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės mažosioms Egėjo jūros saloms ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1405/2006²³, 1 straipsnio 2 dalyje nurodytos mažosios salos¹;
27. kritę gyvuliai – gyvuliai, kurie nustačius galutinę diagnozę arba jos nenustačius buvo numarinti eutanazijos būdu arba kurie nugaišo (įskaitant gimusius negyvus ir negimusius gyvulius) ūkyje ar bet kokiuose jo statiniuose arba vežant, bet nebuvo paskersti žmonėms vartoti;
28. užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos (USE) ir galvijų spongiforminės encefalopatijos (GSE) tyrimų išlaidos – visos išlaidos, įskaitant mėginiams imti ir laboratoriniams tyrimams atlikti pagal 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001, nustatančio tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles²⁴, X priedo C skyrių būtinų tyrimų komplektų išlaidas ir tuo tikslu būtinų mėginių ėmimo, vežimo, laikymo ir sunaikinimo išlaidas;
29. materialusis turtas – su žeme, pastatais, įrenginiais, mašinomis ir technine įranga susijęs turtas;
30. nematerialusis turtas – perduodant technologijas įgytas turtas, pavyzdžiui, patento teisės, licencijos, technologinė informacija arba nepatentuotos techninės žinios;
31. negamybinės investicijos – investicijos, dėl kurių nedidėja grynoji žemės ūkio valdos vertė ar pelningumas;

²³ OL L 78, 2013 3 20, p. 41.

²⁴ OL L 147, 2001 5 31, p. 1.

32. sandorio išlaidos – išlaidos, kurios yra susijusios su įsipareigojimu, bet nėra tiesiogiai priskiriamos prie jo įgyvendinimo išlaidų;
33. ES standartai – Sąjungos teisės aktuose nustatyti privalomieji standartai, kuriais reglamentuojamas apsaugos (visų pirma, aplinkos, higienos ir gyvūnų gerovės) lygis, kurio turi siekti atskiros įmonės; privalomaisiais ES standartais nėra laikomi ES lygmens standartai ar tikslai, kurie privalomi valstybei narei, bet neprivalomi atskiroms įmonėms;
34. investicijos, kuriomis siekiama atitikties ES standartams – investicijos, kuriomis, pasibaigus Sąjungos teisės aktuose numatytam pereinamajam laikotarpiui, siekiama atitikties ES standartui;
35. gamintojų grupė ir organizacija – grupė ar organizacija, įkurta siekiant:
- (a) priderinti tokioms grupėms ir organizacijoms priklausančių gamintojų gamybos procesą ir produkciją prie rinkos reikalavimų;
 - (b) bendrai tiekti rinkai prekes, įskaitant jų paruošimą parduoti, pardavimo centralizavimą ir tiekimą didmenininkams;
 - (c) nustatyti bendras informacijos apie gamybą, ypač derliaus nuėmimą ir turimą kiekį, teikimo taisykles;
 - (d) vykdyti kitą gamintojų grupių ar organizacijų veiklą, kaip antai plėtoti verslo ir rinkodaros įgūdžius ir organizuoti bei palengvinti inovacinius procesus;
36. kapitaliniai darbai – paties ūkininko arba jo darbuotojų atliekami statybos ir inžinerijos darbai, kuriais sukuriamas turtas;
37. trumpos rotacijos atžalinių medynas – kas 2–5 metai kertami medingi daugiamečiai augalai, kurių šakniastiebiai arba stuobriai paliekami žemėje atžaloms leisti kelis rotacijos laikotarpius;
38. greitaaugiai medžiai – medžiai, auginami per planuojamą trumpesnę nei [15] metų rotacijos laikotarpį (t. y. laikotarpį tarp dviejų derliaus nuėmimų tame pačiame sklype);
39. agrarinės miškininkystės sistema – žemėnaudos sistema, pagal kurią toje pačioje žemėje auginami medžiai ir vystomas žemės ūkis;
40. konsultacijos – išsamios konsultacijos [pagal tą pačią sutartį];
41. maisto produktas – 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų I priede nurodytas maisto produktas²⁵;
42. susijusi įmonė – susijusi įmonė, kaip apibrėžta šio reglamento 1 priedo 3 straipsnyje;
43. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas – Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, įsteigtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (2014–2020 m.)²⁶;
44. katastrofinis įvykis – žmogaus veiklos sukeltas nenumatytas biotinio arba abiotinio pobūdžio įvykis, dėl kurio kyla didelių žemės ūkio gamybos sistemų ir miškų

²⁵ OL L 343, 2012 12 14, p. 1.

²⁶ OL xx xxx.

- struktūrų sutrikimų, ilgai nei darančių didelės ekonominės žalos ūkininkavimo ir miškininkystės sektoriams;
45. mažas ūkis – žemės ūkio įmonė, kurioje dirba mažiau kaip 10 asmenų, ir kurios metinės pajamos arba bendra metinė balanso suma neviršija 2 mln. EUR.
 46. a punkto vietovės – vietovės, kurios regioninės pagalbos žemėlapyje nurodytos taikant Sutarties 107 straipsnio 3 dalies a punkto nuostatas;
 47. c punkto vietovės – vietovės, kurios regioninės pagalbos žemėlapyje nurodytos taikant Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkto nuostatas;
 48. regioninės pagalbos žemėlapis – Komisijos patvirtintas sąrašas vietovių, kurias remdamosi 2014–2020 m. regioninės valstybės pagalbos gairėse²⁷ nustatytais sąlygomis nurodė valstybė narė;
 49. retai apgyvendintos vietovės – atitinkamos valstybės narės pagal 2014–2020 m. regioninių valstybės pagalbos gairių 161 dalį nurodytos vietovės;
 50. vietovė, kurioje esama gamtinių kliūčių – valstybės narės pagal Reglamento Nr. [RD/2013] 33 straipsnį nustatyta vietovė;
 51. ūkininko namų ūkio narys – fizinis ar juridinis asmuo (išskyrus ūkio darbuotojus) arba tokių asmenų grupė, kad ir koks yra tai grupei ir jos nariams pagal nacionalinę teisę suteiktas teisinis statusas.

3 straipsnis

Išimties taikymo sąlyga

1. Pagalbos schemas, pagal pagalbos schemas suteikta individuali pagalba ir *ad hoc* pagalba yra suderinamos su vidaus rinka pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu tokia pagalba:
 - (a) atitinka visas 1 ir 2 skyriuose nustatytas sąlygas, taip pat 3 skyriuje nustatytas atitinkamas sąlygas ir
 - (b) joje yra aiški nuoroda į atitinkamas šio reglamento nuostatas (nurodomos atitinkamos nuostatos, šio reglamento pavadinimas ir jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje nuoroda).
2. Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad būtų veiksmingai laikomasi šio reglamento ir kad individuali pagalba, teikiama pagal schemas, kurioms pagal šį reglamentą netaikomas reikalavimas pranešti, atitiktų reikalavimus.

4 straipsnis

Pranešimo ribos

Šis reglamentas netaikomas nei *ad hoc*, nei pagal pagalbos schemą teikiamai individualiai pagalbai, kurios bendrasis subsidijos ekvivalentas viršija šias ribas:

- (a) pagalba vykdyti materialioms arba nematerialioms investicijoms į žemės ūkio įmones – 400 000 EUR vienai įmonei per trejus finansinius metus arba 500 000 EUR, jei įmonė yra mažiau išsivysčiusiame regione;

²⁷

OL

- (b) pagalba su žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba siejamoms investicijoms vykdyti – 7,5 mln. EUR vienos įmonės vienam investiciniam projektui;
- (c) pagalba vykdyti investicijoms, kuriomis didinamas miškų ekosistemų atsparumas ir aplinkosauginė vertė – [7,5 mln. EUR] vienam investiciniam projektui;
- (d) pagalba vykdyti investicijoms į infrastruktūrą miškų sektoriuje– [7,5 mln. EUR] vienam investiciniam projektui;
- (e) pagalba vykdyti investicijoms į miškininkystės technologijas ir į miškininkystės produktų perdirbimą, kaupimą ir prekybą – [7,5 mln. EUR] vienam investiciniam projektui;
- (f) pagalba vykdyti investicijoms, susijusioms su žemės ūkio produktų perdirbimu į ne žemės ūkio produktus, arba su medvilnės gamyba – [7,5 mln. EUR] vienam investiciniam projektui.

5 straipsnis
Pagalbos skaidrumas

1. Šis reglamentas taikomas tik skaidriai pagalbai.
2. Skaidria laikoma šių rūšių pagalba:
 - (a) pagalba, kurią sudaro subsidijos ir palūkanų subsidijos;
 - (b) pagalba, kurią sudaro paskolos, kurių bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis subsidijos suteikimo metu rinkoje galiojusiomis orientacinėmis palūkanų normomis;
 - (c) pagalba, kurią sudaro garantijos:
 - (i) kurių bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis „saugaus uosto“ priemonėmis, nustatytomis Komisijos pranešime dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai, arba
 - ii) jeigu iki pagalbos suteikimo garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudojama metodika buvo patvirtinta apie ją pranešus Komisijai pagal Komisijos priimtą valstybės pagalbos srities reglamentą ir patvirtintoje metodikoje aiškiai nurodytos garantijos ir pagrindinio sandorio rūšys, taikant šį reglamentą;
 - (d) pagalba, kurią sudaro fiskalinės priemonės, jeigu priemone yra nustatyta viršutinė riba, kuria užtikrinama, kad nebūtų viršijama taikytina pagalbos riba;
 - (e) pagalba, kurią sudaro gražintini avansai, jeigu bendra nominali gražintinų avansų suma neviršija pagal šį reglamentą taikytinų ribų arba jeigu, prieš įgyvendinant priemonę, bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimo metodika buvo patvirtinta apie ją pranešus Komisijai.
3. Skaidria nelaikoma šių rūšių pagalba:
 - (a) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos;
 - (b) pagalba, kurią sudaro rizikos kapitalo priemonės.

6 straipsnis
Skatinamasis poveikis

1. Pagal šį reglamentą išimtis taikoma tik pagalbai, kuri turi skatinamąjį poveikį.
2. Pagalba, kuriai taikomas šis reglamentas, laikoma turinčia skatinamąjį poveikį, jei prieš pradėdamas vykdyti atitinkamą projektą ar veiklą, pagalbos gavėjas atitinkamai valstybei narei pateikia rašytinę pagalbos paraišką II priede nustatyta forma.
3. [PAPILDOMAS DIDELĖMS ĮMONĖMS SKIRTAS VARIANTAS: Didelėms įmonėms teikiama pagalba laikoma turinčia skatinamąjį poveikį, jei ne tik tenkinama 2 dalyje nustatyta sąlyga, bet valstybė narė, prieš suteikdama atitinkamą individualią pagalbą, įsitikina, kad pagalbos gavėjo parengtuose dokumentuose įrodoma pagalbos atitiktis vienam ar daugiau šių kriterijų:
 - (a) dėl pagalbos iš esmės padidėja projekto ir (arba) veiklos apimtis;
 - (b) dėl pagalbos iš esmės padidėja projekto ir (arba) veiklos mastas;
 - (c) dėl pagalbos iš esmės padidėja bendra projektui ir (arba) veiklai gavėjo išleista suma;
 - (d) susijęs projektas ir (arba) veikla užbaigiami daug greičiau;
 - (e) investicinės pagalbos atveju – jeigu pagalba nebūtų buvusi skirta, tas projektas nebūtų buvęs įgyvendintas atitinkamoje kaimo vietovėje.]
4. 2 dalies nuostatos netaikomos fiskalinėms priemonėms, jeigu tenkinamos šios sąlygos:
 - (a) fiskaline priemone suteikiama teisė į pagalbą pagal objektyvius kriterijus, nepaliekant valstybei narei tolesnės teisės spręsti, ir
 - (b) fiskalinė priemonė buvo priimta ir įsigaliojo prieš pradėdant vykdyti remiamą projektą ar veiklą; ši sąlyga netaikoma fiskalinių teisių perėmimo schemoms, jeigu veiklai jau taikomos ankstesnės fiskalinės schemos.
5. 1 dalis netaikoma pagalbai, teikiamai pagal 25, 26 ir 30 straipsnius, nei su žalos atlyginimu susijusiai pagalbai, teikiamai pagal 34 straipsnį.

7 straipsnis
Proporcingumas

1. Šis reglamentas taikomas tik proporcingai pagalbai.
2. Pagalba, kuriai pagal šį reglamentą netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, laikoma proporcinga, jeigu ji atitinka didžiausią pagalbos intensyvumą arba sumas, kurie nustatyti 3 skyriuje.

8 straipsnis
Pagalbos intensyvumas ir tinkamos finansuoti išlaidos

1. Apskaičiuojant pagalbos intensyvumą ir tinkamas finansuoti išlaidas, naudojamos tokios vertės, iš kurių neatskaityti mokesčiai ar kitos rinkliavos. Tinkamos finansuoti išlaidos patvirtinamos dokumentais, kurie yra aiškūs, tikslūs ir naujausi.
2. [Pagalba negali būti teikiama pridėtinės vertės mokesčiui (PVM) kompensuoti.

Tačiau PVM sumos laikomos tinkamomis finansuoti, jei jos nėra susigrąžinamos pagal nacionalinius PVM teisės aktus ir jas sumoka pagalbos gavėjas, išskyrus neapmokestinamus asmenis, kaip apibrėžta 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1), jei tos PVM sumos nėra siejamos su teikiama infrastruktūra.]

3. Jeigu pagalba teikiama ne kaip subsidija, pagalbos suma yra pagalbos bendrasis subsidijos ekvivalentas.
4. Keliomis dalimis mokama pagalba diskontuojama iki jos vertės pagalbos suteikimo metu. Tinkamos finansuoti išlaidos diskontuojamos iki jų vertės pagalbos suteikimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu taikoma diskonto norma.
5. Kai pagalba teikiama mokesčių lengvatomis, pagalbos dalys diskontuojamos remiantis orientacinėmis palūkanų normomis, taikomomis mokesčių lengvatos įsigaliojimo metu.
6. Kai pagalba teikiama grąžintinais avansais, kurie, nesant patvirtintos jų bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimo metodikos, yra išreikšti tinkamų finansuoti išlaidų procentine dalimi, o priemonėje numatyta, kad sėkmingai įgyvendinus projektą, kaip apibrėžta remiantis pagrįsta ir atsargia prielaida, avansai bus grąžinti su palūkanomis, kurių norma yra bent lygi diskonto normai, taikomai pagalbos suteikimo metu, 3 skyriuje nustatytas didžiausias pagalbos intensyvumas gali būti padidintas [10] procentinių punktų.

[9 straipsnis] MVĮ statusas

[Kai reikalavimo pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį išimtis taikoma tik MVĮ arba joms taikomos palankesnės sąlygos pagal šį reglamentą, MVĮ gali naudotis tokia išimtimi arba palankesnėmis sąlygomis pagal šį reglamentą, jeigu ji per [x] metų nuo pagalbos suteikimo nepraranda MVĮ statuso, tapdama didelės įmonės partnere arba su ja susijusia įmone, kaip apibrėžta I priedo 3 straipsnyje.]

10 straipsnis Pagalbos sumavimas

1. Nustatant, ar laikomasi 3a straipsnyje nustatytų atskirų pranešimo ribų ir 3 skyriuje nustatyto didžiausio pagalbos intensyvumo ir viršutinių ribų, atsižvelgiama į bendrą remiamai veiklai ar projektui skiriamų viešosios paramos priemonių sumą, neatsižvelgiant į tai, kaip tokios priemonės yra finansuojamos. Tačiau į Sąjungos skiriamą finansavimą, kurį centralizuotai valdo Komisija, kuris nėra tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas valstybės narės ir kuris nėra laikomas valstybės pagalba, neturėtų būti atsižvelgiama, kai toks finansavimas ir valstybės narės finansavimas yra vertinami kartu siekiant užtikrinti atitiktį Europos reglamentams.
2. Pagalba, kurios tinkamas finansuoti išlaidas galima nustatyti, gali būti sumuojama su:
 - (a) bet kokia kita valstybės pagalba, jei tokios priemonės yra susijusios su skirtingomis tinkamomis finansuoti išlaidomis, kurias galima nustatyti;

- (b) bet kokia kita valstybės pagalba, susijusia su tomis pačiomis tinkamomis finansuoti išlaidomis, kurios iš dalies arba visiškai sutampa, tik jei taip susumavus neviršijamas pagal šį reglamentą tokiai pagalbai taikomas didžiausias pagalbos intensyvumas ar pagalbos suma.
3. Pagalba, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, nesumuojama su jokia *de minimis* pagalba kompensuoti toms pačioms tinkamoms finansuoti išlaidoms, jeigu taip susumavus pagalbos intensyvumas viršytų šio reglamento 3 skyriuje nustatytą pagalbos intensyvumą.

11 straipsnis
Teisės pasinaudoti bendrąja išimtimi panaikinimas

Jei atitinkama valstybė narė suteikia pagalbą, kuriai pagal šį reglamentą tariamai netaikomas reikalavimas pranešti, nesilaikydama šiame skyriuje ir 3 skyriuje nustatytų sąlygų, arba 2 skyriuje nustatyto reikalavimo, Komisija, suteikusi atitinkamai valstybei narei galimybę pareikšti savo nuomonę, gali priimti sprendimą, kuriuo nustatoma, kad apie visas arba kai kurias būsimas pagalbos priemones, kurias patvirtins atitinkama valstybė narė, reikia pranešti Komisijai pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį. Priemonės, apie kurias reikia pranešti, gali apimti, visų pirma, tam tikriems pagalbos gavėjams taikytinas priimtas priemonės arba tam tikrų atitinkamos valstybės narės valdžios institucijų priimtas priemonės.

2 SKYRIUS

PROCEDŪRINIAI REIKALAVIMAI

12 straipsnis
Leidiniai ir informacija

1. Ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki pagalbos schemos, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą, įsigaliojimo arba individualios ne pagal schemas taikomos pagalbos, kuriai taikoma išimtis pagal šį reglamentą, suteikimo valstybės narės, naudodamasi Komisijos internetine taikomąja programa „Interaktyvioji pranešimų apie valstybės pagalbą teikimo sistema“ (SANI) pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 3 straipsnį Komisijai perduoda sutrumpintą informaciją apie tokią pagalbos schemą arba individualią pagalbą III priede nurodyta forma.
- Gavusi tokią sutrumpintą informaciją, Komisija per 10 darbo dienų išsiunčia gavimo pranešimą su identifikavimo numeriu.
2. Atitinkama valstybė narė atskiroje valstybės pagalbos interneto svetainėje arba atskiroje interneto svetainėje, kurioje kaupiama kelių interneto svetainių informacija, skelbia:
- (a) 1 dalyje nurodytą sutrumpintą informaciją;
 - (b) visą kiekvienos tokios pagalbos priemonės tekstą, įskaitant pakeitimus, saitą su tuo tekstu;

- (c) informaciją apie kiekvieną atskirą suteiktos pagalbos atvejį, kaip nustatyta šio reglamento IV priede.
3. 2 dalyje paminėta informacija turi būti išdėstyta ir prieinama V priede aprašytu standartiniu būdu, kad jos būtų lengva ieškoti ir būtų lengva ją parsisiųsti. 2 dalyje nurodyta informacija turi būti atnaujinama ir prieinama bent 10 metų nuo pagalbos suteikimo datos.
4. Visą pagalbos schemos arba 2 dalyje nurodytos *ad hoc* pagalbos priemonės tekstą turi sudaryti, visų pirma, aiški nuoroda į šį reglamentą (nurodomas jo pavadinimas ir pateikiama paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nuoroda) ir į specialiąsias 3 skyriaus nuostatas, susijusias su tuo aktu, arba, jei taikytina, į nacionalinį teisės aktą, kuriuo užtikrinama, kad būtų laikomasi atitinkamų šio reglamento nuostatų. Kartu turi būti pateikiamos jo įgyvendinimo nuostatos ir pakeitimai.
5. Komisija savo interneto svetainėje skelbia:
- (a) saitus su visų valstybių narių valstybės pagalbos svetainėmis, nurodytomis 2 dalyje;
- (b) 1 dalyje nurodytą sutrumpintą informaciją.

13 straipsnis
Ataskaitų teikimas

Valstybės narės elektroniniu būdu pateikia Komisijai:

- (a) informaciją apie kiekvieną atvejį, kai skirta didesnė nei 3 mln. EUR individuali pagalba, pagal IV priede nustatytą formą per 20 darbo dienų nuo pagalbos suteikimo dienos;
- (b) Reglamento (EB) Nr. 794/2004 III skyriuje nurodytą metinę šio reglamento taikymo ataskaitą, į kurią turi būti įtraukta šio reglamento VI priede nurodyta informacija, susijusi su kiekvienais metais arba kiekviena metų dalimi, kuriais taikomas šis reglamentas.

14 straipsnis
Stebėseną

Valstybės narės registruoja išsamius duomenis ir informaciją ir saugo patvirtinamuosius dokumentus, kurie yra būtini siekiant nustatyti, ar įvykdytos visos šiuo reglamentu nustatytos sąlygos. Tokie duomenys saugomi 10 metų nuo individualios pagalbos suteikimo dienos arba nuo paskutinės pagalbos pagal schemą suteikimo dienos.. Atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį laikotarpį, kuris gali būti nustatytas prašyme, pateikia Komisijai visą informaciją ir patvirtinamuosius dokumentus, kurie Komisijai atrodo būtini šio reglamento taikymui stebėti.

3 SKYRIUS **PAGALBOS RŪŠYS**

1 SKIRSNIS

PAGALBA MVI, VYKLANČIOMS PIRMINĖS ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTŲ PIRMINĖS GAMYBOS, PERDIRBIMO ARBA PREKYBOS VEIKLA

15 straipsnis

*Pagalba vykdyti investicijoms į materialųjį ir nematerialųjį turtą žemės ūkio valdose,
susijusiose su pirmine gamyba*

1. Pagalba vykdyti investicijoms į žemės ūkio valdas, susijusias su pirmine žemės ūkio produktų gamyba, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–16 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Investicijos turi būti vykdomos vieno ar kelių pagalbos gavėjų arba turi būti susijusios su vieno ar kelių pagalbos gavėjų naudojamu turtu.
3. Investicijos gali būti susietos su biokuro ar energijos iš atsinaujinančiųjų šaltinių gamyba ūkyje, su sąlyga, kad tokia gamyba neviršija vidutinio metinio konkrečiame ūkyje sunaudojamo kuro ar energijos kiekio.
4. Investicijos turi atitikti Sąjungos teisės aktus ir atitinkamos valstybės narės nacionalinius teisės aktus.
5. Investicijomis, visų pirma, turi būti siekiama tokių tikslų:
 - (a) gerinti bendrus žemės ūkio valdos veiklos rezultatus ir tvarumą, visų pirma, mažinant gamybos sąnaudas arba gerinant ir perorientuojant gamybą;
 - (b) gerinti natūralią aplinką, higienos sąlygas arba gyvūnų gerovės standartus, su sąlyga, kad susijusiomis investicijomis galima pagerinti galiojančius ES standartus;
 - (c) sukurti ir gerinti su žemės ūkio plėtra, pritaikymu ir modernizavimu susijusią infrastruktūrą, įskaitant prieigą prie ūkio žemės, žemės konsolidaciją ir gerinimą, energijos ir vandens tiekimą ir taupymą;
 - (d) įgyvendinti su agrarine aplinkosauga ir klimato kaitos prevencija susijusius tikslus, įskaitant rūšių ir buveinių biologinės įvairovės išsaugojimo būklę, taip

pat gerinti „Natura 2000“ vietovės arba kitos didelės gamtinės vertės vietovės, nustatytos valstybių narių nacionalinėse arba regioninėse kaimo plėtros programose, visuomeninę vertę, jei tokios investicijos nėra gamybinės;

- (e) atkurti dėl gaivalinių nelaimių, išskirtinių įvykių ar nepalankių klimato sąlygų, kurios gali būti prilyginamos gaivalinėms nelaimėms, prarastą gamybos potencialą, ir siekti išvengti tų įvykių daromos žalos.
6. Pagalba pagal šį straipsnį skiriama tik vykdyti investicijoms, kurių poveikio aplinkai vertinimo nereikalaujama atlikti pagal Sąjungos ar nacionalinius teisės aktus.
7. Tinkamomis finansuoti gali būti laikomos tokios išlaidos:
- (a) nekilnojamojo turto (su žeme, išskyrus statybos darbams skirtą žemę) statybos, įsigijimo, įskaitant išperkamąją nuomą, arba gerinimo išlaidos, kurios gali būti finansuojamos neviršijant 10 % visų tinkamų finansuoti atitinkamo veiksmo išlaidų;
 - (b) naudotos įrangos pirkimo ir naujų mašinų bei įrangos pirkimo arba išperkamosios nuomos išlaidos, neviršijančios turto rinkos vertės;
 - (c) bendrosios išlaidos, susijusios su a ir b punktuose nurodytomis išlaidomis, pvz., atlygis architektams, inžinieriams ir konsultantams, mokesčiai, susiję su rekomendacijomis, kaip pasiekti aplinkosaugos ir ekonominį tvarumą, įskaitant galimybių studijas; galimybių studijas turėtų būti ir toliau galima finansuoti net tada, kai remiantis jų rezultatais, nėra jokių išlaidų pagal a ir b punktus;
 - (d) šios investicijos į nematerialųjį turtą: kompiuterių programinės įrangos įsigijimo ar kūrimo ir patentų, licencijų, autorių teisių, prekių ženklų įsigijimo;
 - (e) nerentabilių investicijų, susijusių su 5 pastraipos d punkte nurodytais laimėjimais, išlaidos;
 - (f) drėkinimo atveju tinkamomis finansuoti laikomos tik šias sąlygas atitinkančios investicijos:
 - i) Komisijai pranešta apie viso ploto, kuriame bus vykdoma investicija, taip pat visų kitų plotų, kurių aplinkai investicija gali turėti poveikį, upės baseino valdymo planą, kaip reikalaujama pagal Direktyvą 2000/60/EB. Pagal upės baseino valdymo planą, laikantis tos pačios direktyvos 11 straipsnio taikomos priemonės, kurios yra susijusios su žemės ūkio sektoriumi, yra nurodytos atitinkamoje priemonių programoje; įdiegtos vandens matavimo priemonės, kuriomis galima nustatyti su remiamomis investicijomis susijusį sunaudojamo vandens kiekį, arba jas reikia įdiegti investuojant;
 - ii) investicijos turi padėti sumažinti sunaudojamo vandens kiekį bent 25 %, palyginti su ankstesniu sunaudojamo vandens kiekiu;
 - iii) pagalbos teikimo pagal šį straipsnį kriterijų neatitinka investicijos, turinčios poveikį požeminiams arba paviršiniams vandens telkiniams, kurių būklė, kaip nustatyta susijusiam upės baseino valdymo plane, yra prastesnė už gerą dėl priežasčių, susijusių su vandens kiekiu, taip pat investicijos, dėl kurių padidėja grynasis drėkinamas plotas, turintis poveikį atitinkamam požeminiam arba paviršiniam vandens telkiniui;

- (g) jei investicijomis siekiama atkurti žemės ūkio gamybos potencialą, kuris buvo prarastas dėl gaivalinių nelaimių, išskirtinių įvykių arba nepalankių klimato sąlygų, kurios gali būti prilyginamos gaivalinėms nelaimėms, tinkamomis finansuoti išlaidomis gali būti laikomos gamybos potencialo atkūrimo iki tokio lygio, koks jis buvo prieš įvykstant tiems įvykiams, išlaidos;
 - (h) jei investicijomis siekiama užkirsti kelią gaivalinių nelaimių, išskirtinių įvykių arba nepalankių klimato sąlygų daromai žalai, tinkamomis finansuoti išlaidomis gali būti laikomos specialių prevencinių veikslių išlaidos.
8. Kitos išlaidos, susijusios su nuomos sutartimis, pvz., nuomotojo pelnas, palūkanų perfinansavimo išlaidos, pridėtinės išlaidos ir draudimo mokesčiai, nėra tinkamos finansuoti išlaidos.
 9. Drėkinimo atveju pagalbą teikia tik tos valstybės narės, kurios visiškai įgyvendino 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus²⁸, 9 straipsnį dėl žemės ūkio, vandens kainų nustatymo, ir teikiant vandens paslaugas patirtų išlaidų susigrąžinimo.
 10. Pagalba negali būti taikoma tik tam tikriems žemės ūkio produktams ir todėl ją turi būti galima teikti visuose žemės ūkio sektoriuose, jei valstybės narės nenusprendžia jos netaikyti tam tikriems produktams dėl jų pertekliaus arba prekybos rinkų trūkumo.
 11. Pagalba neturi būti skiriama:
 - (a) gamybos teisėms, teisėms į išmokas ir metiniams augalams įsigyti;
 - (b) metiniams augalams sodinti;
 - (c) vykdyti investicijoms, kuriomis siekiama atitikties galiojantiems ES standartams.
 12. Nekliudant teikti pagalbos vykdyti investicijoms pagal 5 dalies e(e) punktą, pagalba neteikiama gyvūnams pirkti.
 13. Pagalba neteikiama pažeidžiant draudimus arba apribojimus, nustatytus Tarybos reglamentuose, kuriais nustatomas bendras rinkos organizavimas, net jeigu tokie draudimai ir apribojimai susiję tik su Sąjungos parama.
 14. Pagalba vykdyti investicijoms, kuriomis siekiama atkurti žemės ūkio gamybos potencialą pagal šio straipsnio 5 dalies e punktą, negali būti sumuojama su pagalba, kuria siekiama kompensuoti materialinę žalą, nurodytą 25, 26 ir 30 straipsniuose.
 15. Pagalbos intensyvumas neviršija:
 - (a) 75 % tinkamų finansuoti išlaidų atokiausiuose regionuose;
 - (b) 75 % tinkamų finansuoti išlaidų mažosiose Egėjo jūros salose;
 - (c) 50 % tinkamų finansuoti išlaidų mažiau išsivysčiusiuose regionuose [ir visuose regionuose, kuriuose BVP vienam gyventojui 2007–2013 m. laikotarpiu buvo mažesnis kaip 75 % ES-25 vidurkio ataskaitiniu laikotarpiu, tačiau kuriuose BVP vienam gyventojui yra didesnis kaip 75 % BVP vidurkio ES-27 šalyse];
 - (d) 40 % tinkamų finansuoti išlaidų kituose regionuose.

²⁸ OL L 327, 2000 12 2, p. 1.

16. 154 dalyje nurodyta pagalbos norma gali būti padidinta 20 procentinių punktų, su sąlyga, kad didžiausia kompleksinė parama neviršija 90 %, kai ji skiriama:
- (a) jauniems ūkininkams, kaip apibrėžta 2 straipsnio 21 dalyje [arba kurie jau įsisteigę per penkerius metus iki pagalbos paraiškos pateikimo];
 - (b) vykdyti kolektyvinėms investicijoms, pavyzdžiui, į sandėliavimo patalpas, kuriomis naudojasi ūkininkų grupė, arba patalpas, skirtas paruošti žemės ūkio produktus prieš juos parduodant, ir į integruotus projektus, apimančius kelias priemones, numatytas Reglamente Nr. [RD/2013]0 [įskaitant susijusias su gamintojų organizacijų susijungimu];
 - (c) vykdyti investicijoms vietovėse, kuriose esama gamtinių ar kitų specifinių kliūčių, pagal Reglamento Nr. [RD/2013] 33 straipsnį);
 - (d) vykdyti veiksams, remiamiems pagal Europos inovacijų partnerystę (EIP), pavyzdžiui, investicijoms ūkyje į naują tvartą, suteikiančioms galimybę išbandyti naują gyvūnų laikymo metodą, kurį sukūrė veiklos grupė, sudaryta iš ūkininkų, mokslininkų ir gyvūnų gerovės nevyriausybinių organizacijos atstovų;
 - (e) vykdyti investicijoms, kuriomis siekiama gerinti aplinkos apsaugą, higieną arba gyvūnų gerovę, kaip nurodyta 5 dalies b punkte; šiuo atveju padidinta norma, kaip nurodyta šioje dalyje, taikoma tik papildomoms išlaidoms, kurios yra būtinos siekiant aukštesnio nei galiojančiais ES standartais nustatyto lygio ir kurios nedidina gamybos pajėgumų.
17. Nerentabilių investicijų ir gamybos potencialo atkūrimo investicijų atveju, kaip nurodyta 5 dalies d ir e punktuose, didžiausias pagalbos intensyvumas neturi viršyti 100 %.
- Su 5 dalies e punkte numatytomis prevencinėmis priemonėmis susijusioms investicijoms vykdyti skirtos pagalbos didžiausias intensyvumas neturi viršyti 80 %. [Jis gali būti padidintas iki 100 %, jeigu bendrai investuoja daugiau nei vienas pagalbos gavėjas].

16 straipsnis

Pagalba su ūkio pastatų perkėlimu susijusioms investicijoms vykdyti

1. Pagalba su ūkio pastatų perkėlimu susijusioms investicijoms vykdyti turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–7 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Su ūkio pastatų perkėlimu susijusios investicijos turi atitikti Sąjungos teisės aktus ir atitinkamos valstybės narės nacionalinius teisės aktus.
3. Perkeliant ūkio pastatą turi būti siekiama visuomenės interesą atitinkančio tikslo.
Visuomenės interesas, pasitelktas siekiant pagrįsti pagalbos skyrimą pagal šį straipsnį, turi būti nurodytas susijusios valstybės narės atitinkamose nuostatose.
4. Kai perkeliant ūkio pastatą tik išmontuojama, perkeliama ir vėl sumontuojama esama įranga, pagalbos intensyvumas gali siekti 100 % patirtų faktinių išlaidų.

5. Jei perkeltas ūkio pastatas modernizuojamas arba padidėja gamybos pajėgumas, investicijoms taikomas 14 straipsnio 15 ir 16 dalyse nustatytas pagalbos intensyvumas;
6. Modernizavimo atveju tinkamos finansuoti išlaidos yra atitinkamos senų ir naujų statinių vertės padidėjimas, o gamybos pajėgumų padidėjimo atveju – su šiuo padidėjimu susijusios išlaidos.
7. Nepaisant šių taisyklių, didžiausias pagalbos intensyvumas gali siekti 100 % tinkamų finansuoti išlaidų, jei perkėlimas susijęs su veikla, vykdoma netoli kaimo gyvenviečių, siekiant pagerinti gyvenimo kokybę arba padidinti gyvenvietės aplinkosaugos rodiklius, ir yra susijęs su mažos apimties infrastruktūromis.

17 straipsnis

Pagalba su žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba susijusioms investicijoms vykdyti

1. Pagalba su žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba susijusioms materialioms arba nematerialioms investicijoms vykdyti turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–11 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Investicijos turi būti susijusios su žemės ūkio produktų perdirbimu arba prekyba.
3. Investicijos turi atitikti Sąjungos teisės aktus ir atitinkamos valstybės narės nacionalinius teisės aktus.
4. Pagalba pagal šį straipsnį skiriama tik vykdyti investicijoms, kurių poveikio aplinkai vertinimo nereikalaujama atlikti pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus.
5. 4 dalis netaikoma investicijoms, vykdomoms pagal Komisijos patvirtintą regioninę arba nacionalinę kaimo plėtros programą, kurios poveikio aplinkai vertinimas buvo atliktas pagal Reglamento Nr. [RD/2013] 46 straipsnio 1 dalį.
6. Tinkamas finansuoti išlaidas sudaro:
 - (a) nekilnojamojo turto (su žeme, išskyrus statybos darbams skirtą žemę) statybos, įsigijimo, įskaitant išperkamąją nuomą, arba gerinimo išlaidos, kurios gali būti finansuojamos neviršijant 10 % visų tinkamų finansuoti atitinkamo veiksmo išlaidų;
 - (b) naudotos įrangos pirkimo, ir naujų mašinų bei įrangos pirkimo arba išperkamosios nuomos išlaidos, neviršijančios turto rinkos vertės;
 - (c) bendrosios išlaidos, susijusios su a ir b punktuose nurodytomis išlaidomis, pvz., atlygis architektams, inžinieriams ir konsultantams, mokesčiai, susiję su rekomendacijomis, kaip pasiekti aplinkosaugos ir ekonominį tvarumą, įskaitant galimybių studijas; galimybių studijas turėtų būti ir toliau galima finansuoti net tada, kai remiantis jų rezultatais, nėra jokių išlaidų pagal a ir b punktus;
 - (d) šios investicijos į nematerialųjį turtą: kompiuterių programinės įrangos įsigijimo ir kūrimo ir patentų, licencijų, autorių teisių, prekių ženklų įsigijimo;
7. Kitos išlaidos, susijusios su nuomos sutartimis, pvz., nuomotojo pelnas, palūkanų perfinansavimo išlaidos, pridėtinės išlaidos ir draudimo mokesčiai, nėra tinkamos finansuoti išlaidos.

8. Pagalba negali būti taikoma tik tam tikriems žemės ūkio produktams ir todėl ją turi būti galima teikti visuose žemės ūkio sektoriuose, jei valstybės narės nenusprendžia jos netaikyti tam tikriems produktams dėl jų pertekliaus arba prekybos rinkų trūkumo.
Pagalba neteikiama vykdyti investicijoms, kuriomis siekiama atitikties galiojantiems ES standartams.
9. Pagalba neturi būti teikiama pažeidžiant draudimus arba apribojimus, nustatytus Tarybos reglamentuose, kuriais nustatomas bendras rinkos organizavimas, net jeigu tokie draudimai ir apribojimai susiję tik su Sąjungos parama.
10. Pagalbos intensyvumas neturi viršyti:
 - (a) 75 % tinkamų finansuoti išlaidų atokiausiuose regionuose;
 - (b) [75 %] tinkamų finansuoti išlaidų mažosiose Egėjo jūros salose;
 - (c) 50 % tinkamų finansuoti išlaidų mažiau išsivysčiusiuose regionuose [ir visuose regionuose, kuriuose BVP vienam gyventojui 2007–2013 m. buvo mažesnis kaip 75 % ES-25 vidurkio atitinkamu laikotarpiu, tačiau kuriuose BVP vienam gyventojui yra didesnis kaip 75 % BVP vidurkio ES-27 šalyse];
 - (d) 40 % tinkamų finansuoti išlaidų kituose regionuose.
11. 10 dalyje nurodyta pagalbos norma gali būti padidinta 20 %, su sąlyga, kad didžiausia kompleksinė parama neviršija 90 %, kai ji skiriama:
 - (a) kolektyvinėms investicijoms ir integruotiems projektams;
 - (b) veiksams, remiamiems pagal EIP.

18 straipsnis

Pagalba jauniesiems ūkininkams įsikurti ir mažiems ūkiams vystyti

1. Pagalba jauniesiems ūkininkams įsikurti ir mažiems ūkiams vystyti turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba skiriama jauniesiems ūkininkams ir mažiems ūkiams.
Apatinė galimybės gauti pagalbą jauniesiems ūkininkams įsikurti riba turi būti daug didesnė nei viršutinė galimybės gauti pagalbą mažiems ūkiams vystyti riba.
Pagalba skiriama tik pagalbos gavėjams, kurie atitinka labai mažų ir mažų įmonių apibrėžtį.
3. Pagalba teikiama tik tada, jei atitinkamos valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai yra pateiktas verslo planas, kuris turi būti pradėtas įgyvendinti per devynis mėnesius nuo sprendimo skirti pagalbą priėmimo.
Jaunųjų ūkininkų verslo plane turi būti numatyta, kad pagalbos gavėjas turi atitikti aktyvaus ūkininko sąvokos apibrėžtį per 18 mėnesių nuo įsikūrimo dienos.
4. Pagalba teikiama kaip fiksuoto lygio išmoka, išmokama mažiausiai dviem dalimis ne vėliau kaip per penkerius metus.

Jauniesiems ūkininkams paskutinė dalinė išmoka išmokama tik po to, kai teisingai įgyvendinamas verslo planas.

5. Pagalbos suma neviršija 70 000 EUR jaunajam ūkininkui ir 15 000 EUR mažam ūkiui.

19 straipsnis

Pagalba gamintojų grupių ir organizacijų veiklai pradėti

1. Pagalba gamintojų grupių ir organizacijų veiklai pradėti turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–9 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba gali būti teikiama tik toms gamintojų grupėms arba organizacijoms, kurias atitinkamos valstybės narės kompetentinga valdžios institucija pripažino remdamasi pateiktu verslo planu.
3. Pagalba teikiama valstybei narei įsipareigojus patikrinti, kad per penkerius metus nuo gamintojų grupės ar organizacijos pripažinimo verslo planas buvo įgyvendintas.
4. Gamintojų grupės ar organizacijos susitarimai, sprendimai, ir suderinta praktika turi atitikti atitinkamas konkurencijos teisės nuostatas, t. y. Sutarties 101 ir 102 straipsnius, taikomus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. sCMO/2013²⁹ 143–145 straipsnius.
5. Pagalba neteikiama:
 - (a) gamintojų organizacijoms, t. y. bendrovėms ir kooperatyvams, kurių tikslas – vienos ar daugiau žemės ūkio valdų valdymas ir kurios dėl šios priežasties iš esmės yra atskiri gamintojai;
 - (b) kitoms žemės ūkio asociacijoms, kurios vykdo su žemės ūkio gamyba susijusias užduotis, t. y. teikia abipusės paramos, pagalbos ūkiams ir ūkių valdymo paslaugas narių valdose, tačiau nedalyvauja bendrai pritaikant pasiūlą prie rinkos poreikių;
 - (c) gamintojų grupėms, organizacijoms arba asociacijoms, kurių tikslai nėra suderinami su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. sCMO/2013.
6. Prie tinkamų finansuoti išlaidų gali būti priskiriama tinkamų patalpų nuomos išlaidos, biuro įrangos, įskaitant kompiuterinę techniką ir programinę įrangą, įsigijimo išlaidos, išlaidos administracijos darbuotojams, pridėtinės išlaidos, mokesčiai už teisinės ir administracines paslaugas.

Jeigu įsigyjamos patalpos, tinkamos finansuoti išlaidos patalpoms įsigyti neturi viršyti nuomos išlaidų pagal rinkos įkainius.
7. Pagalba teikiama kaip fiksuoto dydžio išmoka per pirmuosius penkerius metus nuo tos dienos, kurią gamintojų grupė ar organizacija buvo pripažinta remiantis jos verslo planu.

Paskutinę dalinę išmoką valstybės narės išmoka tik patikrinusios, ar verslo planas tinkamai įgyvendintas.

²⁹ OL xxx

8. Didžiausias pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.
9. Didžiausia metinė pagalbos suma yra 100 000 EUR.

20 straipsnis

Pagalba žemės ūkio produktų gamintojams, pirmą kartą dalyvaujantiems kokybės sistemose

1. Pagalba žemės ūkio produktų gamintojams ir tokių gamintojų grupėms, pirmą kartą dalyvaujantiems kokybės sistemose, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–6 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba teikiama subjektams, pirmą kartą dalyvaujantiems kokybės sistemoje, kuri priskiriama vienai iš šių rūšių:
 - (a) kokybės sistemos, nustatytos pagal toliau nurodytus reglamentus ir nuostatas:
 - i) Reglamento Nr. [sCMO/2013] II dalies II antraštinės dalies I skyriaus 2 skirsnis, jei tai susiję su vynu;
 - ii) 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų;
 - iii) 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91;
 - iv) 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklavimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89;
 - v) Reglamento (EB) dėl aromatizuotų vyno produktų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklavimo ir geografinių nuorodų apsaugos pasiūlymas;
 - (b) žemės ūkio produktų kokybės sistemos, įskaitant ūkio sertifikavimo sistemas, kurias valstybės narės pripažino atitinkančiomis šiuos kriterijus:
 - i) pagal tokią sistemą gaminamo galutinio produkto savitumas slypi aiškiai nustatytuose įsipareigojimuose užtikrinti:
 - specifines produkto savybes arba
 - specifinius ūkininkavimo arba gamybos metodus, arba
 - galutinio produkto kokybę, kuri gerokai viršija komercinės prekės standartus, susijusius su visuomenės, gyvūnų arba augalų sveikata, gyvūnų gerove ir aplinkos apsauga;
 - ii) sistemoje gali dalyvauti visi gamintojai;
 - iii) į sistemą įtraukiamos privalomos galutinio produkto specifikacijos, o atitiktį joms tikrina valstybės institucijos arba nepriklausoma tikrinimo įstaiga;
 - iv) sistema yra skaidri, ja užtikrinamas visiškas žemės ūkio produktų atsekamumas;

- (c) savanoriškos žemės ūkio produktų sertifikavimo sistemos, kurias valstybės narės pripažįsta atitinkančiomis Komisijos komunikate „Sąjungos žemės ūkio produktų savanoriško sertifikavimo sistemų taikymo geriausios patirties gairės“³⁰ nustatytus reikalavimus.
3. Pagalba pagal šį straipsnį suteikiama tik aktyviems ūkininkams.
 4. Pagalba teikiama kaip metinė skatinamoji išmoka, kurios dydis nustatomas pagal nustatytųjų išlaidų, patirtų dalyvaujant remiamose sistemose, dydį.
 5. Pagalba teikiama ne ilgiau kaip penkerius metus.
 6. Didžiausia pagalbos suma – 3 000 EUR vienam pagalbos gavėjui per metus.

21 straipsnis

Pagalba žinių perdavimo ir informavimo veiksams vykdyti

1. Pagalba žinių perdavimo ir informavimo veiksams vykdyti turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–10 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi apimti profesinį mokymą ir įgūdžių įgijimo veiksmus, įskaitant mokymo kursus, seminarus, patariamąją veiklą, parodomąją veiklą ir informavimo veiksmus.
3. Pagalba taip pat gali apimti trumpalaikius ūkio valdytojų apsikeitimus ir apsilankymus ūkiuose.
4. 2 ir 3 dalyse nurodytas paslaugas gali teikti gamintojų grupės arba kitos organizacijos, nepriklausomai nuo jų dydžio.
5. Pagalba gali būti teikiama šioms tinkamoms finansuoti išlaidoms kompensuoti:
 - (a) profesinio mokymo, įgūdžių įgijimo veiksnių, parodomosios veiklos ir informavimo veiksnių organizavimo išlaidoms;
 - (b) atitinkamoms investicijų išlaidoms, kai vykdomi parodomieji projektai;
 - (c) dalyvių kelionės, apgyvendinimo bei dienpinigių išlaidoms;
 - (d) pavadavimo paslaugų teikimo, kai nėra ūkininko, išlaidoms;
6. Žinių perteikimo ir informavimo paslaugas teikiančios įstaigos turi turėti tinkamų pajėgumų, kurie užtikrinami kvalifikuotų darbuotojų ir palaikomi tų užduočių vykdymo tikslu nuolat rengiamais mokymais.
7. Pagalba, nurodyta a ir b punktuose, neturėtų apimti tiesioginių mokėjimų įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo, ir prekybos veiklą. Pagalbos gavėjas turi būti mokymo arba kitokio žinių perteikimo ir informavimo veiksnių vykdytojas.

Mokymo arba kitokio žinių perteikimo ir informavimo veiksnių vykdytojas atrenkamas konkurso tvarka. Atrankos procedūra vykdoma pagal atitinkamos valstybės narės viešųjų pirkimų įstatymą ir turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.

³⁰ O L C 341, 2010 12 16, p. 5.

8. Pagalba neturi apimti instruktavimo arba mokymo kursų, kurie yra įprastinių vidurinio arba aukštojo mokslo švietimo programų arba sistemų dalis.
9. Pagalba turi būti prieinama visoms kriterijus atitinkančioms įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo, ir prekybos veiklą atitinkamoje vietovėje, remiantis objektyviai nustatytais sąlygomis.

Jeigu 2 ir 3 dalyse nurodytą veiklą vykdo gamintojų grupės arba kitos organizacijos, norint vykdyti tokią veiklą neturi būti privaloma būti jų nariu.

Bet koks grupei ar organizacijai nepriklausančių subjektų įnašas siekiant padengti atitinkamos gamintojų grupės ar organizacijos administracines išlaidas neturi viršyti veiklos vykdymo išlaidų.

10. Pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

22 straipsnis

Pagalba konsultacinėms paslaugoms teikti

1. Pagalba konsultacinėms paslaugoms teikti turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba siekiama padėti įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo, ir prekybos veiklą, ir jauniems ūkininkams pasinaudoti konsultavimo paslaugomis siekiant gerinti savo valdos ir (arba) investicijų ekonominės ir aplinkosaugos veiklos rezultatus, taip pat palankumą klimatui ir atsparumą.
3. Teikti konsultacijas atrinktos įstaigos turi turėti tinkamų išteklių, t. y. nuolat mokomų bei kvalifikuotų darbuotojų, ir konsultavimo patirties ir turi būti patikimos tose srityse, kuriose jos teikia konsultacijas.

Konsultavimo paslaugų teikėjai atrinkami konkurso tvarka. Atrankos procedūra vykdoma pagal atitinkamos valstybės narės viešųjų pirkimų įstatymą ir turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.

4. Konsultacijos turi būti susijusios su bent vienu Sąjungos kaimo plėtros prioritetu ir apimti bent vieną iš šių elementų:
 - (a) įpareigojimus, kylančius iš teisės aktais nustatytų valdymo reikalavimų arba žemės geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės standartų, nustatytų Reglamento (ES) Nr. HR/2012³¹ VI antraštinės dalies I skyriuje;
 - (b) prireikus, klimatui ir aplinkai palankią žemės ūkio praktiką, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. [DP/2013]³² III antraštinės dalies 2 skyriuje, ir žemės ūkio paskirties žemės išlaikymą, kaip nurodyta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies c punkte;
 - (c) modernizavimo, konkurencingumo stiprinimo, sektorių integracijos, inovacijų diegimo, orientavimo į rinką, taip pat verslumo skatinimo priemones;

³¹ OL
³² OL xxx

- (d) valstybių narių nustatytus 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus³³, 11 straipsnio 3 dalies įgyvendinimo reikalavimus;
 - (e) valstybių narių nustatytus 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinančio Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB³⁴ 55 straipsnio įgyvendinimo reikalavimus, ypač atitiktis bendriesiems integruoto kenkėjų valdymo, kaip nurodyta 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/128/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo³⁵ 14 straipsnyje, principams reikalavimų;
 - (f) prireikus su ūkiu susijusius saugos arba darbo saugos standartus;
 - (g) specialias konsultacijas pirmą kartą įsikuriantiems ūkininkams.
5. Konsultacijos taip pat gali apimti kitus svarbius klausimus, ir ypač informaciją, susijusią su klimato kaitos švelninimu ir prisitaikymu prie jos, biologine įvairove ir vandens apsauga, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. [HR]/2013 I priede arba klausimais, susijusiais su žemės ūkio valdos ekonominės ir aplinkosaugos veiklos rezultatais, įskaitant konkurencingumo aspektus. Tai gali apimti patarimus, kaip plėtoti trumpąsias tiekimo grandines, ekologinę žemdirbystę ir gyvulininkystės sveikatos aspektus.
6. Pagalba neturi apimti tiesioginių mokėjimų įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo, ir prekybos veiklą. Pagalba turi būti teikiama konsultavimo paslaugų teikėjui.
7. Pagalba turi būti prieinama visoms kriterijus atitinkančioms įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo, ir prekybos veiklą atitinkamoje vietovėje, remiantis objektyviai nustatytais sąlygomis.
- Jei konsultavimo paslaugas teikia gamintojų grupės arba kitos organizacijos, norint pasinaudoti paslauga neturi būti privaloma būti jų nariu.
- Bet kuris minėtai grupei arba organizacijai nepriklausančių narių įnašas į jos administracines išlaidas neturi viršyti konsultavimo paslaugų teikimo išlaidų.
8. Didžiausia pagalbos suma yra 1 500 EUR vienai konsultacijai.

23 straipsnis

Pagalba pavadavimo ūkyje paslaugoms teikti

1. Pagalba pavadavimo ūkyje paslaugoms teikti turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–0 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba siekiama kompensuoti faktines išlaidas, kurios buvo patirtos dėl to, kad ūkininką, jo partnerį, ar ūkio darbuotoją dėl jo ligos ar atostogų reikėjo pakeisti kitu asmeniu.

³³ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

³⁴ OL L 309, 2009 11 24, p. 1–50.

³⁵ OL L 309, 2009 11 24, p. 71–86.

3. Pagalba teikiama pavadavimo ūkyje paslaugų teikėjui.
Pavadavimo ūkyje paslaugų teikėjas atrenkamas konkurso tvarka. Atrankos procedūra vykdoma pagal viešųjų pirkimų įstatymą ir turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.
4. Pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

24 straipsnis

Pagalba skatinimo priemonėms, kuriomis remiami žemės ūkio produktai

1. Pagalba taikyti skatinimo priemonėms, kuriomis remiami žemės ūkio produktai, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba padengiamos išlaidos, patirtos:
 - (a) organizuojant konkursus, prekybos mugės arba parodas;
 - (b) leidžiant leidinius, kuriais siekiama geriau informuoti plačiąją visuomenę.
3. b punkte nurodytuose leidiniuose neturi būti minima jokia įmonė, prekės pavadinimas ar konkreti kilmė.
Tačiau šis apribojimas netaikomas kilmės nuorodai, įtrauktai į Sąjungos pripažįstamą saugomą kilmės vietos nuorodą, jei kilmės nuoroda tiksliai atitinka Sąjungos saugomą nuorodą.
4. Pagalba skatinimo priemonėms taikyti turi būti prieinama visoms reikalavimus atitinkančioms įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo, ir prekybos veiklą atitinkamoje vietovėje, remiantis objektyviai nustatytomis sąlygomis.
Kai veiklą siūlo gamintojų grupės arba kitos organizacijos, dalyvavimas nėra susietas su naryste šiose grupėse arba organizacijose, ir bet koks įnašas dėl grupės arba organizacijos administravimo mokesčių neturi viršyti skatinimo priemonių taikymo išlaidų.
5. Tinkamos finansuoti konkursų, prekybos mugių arba parodų organizavimo išlaidos gali apimti:
 - (a) dalyvavimo mokesčius;
 - (b) kelionės išlaidas;
 - (c) išlaidas leidiniams ir interneto svetainėms, kuriuose skelbiama apie renginį;
 - (d) parodos patalpų nuomos mokesčius;
 - (e) simbolinius prizus, kurių vieno, skirto vienam konkurso nugalėtojui, vertė siekia iki [...] EUR;
6. Tinkamoms finansuoti išlaidoms taip pat gali būti priskiriama:
 - (a) leidinių ir interneto svetainių, kuriose siekiama pateikti faktinę informaciją apie gavėjus iš atitinkamo regiono arba atitinkamo žemės ūkio produkto gamintojus,

su sąlyga, kad informacija yra neutrali ir kad visiems atitinkamiems gavėjams suteiktos lygios galimybės būti paminėtiems šiuose leidiniuose, išlaidos;

- (b) išlaidos, susijusios su mokslo žinių sklaida ir faktine informacija apie kokybės sistemas, atviras kitų šalių žemės ūkio produktams, apie bendrinius žemės ūkio produktus ir apie bendrinių žemės ūkio produktų naudą mitybai bei siūlomus vartojimo būdus.

7. Pagalba teikiama:

- (a) natūra arba
- (b) kompensuojant faktines išlaidas.

Tuo atveju, kai pagalba teikiama natūra, pagalbos gavėjas yra skatinimo priemonių taikytojas, atrinktas konkurso būdu. Atrankos procedūra vykdoma pagal atitinkamos valstybės narės viešųjų pirkimų įstatymą ir turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.

Pagalba už 5 dalies e punkte nurodytą prizą turi būti išmokėta skatinimo priemonę taikančiam asmeniui tik tuo atveju, jeigu prizas buvo faktiškai įteiktas ir buvo pateiktas jo įteikimo įrodymas.

8. Pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

25 straipsnis

Pagalba, kuria siekiama kompensuoti dėl nepalankių oro sąlygų, kurios gali būti prilyginamos gaivalinei nelaimėi, patirtus nuostolius

1. Pagalba įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą, kuria siekiama kompensuoti augalų ar gyvūnų arba ūkio pastatų praradimą dėl nepalankių klimato sąlygų, kurios gali būti prilygintos gaivalinėms nelaimėms, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir kuriai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–12 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Nepalankių klimato sąlygų sukeltą įvykį, kuris gali būti prilygintas gaivalinei nelaimėi, turi būti oficialiai pripažinusi atitinkamos valstybės narės kompetentinga valdžios institucija.
Prireikus valstybės narės gali iš anksto nustatyti kriterijus, kuriais remiantis laikoma, kad toks oficialus pripažinimas suteiktas.
3. Pagalba tiesiogiai išmokama atitinkamoms įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą, arba gamintojų grupei, kuriai priklauso ta įmonė.
Jei pagalba mokama gamintojų grupei, pagalbos suma negali viršyti pagalbos sumos, kuri galėtų būti mokama tai įmonei.
4. Pagalbos schemas turi būti įdiegtos per trejus metus nuo nepalankių oro sąlygų sukkelto įvykio, kuris gali būti prilyginamas gaivalinei nelaimėi, datos. Pagalba turi būti išmokėta per ketverius metus nuo nepalankių oro sąlygų sukkelto įvykio, kuris gali būti prilyginamas gaivalinei nelaimėi, datos.
5. Pagalbą dėl sausros patirtiems nuostoliams kompensuoti teikia tik tos valstybės narės, kurios visiškai įgyvendino 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir

Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmus vandens politikos srityje pagrindus³⁶, 9 straipsnį dėl žemės ūkio, vandens kainų nustatymo ir teikiant vandens paslaugas patirtų išlaidų susigrąžinimo.

6. Tinkamos finansuoti išlaidos – pajamų už parduotus žemės ūkio produktus sumažėjimas dėl nepalankių oro sąlygų sukkelto įvykio, kuris gali būti prilyginamas gaivalinei nelaimei.

Šis pajamų sumažėjimas apskaičiuojamas atimant:

- (a) sumą, gautą per nepalankių oro sąlygų sukkelto įvykio, kuris gali būti prilyginamas gaivalinei nelaimei, metus pagamintų žemės ūkio produktų kiekį padauginus iš tais metais gautos vidutinės pardavimo kainos

iš

- (b) sumos, gautos vidutinį metinį trejų pastarųjų metų produkcijos kiekį arba trejų metų vidutinį produkcijos kiekį per penkerių pastarųjų metų laikotarpį, išskyrus didžiausias ir mažiausias registruotas vertes, padauginus iš gautos vidutinės pardavimo kainos.

Pagalbos skyrimo kriterijus atitinkanti suma gali būti padidinta siekiant padengti kitas išlaidas, kurias pagalbos gavėjas patyrė nenuėmęs derliaus dėl nepalankių oro sąlygų sukkelto įvykio, kuris gali būti prilyginamas gaivalinei nelaimei.

7. Iš didžiausios nuostolių, atitinkančių pagalbos reikalavimus, sumos atimama
 - (a) visa pagal draudimo sistemą gauta suma, ir
 - (b) išlaidos, patirtos ne dėl nepalankių klimato sąlygų, kurios gali būti prilyginamos gaivalinėms nelaimėms.
8. Nuostoliai apskaičiuojami atskirai kiekvienam gavėjui.

Apskaičiuojant pagalbos gavėjų pajamų dydį, turi būti atsižvelgiama į tiesioginę paramą pajamoms papildyti, teikiamą Europos globalizacijos fondo lėšomis.
9. Kompensacija už žalą ūkio pastatams ir ūkio įrangai, patirtą dėl nepalankių oro sąlygų sukkelto įvykio, kuris gali būti prilyginamas gaivalinei nelaimei, apskaičiuojama remiantis nepriklausomo eksperto nustatyta faktine ūkio pastatų ir įrangos verte.
10. Suteikdamos pagalbą pagal šį straipsnį valstybės narės turi vengti permokos dėl to, kad ši pagalba buvo suteikta kartu su kita nacionaline ar Sąjungos parama, ar privataus draudimo sistemomis.
11. Pagal šį straipsnį teikiama kompensacija sumažinama 50 %, nebent ji teikiama gavėjams, kurie yra apdraudę ne mažiau kaip 50 % savo vidutinės metinės produkcijos arba su produkcija susijusių pajamų, ir apsidraudę nuo valstybėje narėje arba regione statistiškai dažniausios su klimato sąlygomis susijusios rizikos.
12. Pagalbos intensyvumas – 80 % tinkamų finansuoti išlaidų.

Pagalbos intensyvumas gali būti padidintas iki 90 % vietovėse, kuriose esama gaivalinių kliūčių.

³⁶ OL L 327, 2000 12 2, p. 1.

26 straipsnis

Pagalba kovai su gyvūnų ir augalų ligomis arba kenkėjais

1. Pagalba, kuria siekiama kompensuoti ūmonių, vykdančių pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą, išlaidas, susijusias su gyvūnų bei augalų ligų prevencija ir likvidavimu ir kenkėjų prevencija bei išnaikinimu, ir pagalba, skirta kompensuoti tokioms ūmonėms nuostolius, sukeltus gyvūnų ar augalų ligų arba kenkėjų, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–1717 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Išmokos turi būti susijusios su ligomis arba kenkėjais, nurodytais galiojančiose Sąjungos arba nacionalinėse nuostatose, arba įstatymuose ar kituose teisės aktuose.

Išmokos mokamos pagal ligos ar atitinkamo kenkėjo prevencijos, kontrolės arba likvidavimo ar išnaikinimo viešąją programą Sąjungos, nacionaliniu ar regioniniu lygmeniu arba įgyvendinant neatidėliotinas viešosios tvarkos priemones. Viešosios programos arba viešosios tvarkos taisyklių dalį turi sudaryti atitinkamų prevencijos, kontrolės arba likvidavimo ar išnaikinimo priemonių aprašas.

Sąjungos masto kenkėjų antplūdis turi būti aiškiai nurodytas programoje ar viešosios tvarkos priemonėse, kuriose aprašomos susijusios prevencijos, kontrolės arba likvidavimo ar išnaikinimo priemonės.
3. Pagalba negali būti susijusi su liga, dėl kurios kontrolės priemonių Sąjungos teisės aktuose numatyti specialūs mokesčiai.
4. Pagalba negali būti susijusi su priemonėmis, dėl kurių patirtas išlaidas pagal Sąjungos teisės aktus padengia gavėjas, nebent tokių pagalbos priemonių taikymo išlaidos yra visiškai padengiamos privalomomis gavėjams nustatytomis rinkliavomis.
5. Jei nustatoma, kad ligą ar kenkėjų antplūdį sukėlė gavėjo veiksmai, jam individuali pagalba nėra teikiama.
6. Su gyvūnų ligomis susijusi pagalba teikiama tik dėl Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos arba 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos sprendimo 2009/470/EB dėl išlaidų veterinarijos srityje³⁷ I priede nustatytame sąrašė išvardytų ligų.
7. Pagalbos schemos turi būti pradėtos taikyti per trejus metus nuo dienos, kurią buvo patirta išlaidų ar nuostolių. Pagalba išmokama per ketverius metus nuo dienos, kurią buvo patirta išlaidų ar nuostolių.
8. Jei taikomos prevencijos priemonės, pagalba kompensuojamos šios tinkamos finansuoti išlaidos:
 - (a) sveikatos patikrinimų;
 - (b) analizės;
 - (c) bandymų ir kitų ligų nustatymo priemonių;
 - (d) skiepų, vaistų, ir augalų apsaugos produktų pirkimo ir naudojimo;
 - (e) prevencinio gyvūnų skerdimo ar pasėlių sunaikinimo.
9. Jei taikytos likvidavimo ar išnaikinimo priemonės, pagalba kompensuojamos šios tinkamos finansuoti išlaidos:

³⁷ OL L 155, 2009 6 18, p. 30.

- (a) skiepų, vaistų, gydymo priemonių ir augalų apsaugos produktų pirkimo ir naudojimo;
 - (b) gyvūnų skerdimo ir sunaikinimo, pasėlių sunaikinimo, įskaitant nugaišusius arba sunaikintus juos paskiepijus arba jiems pritaikius kitas kompetentingų institucijų priemones.
10. Pagalba taip pat gali apimti išlaidas, susijusias su augalų ligos likvidavimo arba kenkėjų išnaikinimo arba jų plitimo sustabdymo priemonėmis pagal 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyvą dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje³⁸.
11. Pagalba, kuria siekiama kompensuoti 8 ir 9 dalyse nurodytas tinkamas finansuoti išlaidas, teikiama natūra.
- Pagalba, kuria siekiama kompensuoti a punkte nurodytas finansuoti tinkamas išlaidas, gali būti teikiama ir kompensuojant faktines išlaidas.
12. Kai pagalba teikiama natūra, pagalbos gavėjas turi būti prevencijos ir likvidavimo arba išnaikinimo priemonių taikytojas.
- Prevencijos ir likvidavimo arba išnaikinimo priemonių taikytojas atrenkamas konkurso tvarka. Atrankos procedūra vykdoma pagal atitinkamos valstybės narės viešųjų pirkimų įstatymą ir turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.
13. Jei pagalba skiriama siekiant kompensuoti ūkininkų nuostolius, patirtus dėl gyvūnų arba augalų ligų ar kenkėjų, kompensacija apskaičiuojama tik pagal:
- (a) gyvūnų arba augalų, kurie buvo paskersti ar sunaikinti dėl toliau nurodytų priežasčių, rinkos vertę:
 - i) dėl ligos arba kenkėjų;
 - ii) siekiant viešosios tvarkos, kuri yra numatyta privalomoje visuomenės apsaugos arba ligos likvidavimo ar kenkėjų išnaikinimo programoje;
 - (b) laikantis karantino įsipareigojimų ir kovojant su sunkumais dėl naujų gyvūnų įsigijimo arba augalų atsodinimo prarastas pajamas.
- Vertinant ūkininkų pajamų dydį atsižvelgiama ir į tiesioginę pagalbą pajamoms papildyti, teikiamą Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis.
14. Pagalba neturi būti didesnė nei dėl ligų ir kenkėjų patirti nuostoliai, jei valdžios institucijos:
- (a) oficialiai pripažino gyvūnų ligos protrūkį arba
 - (b) oficialiai pripažino augalų kenkėjų buvimą.
15. Iš didžiausios tinkamų finansuoti pagal šį straipsnį išlaidų arba nuostolių sumos atimama:
- (a) visos pagal draudimo sistemas gautos sumos ir
 - (b) dėl ligos ar kenkėjo nepatirtos išlaidos, kurios kitu atveju būtų buvusios patirtos.

³⁸ OL L 169, 2000 7 10, p. 1.

16. Teikdamos pagalbą pagal šį straipsnį valstybės narės turi vengti permokos dėl to, kad ši pagalba buvo suteikta kartu su kitomis nacionalinėmis ar Sąjungos paramos priemonėmis, ar privataus draudimo sistemomis.
17. Pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

27 straipsnis

Pagalba gyvulininkystės sektoriui

1. Toliau nurodyta pagalba įmonėms, vykdančioms veiklą gyvulininkystės sektoriuje, yra suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti:
 - (a) pagalba, kuria padengiama iki 100 % administracinių sąnaudų, susijusių su gyvulių kilmės knygų parengimu ir tvarkymu;
 - (b) pagalba, kuria padengiama iki 70 % trečiųjų šalių arba jų vardu atliktų tyrimų, siekiant nustatyti gyvulių genetinę kokybę arba produktyvumą, sąnaudų, išskyrus kontrolės, kurią atlieka gyvulių savininkas, ir įprastos pieno kokybės kontrolės sąnaudas;
 - (c) pagalba, kuria padengiama 100 % kritusių gyvūnų pašalinimo išlaidų ir 75 % tokių skerdenų sunaikinimo išlaidų, arba pagalba, neviršijanti ūkininkų pagal draudimo schemą, kuri apima kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidas, sąnaudų, turėtų mokant draudimo įmokas, sumos;
 - (d) pagalba, kuria padengiama iki 100 % skerdenų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidų, jei ji finansuojama iš mokesčių arba privalomų įnašų, skirtų tokių skerdenų sunaikinimui finansuoti, jeigu tokie mokesčiai ir įnašai tiesiogiai taikomi mėsos sektoriuje ir juo apsiriboja;
 - (e) pagalba, kuria padengiama 100 % kritusių gyvulių pašalinimo ir sunaikinimo sąnaudų, jei taikomas įpareigojimas atlikti atitinkamų kritusių gyvulių USE tyrimus;
 - (f) pagalba, kuria padengiama iki 100 % USE tyrimų išlaidų;
 - (g) pagalba, lygi [40] EUR vienam privalomam GSE tyrimui, kai tiriami žmonių maistui skerdziami galvijai. Ta suma lygi bendroms tyrimo sąnaudoms, kurias sudaro tyrimo komplektas, mėginio ėmimas, vežimas, tyrimas, laikymas ir sunaikinimas, ir apima visus tiesioginius ir netiesioginius mokėjimus, įskaitant visus Sąjungos mokėjimus.
2. 1 dalies c–f punktuose nurodyta pagalba teikiama tik tada, jei valstybėje narėje vykdoma nuosekli stebėsenos ir saugaus visų kritusių gyvulių pašalinimo užtikrinimo programa.
1 dalies g punkte nurodyta pagalba taikoma su sąlyga, kad įpareigojimas atlikti tyrimą yra pagrįstas Sąjungos teisės aktais arba nacionaliniais teisės aktais.
3. Pagalba neturi apimti tiesioginių išmokomis įmonėms, vykdančioms veiklą gyvulininkystės sektoriuje.
Pagalbos, nurodytos 1 dalies c-e punktuose, gavėjai turi būti ekonominės veiklos vykdytojai, kurie veikia tolesnėje grandyje, nei įmonės, vykdančios veiklą

gyvulininkystės sektoriuje, ir kurios teikia su kritusių gyvulių pašalinimu ir sunaikinimu susijusias paslaugas.

Paslaugų teikėjas, susijęs su kritusių gyvulių pašalinimu ir sunaikinimu, atrenkamas konkurso tvarka. Atrankos procedūra vykdoma pagal viešųjų pirkimų įstatymą ir ji turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.

28 straipsnis

Pagalba draudimo įmokoms mokėti

1. Pagalba, teikiama įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą, mokant draudimo įmokas turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–7 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Draudimas turi būti skirtas padengti nuostolius, patirtus dėl gaivalinių nelaimių, ir nepalankių oro sąlygų, kurios gali būti prilyginamos gaivalinėms nelaimėms, kitiems nepalankaus klimato įvykiams, gyvūnų arba augalų ligoms, arba kenkėjų antplūdžiui.
Draudimas taip pat gali apimti priemonių, priimtų pagal Reglamento Nr. [RD/2013] [38 straipsnio 1 dalį] pagal Direktyvą 2000/29/EB, taikymo sąnaudas.
3. Pagalba neturi tapti kliūtimi draudimo paslaugų vidaus rinkai veikti.
Pagalba neturi būti teikiama tik draudimo paslaugoms, kurias teikia viena draudimo bendrovė arba bendrovių grupė, arba teikiama tik su sąlyga, kad draudimo sutartis turi būti pasirašyta su toje valstybėje narėje įsteigta bendrove.
4. Draudimo išmoka turi kompensuoti tik 2 dalyje nurodytus nuostolius ir ją išmokant neturi būti reikalaujama nurodyti būsimos gamybos rūšies ar apimties ir nesiekiamo to nustatyti.
5. Valstybės narės gali apriboti draudimo įmoką, kuri atitinka pagalbos skyrimo reikalavimus, taikydamos atitinkamas viršutines ribas.
6. Valstybės narės turi siekti, kad dėl šios priemonės ir kartu išmokamos kitos nacionalinės ar Sąjungos paramos ar taikomų privataus draudimo sistemų žalos atlyginimas neviršytų pačios žalos.
Vertinant ūkininkų pajamų lygį atsižvelgiama ir į tiesioginę pajamų pagalbą, gaunamą iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo.
7. Didžiausias pagalbos intensyvumas – 65 % draudimo įmokos.

29 straipsnis

Pagalba moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai skatinti žemės ūkio sektoriuje

1. Pagalba moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai skatinti žemės ūkio sektoriuje turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 3 dalyje, ir jai netaikomas SESV 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–7 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Tyrimo projektas, kuriam skiriama pagalba, turi būti svarbus visoms įmonėms, vykdančioms veiklą konkrečiame žemės sektoriuje ar atitinkamoje jo dalyje.

3. Prieš pradėdant įgyvendinti projektą, kuriam skiriama pagalba, internete skelbiama ši informacija:
 - (a) kad projektas, kuriam skiriama pagalba, yra įgyvendinamas;
 - (b) projekto, kuriam skiriama pagalba, tikslai;
 - (c) nurodoma apytikslė projekto, kuriam skiriama pagalba, rezultatų skelbimo data;
 - (d) interneto adresas, kuriame bus skelbiami projekto, kuriam skiriama pagalba, rezultatai;
 - (e) nuoroda, kad rezultatai prieinami visoms įmonėms, vykdančioms veiklą konkrečiame žemės ūkio sektoriuje arba atitinkamoje jo dalyje, nemokamai.
4. Projekto, kuriam skiriama pagalba, rezultatai yra:
 - (a) skelbiami internete ne trumpiau kaip 5 metus;
 - (b) skelbiami ne vėliau kaip bet kuri informacija, kuri gali būti suteikiama konkrečios organizacijos nariams.
5. Pagalba teikiama tiesiogiai mokslinių tyrimų ir žinių sklaidos organizacijai; ji neturi būti teikiama tiesiogiai kaip pagalba, nesusijusi su moksliniu tyrimu, žemės produktus gaminančiai, perdirbančiai ar parduodančiai įmonei, ir ja negalima subsidijuoti tokių produktų gamintojų kainų.
6. Tinkamomis finansuoti laikomos tokios išlaidos:
 - (a) personalo išlaidos;
 - (b) išlaidas priemonėms, įrangai, pastatams ir žemei, tiek ir tokiu laikotarpiu, kiek būtina projektui, kuriam skiriama pagalba, įvykdyti;
 - (c) išlaidas sutartiniams tyrimams, žinioms ir patentams, perkamiems arba įsigyjamiems pagal licenciją iš kitų išorės šaltinių sąžiningos konkurencijos sąlygomis;
 - (d) konsultavimo ir lygiaverčių paslaugų, naudojamų tik projektui, kuriam skiriama pagalba, išlaidos;
 - (e) išlaidos papildomiems darbuotojams ir kitos veiklos išlaidos, įskaitant išlaidas medžiagoms, priemonėms ir panašioms produktams, kurios buvo tiesiogiai patirtos vykdant projektą, kuriam skiriama pagalba.
7. Pagalbos intensyvumas neviršija 100 % visų tinkamų finansuoti išlaidų.

2 SKYRIUS

PAGALBA, KURIA SIEKIAMA KOMPENSUOTI GAIVALINIŲ NELAIMIŲ PADARYTĄ ŽALĄ

30 straipsnis

1. Pagalba, kuria siekiama kompensuoti gaivalinių nelaimių padarytą žalą, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 2 dalies b punkte,

ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–6 dalyse nustatytas sąlygas.

2. Pagal šį straipsnį teikiama pagalba turi atitikti šias sąlygas:
 - (a) valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos oficialiai pripažino vieną iš 2 straipsnio 18 dalyje nurodytų draudiminių įvykių esant gaivaline nelaimė;
 - (b) valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pateikė Komisijai informaciją apie tokios gaivalinės nelaimės įvykį per [penkiolika] dienų nuo priemonės taikymo pradžios;
 - (c) tarp gaivalinės nelaimės padarytos žalos ir įmonės, vykdančios veiklą žemės ūkio produktų pirminės gamybos, perdirbimo ir prekybos, patirtos žalos yra tiesioginis ryšys.
3. Pagalba mokama tiesiogiai atitinkamai įmonei arba gamintojų grupei, kurios nare ji yra.

Jei pagalba mokama gamintojų grupei, pagalbos suma negali viršyti pagalbos sumos, kuri galėtų būti mokama tai įmonei.
4. Pagalbos schemas turi būti įdiegtos per trejus metus nuo gaivalinės nelaimės sukkelto įvykio, o pagalba išmokama per ketverius metus nuo gaivalinės nelaimės pasireiškimo.
5. Pagalba yra kompensacija už materialinę žalą, apskaičiuotą atskiro gavėjo lygiu, remiantis faktine pastatų ir įrangos verte, ir kompensacija už prarastas pajamas dėl to, kad buvo sugadintos žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo, ir pardavimo priemonės. Materialinę žalą ir prarastas pajamas įvertina nepriklausomas ekspertas.]
6. Kompensacija neturi viršyti sumos, kurios reikia, kad pagalbos gavėjo padėtis taptų tokia pat, kaip prieš nelaimę. Pagalba ir bet kokios kitos gautos išmokos, įskaitant draudimo išmokas, už žalą, kuriai skiriama pagalba, neturi viršyti 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

3 SKYRIUS

PAGALBA INVESTICIJOMS, KURIOMIS SIEKIAMA IŠSAUGOTI ŽEMĖS ŪKIO VALDOJE ESANTĮ KULTŪRINĮ IR GAMTOS PAVELDĄ

31 straipsnis

1. Pagalba investicijoms, kuriomis siekiama išsaugoti natūralų kraštovaizdį ir žemės ūkio valdoje esančius pastatus, kurie yra kultūrinis ir gamtos paveldas, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–10 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Investicijos turi atitikti Sąjungos teisės aktus ir atitinkamos valstybės narės nacionalinius įstatymus.
3. Pagalba teikiama materialiam paveldui, kurį valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos oficialiai pripažino esant kultūriniu arba gamtos paveldu.
4. Tinkamos finansuoti yra šios išlaidos, skirtos išsaugoti kultūrinį ir gamtos paveldą:
 - i) investicijų į materialųjį turtą išlaidos;

- ii) kapitalinių darbų, kuriuos atlieka pats ūkininkas arba jo darbuotojai, išlaidos.
- 5. Jei investicijos skirtos nepelningiems paveldo, esančio žemės ūkio valdoje, požymiams išsaugoti, didžiausias pagalbos intensyvumas neturi viršyti 100 % patirtų faktinių išlaidų.
- 6. Jei investicijos skirtos gamybos priemonių, esančių žemės ūkio valdoje, paveldo požymiams išsaugoti ir tai nedidina ūkio gamybos pajėgumo, didžiausias pagalbos intensyvumas neturi viršyti 60 % faktinių išlaidų arba 70 % – mažiau išsivysčiusiuose regionuose, ir 80 % – vietovėse, kuriose yra gamtinių kliūčių, patirtų faktinių išlaidų.
- 7. Jei gamybos pajėgumas padidėja, investicijoms taikomas pagalbos dydis, nustatytas 15 straipsnio 15 ir 16 dalyse.
- 8. Papildoma pagalba gali sudaryti iki 100 % tinkamų finansuoti išlaidų, siekiant padengti papildomas išlaidas, patirtas naudojant tradicines medžiagas, būtinas žemės ūkio valdoje esančioms pastato paveldo savybėms išlaikyti.
- 9. Nepaisant šių taisyklių, didžiausias pagalbos intensyvumas gali būti iki 100 % tinkamų finansuoti išlaidų, jei investicija skirta nedidelio masto infrastruktūrai.
- 10. Kapitaliniai darbai, kuriuos atlieka pats ūkininkas arba jo darbuotojai, yra ne didesnė kaip 10 000 EUR per metus.

4 SKYRIUS

PAGALBA MIŠKŲ SEKTORIUI, BENDRAI FINANSUOJAMA EŽŪFKP ARBA TEIKIAMA KAIP PAPILDOMAS NACIONALINIS FINANSAVIMAS TOKIOMS BENDRAI FINANSUOJAMOMS PRIEMONĖMS

32 straipsnis

Pagalba miškui įveisti ir miškingiems plotams kurti

1. Pagalba miškui įveisti ir miškingiems plotams kurti, teikiama valstybinės ir privačios žemės savininkams ir jų asociacijoms, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o atitinkama priemonė turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniam pagrindui turi būti nurodyta, kad pagalba neteikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Jei mišku apželdinama valstybinė žemė, pagalba turi būti teikiama tik tuo atveju, jei tokią žemę valdanti įstaiga yra privati įstaiga arba savivaldybė.
5. Pagalba miškingo ploto įkūrimui žemės ūkio ir ne žemės ūkio žemėje turi padengti:

- (a) išlaidas sodinimo medžiagai, įskaitant dauginamosios medžiagos įsigijimo, sėjinukų saugojimo ir apdorojimo būtina prevencine ir apsaugančia medžiaga, išlaidas;
- (b) sodinimo išlaidas, ir tiesiogiai su sodinimu susijusias išlaidas, konkrečiai, apželdinimo mišku plano parengimo, dirvožemio tyrimo, dirvos paruošimo ir apsaugos;
- (c) būtinos priežiūros, susijusios su augalų prigijimu ir sodinimu, išlaidas; įskaitant laistymą, genėjimą, ir išskirtiniais bei gerai pagrįstais atvejais – trąšų naudojimo, siekiant sėkmingo augalų prigijimo.

Pagalba metinių priemonių už hektarą forma gali taip pat būti teikiama už negautas žemės ūkio pajams ir už priežiūrą, įskaitant ankstyvuosius ir vėlyvuosius valymus, ne ilgesniam kaip dvylikos metų laikotarpiui.

Pagalba miškui želdinti valdžios institucijoms priklausančioje žemėje arba greitai augantiems medžiams turi padengti tik augalų prigijimo išlaidas.

- 6. Pagalba neskiriama žemę apsodinant miško kirtimo atžalynais, kalėdinėmis eglutėmis arba greitai augančiais medžiais, skirtais energijai gaminti.

Sodinamų augalų rūšys yra parenkamos pagal vietovės aplinkos ir klimato sąlygas ir atitinka būtiniausius aplinkos reikalavimus.

- 7. Vietovėse, kuriose sunku įveisti mišką dėl nepalankių dirvožemio ir klimato sąlygų, pagalba gali būti teikiama kitų rūšių daugiamečių miško augalų, kaip antai vietos sąlygoms tinkančių krūmokšnių arba krūmų, sodinimui.
- 8. Pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

33 straipsnis

Pagalba agrarinės miškininkystės sistemoms taikyti

- 1. Pagalba agrarinės miškininkystės sistemoms taikyti, teikiama privačios žemės savininkams ir nuomininkams, savivaldybėms ir jų asociacijoms, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–6 dalyse nustatytas sąlygas.
- 2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o atitinkama priemonė turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
- 3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neteikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
- 4. Pagalba agrarinės miškininkystės sistemos įdiegimui turi apimti:
 - (a) išlaidas sodinimo medžiagai ir sodinimui, įskaitant sėjinukų saugojimo ir apdorojimo būtina prevencine ir apsaugančia medžiaga, išlaidas;
 - (b) kitas išlaidas, tiesiogiai susijusias su agrarinės miškininkystės sistemos kūrimu, konkrečiai, augalų prigijimo plano parengimu, dirvožemio tyrimu, dirvožemio paruošimu ir apsauga, esamo miško ar kitos miškingos žemės parengimu,

įskaitant retinimą, genėjimą, siekiant tą plotą paversti agrarinės miškininkystės sistema;

- (c) miškinės gyvulininkystės (ganyklų) sistemos atveju – laistymo ir apsaugos įrangos išlaidas, proporcingas investicijų dydžiui;
- (d) būtinos priežiūros, susijusios su augalų prigijimu ir sodinimu, išlaidas, įskaitant laistymą, genėjimą, ir išskirtiniais bei gerai pagrįstais atvejais – trąšų naudojimo, siekiant sėkmingo augalų prigijimo.

Pagalba kaip metinė priemoka už hektarą turi padengti priežiūros sąnaudas, pavyzdžiui, ravėjimo, genėjimo, šienavimo, laistymo arba apsaugos priemonių (tvoros arba individualios apsaugos priemonių arba vamzdžių) priežiūros, ne ilgiau kaip penkerius metus.

- 5. Valstybės narės nustato didžiausią medžių, sodinamų viename hektare, skaičių, atsižvelgdamos į:
 - (a) vietos dirvožemio ir klimato sąlygas ir aplinkos sąlygas;
 - (b) miškų rūšis ir
 - (c) būtinybę užtikrinti tvarų žemės naudojimą žemės ūkio paskirčiai.
- 6. Didžiausias pagalbos intensyvumas – 80 % reikalavimus atitinkančių investicijų sumos siekiant įsteigti agrarinės miškininkystės sistemas ir 100 % metinei priežiūros išmokai.

34 straipsnis

Pagalba miškų gaisrų, gaivalinių nelaimių, nepalankių klimato sąlygų, ligų, kenkėjų ir katastrofinių įvykių prevencijai vykdyti ir tokių įvykių padarytai žalai likviduoti

- 1. Pagalba miškų gaisrų, gaivalinių nelaimių, nepalankių klimato sąlygų, ligų, kenkėjų ir katastrofinių įvykių prevencijai vykdyti ir tokių įvykių padarytai žalai likviduoti, teikiama privatiems ir valstybiniais miškų savininkams, ir kitoms private teise reglamentuojamoms ir viešosioms įstaigoms, ir jų asociacijoms, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–12 dalyse nustatytas sąlygas.
- 2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o atitinkama priemonė turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
- 3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neteikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
- 4. Tik miško plotai, kurie pagal valstybės narės parengtą miškų apsaugos planą yra priskiriami nuo vidutinės iki didelės gaisro rizikos miškų plotams, turi atitikti su miškų gaisrų prevencija susijusios pagalbos skyrimo reikalavimus.
- 5. Pagalba turi padengti šias tinkamas finansuoti išlaidas:
 - (a) apsaugos infrastruktūros, pavyzdžiui, miško takų, kelių, vandens tiekimo punktų arba sraigtasparnių ar fiksuotųjų sparnų lėktuvų nusileidimo zonų (išskyrus nusileidimo įrangą komercinės veiklos tikslais), sukūrimo;

- (b) gaisrų atveju pagalba gali apimti priežiūros išlaidas;
 - (c) pagalba neskiriama su žemės ūkiu susijusiai veiklai vietovėse, kuriose taikomi agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimai;
 - (d) vietos lygmens mažos apimties gaisrų arba kitų gamtinių pavojų prevencijos veiklos, įskaitant besiganančių gyvulių panaudojimą;
 - (e) miškų gaisrų, kenkėjų ir ligų stebėsenos ir pranešimo apie juos įrangos diegimo ir gerinimo;
 - (f) gaisrų, gaivalinių nelaimių, nepalankių oro sąlygų, kenkėjų, ligų, katastrofinių įvykių ir su klimato kaita susijusių įvykių paveikto miško potencialo atkūrimo.
6. Jeigu miško potencialas atkuriamas pagal 5 dalies d punktą, pagalba turi būti teikiama tik gavus atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos oficialų patvirtinimą, kad
- (a) įvykęs gaisras, gaivalinė nelaimė, pasireiškusios nepalankios klimato sąlygos, užplūdę kenkėjai, pasireiškęs katastrofinis įvykis, ar įvykis, susijęs su klimato kaita, ir
 - (b) 6 dalies a punkte nurodytas įvykis, arba taikytos pagal Direktyvą 2000/29/EB priimtą priemonę, skirtą pašalinti arba sustabdyti augalų ligą ar kenkėjų išplitimą, tapo bent 20 % susijusio miško potencialo sunaikinimo priežastimi remiantis:
 - i) esamu vidutiniu miško potencialu per trejų metų laikotarpį, einantį iškart prieš 6 dalies a punkte nurodyto įvykio pasireiškimą, arba
 - ii) vidutiniškai per penkerių metų laikotarpį, einantį iškart prieš 6 dalies a punkte nurodyto įvykio pasireiškimą, išskyrus didžiausią ir mažiausią sumą.
7. Jei numatomi kenkėjų ir ligų prevencijos veiksmai, jų pavojaus galimybė turi būti pagrįsta moksline informacija ir pripažinta viešųjų mokslinių organizacijų. Kaimo plėtros programoje turi būti pateikiamas augalams kenkiančių organizmų, kurie gali sukelti ligą ar kenkėjų antplūdį, rūšių sąrašas.
8. Tinkamos finansuoti išlaidos turi atitikti valstybių narių parengtą miškų apsaugos planą. Stambesniam nei tam tikro dydžio, kurį nustato valstybės narės, gavėjui pagalba teikiama tik pateikus susijusią informaciją iš miško valdymo plano arba lygiavertės priemonės, laikantis tvaraus miško valdymo, kaip nustatyta 1993 m. birželio 16–17 d. Helsinkyje, Suomijoje įvykusios antrosios ministrų konferencijos dėl miškų apsaugos Europoje rezoliucijoje H1 – Bendrosios tvaraus miškų valdymo Europoje gairės, kuriose išdėstyti prevenciniai tikslai.
9. Finansavimo kriterijus gali atitikti ir kitos išlaidos, susijusios su miškininkystės sektoriaus ypatumais.
10. Pagalba neskiriama už prarastas pajamas dėl gaisro, gaivalinių nelaimių, nepalankių klimato sąlygų, ligų, kenkėjų ir katastrofinių įvykių.
11. Valstybės narės turi siekti, kad dėl šios priemonės ir kartu teikiamos kitos nacionalinės ar Sąjungos paramos priemonės ar privataus draudimo sistemų žalos atlyginimas neviršytų pačios žalos.

12. Pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

35 straipsnis

Pagalba vykdyti investicijoms, gerinančioms miškų ekosistemų atsparumą ir aplinkosauginę vertę

1. Pagalba vykdyti investicijoms, gerinančioms miškų ekosistemų atsparumą ir aplinkosauginę vertę, teikiama fiziniams asmenims, privatiems ir valstybiniais miškų savininkams, private teise reglamentuojamoms ir viešosioms įstaigoms, ir jų asociacijoms, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neteikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Investicijomis turi būti siekiama įgyvendinti prisiimtus aplinkos tikslus arba teikti ekosistemos paslaugas arba vykdyti įsipareigojimus, kuriais padidinama atitinkamos vietovės miškų ir miškingų plotų visuomeninė vertė arba didinamas ekosistemų klimato kaitos švelninimo potencialas, neišskiriant ilgalaikės ekonominės naudos.
5. Pagalba pagal šį straipsnį pagalba skiriama tik investicijoms, kurių poveikio aplinkai vertinimo pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę nereikalaujama atlikti.
6. Tinkamos finansuoti išlaidos:
 - (a) nekilnojamojo turto statybos, įsigijimo, įskaitant išperkamąją nuomą, arba gerinimo išlaidos;
 - (b) naujų įrenginių ir įrangos, įskaitant programinę įrangą, pirkimo arba išperkamosios nuomos išlaidos, neviršijančios to turto rinkos vertės;
 - (c) naudotos įrangos pirkimo;
 - (d) bendrosios išlaidos, susijusios su a ir b punktuose nurodytomis išlaidomis, pvz., atlygis architektams, inžinieriams ir konsultantams, mokesčiai, susiję su rekomendacijomis, kaip pasiekti aplinkosaugos ir ekonominį tvarumą, įskaitant galimybių studijas; galimybių studijas turėtų būti ir toliau galima finansuoti net tada, kai remiantis jo rezultatais, nėra jokių išlaidų pagal a ir b punktus;
 - (e) šios investicijos į nematerialųjį turtą: kompiuterių programinės įrangos įsigijimo ir kūrimo ir patentų, licencijų, autorių teisių, prekių ženklų įsigijimo;
 - (f) miškų valdymo planų ir jiems lygiaverčių planų sudarymo išlaidos.
7. Kitos išlaidos, susijusios su nuomos sutartimis, pvz., nuomotojo pelnas, palūkanų perfinansavimo išlaidos, pridėtinės išlaidos, ir draudimo mokesčiai, nėra tinkamos finansuoti išlaidos.
8. Pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

36 straipsnis
„Natura 2000“ išmokos miškų plotuose

1. Pagalba, susijusi su „Natura 2000“ miškų plotais, teikiama privataus miško savininkams ir privačių miškų savininkų asociacijoms, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–6 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Pagalba skiriama kasmet už kiekvieną miško hektarą siekiant kompensuoti gavėjų papildomas išlaidas ir prarastas pajamas atitinkamose vietovėse dėl sunkumų, susijusių su 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos³⁹ ir 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos⁴⁰.
5. Pagalbos skyrimo reikalavimus atitinka tokie plotai:
 - (a) pagal direktyvas 92/43/EEB ir 2009/147/EB nustatyti „Natura 2000“ miškų plotai;
 - (b) kitos nustatytas ribas turinčios gamtos apsaugos teritorijos, kurių miškams taikomi aplinkosaugos apribojimai, kuriais prisidedama prie Direktyvos 92/43/EEB 10 straipsnio įgyvendinimo. Tie plotai neturi viršyti 5 % kiekvienos kaimo plėtros programos teritorinei taikymo sričiai priklausančių „Natura 2000“ vietovių plotų.
6. Pagalba negali viršyti didžiausių sumų, 500 EUR per metus už 1 ha pirminiu ne ilgesniu kaip 5 metų laikotarpiu ir 200 EUR per metus už 1 ha vėliau, kaip nustatyta Reglamente Nr. [RD/2013].

Išimtiniais atvejais tas sumas galima padidinti, atsižvelgiant į specifines aplinkybes, kurios turi būti pagrįstos kaimo plėtros programose.

Valstybės narės turi atskaičiuoti ši paramos reikalingą sumą, siekdamos išvengti Reglamento (ES) Nr. DP/2013 straipsnyje nurodytos praktikos finansavimo.

37 straipsnis

Su miškų aplinkosauga ir klimatu susijusios paslaugos ir miškų išsaugojimas

1. Pagalba su miškų aplinkosauga ir klimatu susijusioms paslaugoms teikti ir miškams išsaugoti, teikiama privatiems ir valstybiniam miškų savininkams, private teise reglamentuojamoms ir viešosioms įstaigoms, ir jų asociacijoms, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai neturi būti taikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–9 dalyse nustatytas sąlygas.

³⁹ OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

⁴⁰ OL L 20, 2010 1 26, p. 7.

2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Jei valstybinei žemei teikiamos su miškų aplinkosauga ir klimatu susijusios paslaugos ir miškų išsaugojimas, pagalba turi būti teikiama tik tuo atveju, jei tokią žemę valdanti įstaiga yra privati įstaiga arba savivaldybė.
5. Stambesnėms nei tam tikro dydžio, kurį nustato valstybės narės, miško valdoms pagalba teikiama tik pateikus susijusią informaciją iš miško valdymo plano arba lygiavertės priemonės, laikantis tvaraus miško valdymo, kaip nustatyta 1993 m. birželio 16–17 d. Helsinkyje, Suomijoje įvykusios antrosios ministrų konferencijos dėl miškų apsaugos Europoje rezoliucijoje H1 – Bendrosios tvaraus miškų valdymo Europoje gairės.
6. Pagalba skiriama už miškų žemės hektarą.
7. Pagalba turi būti skiriama tik tiems įsipareigojimams, kurie viršija atitinkamus privalomus reikalavimus, nustatytus nacionaliniu miškininkystės teisės aktu arba kitais susijusiais nacionaliniais ar Sąjungos teisės aktais. Privalomi nacionaliniai reikalavimai turi būti aiškiai nurodyti.
Įsipareigojimai turi būti prisiimami penkerių–septynerių metų laikotarpiui. Tačiau, jei būtina ir tinkamai pagrindžiama, valstybės narės dėl konkrečių tipų įsipareigojimų gali nustatyti ilgesnį laikotarpį.
8. Išmokomis gavėjams kompensuojamos visos dėl įsipareigojimų papildomos išlaidos arba prarastos pajamos arba jų dalis.
Jei būtina, jomis padengiamos sandorių sąnaudos iki 20 % pagalbos dydžio.
Tinkamai pagrįstais atvejais veiksams, susijusiems su aplinkos apsauga, pagalba už įsipareigojimus atsisakyti medžių ir miškų naudojimo komerciniais tikslais gali būti teikiama kaip vienodo dydžio ar vienkartinė išmoka už vienetą, apskaičiuotą remiantis papildomomis išlaidomis ir negautomis pajamomis.
9. Kaip nurodyta Reglamento Nr. [RD/2013] I priede, didžiausia pagalbos suma yra 200 EUR/ha.
Ta suma išimtiniais atvejais gali būti padidinta, atsižvelgiant į specifines aplinkybes, kurios turi būti pagrįstos kaimo plėtros programose.

38 straipsnis

Žinių perdavimo ir informavimo veiksmai miškų sektoriuje

1. Pagalba žinių perdavimo ir informavimo veiksams vykdyti, teikiama įmonėms, vykdančioms veiklą miškininkystės sektoriuje, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–10 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba turi būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo

plėtos programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtos priemonei.

3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtos programos.
4. Pagalba turi apimti profesinį mokymą ir įgūdžių įgijimo veiksmus, įskaitant mokymo kursus, seminarus, patariamąją veiklą, parodomąją veiklą ir informavimo veiksmus.
5. Pagalba taip pat gali apimti trumpalaikius miškų valdytojų apsikeitimus ir apsilankymus miškuose.
6. Pagalba gali būti teikiama šioms tinkamoms finansuoti išlaidoms padengti:
 - (a) žinių perdavimo arba informavimo veiklos organizavimo ir vykdymo išlaidoms;
 - (b) susijusioms investicijų išlaidoms parodomųjų projektų atveju;
 - (c) dalyvių kelionės, apgyvendinimo bei dienpinigių išlaidoms;
7. Žinių perdavimo ir informavimo paslaugas teikiančios įstaigos turi turėti atitinkamus gebėjimus, kurie užtikrinami kvalifikuotų darbuotojų, ir palaikomi šiuo tikslu nuolat vykdomais mokymais.
8. Pagalbos gavėju, kaip nurodyta 6 dalies a ir b punktuose, turi būti subjektas, teikiantis mokymo arba kitokio žinių perdavimo ir informavimo veiklos paslaugas.

Žinių perteikimo ir informavimo veiksmų vykdytojas atrenkamas konkurso tvarka. Atrankos procedūra vykdoma pagal atitinkamos valstybės narės viešųjų pirkimų įstatymą ir turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.
9. Pagalba neturi apimti instruktavimo arba mokymo kursų, kurie yra įprastinių vidurinio arba aukštojo mokslo švietimo programų arba sistemų dalis.
10. Pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.

39 straipsnis

Pagalba miškininkystės sektoriaus konsultavimo paslaugoms teikti

1. Pagalba miškininkystės sektoriaus konsultavimo paslaugoms teikti, teikiama miškų savininkams ir kitiems žemės valdytojams, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–11 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtos programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtos priemonei.
3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtos programos.
4. Pagalba turi būti teikiama siekiant padėti įmonėms, vykdančioms veiklą miškų sektoriuje, pasinaudoti konsultavimo paslaugomis ir padidinti savo valdos, įmonės arba investicijų ekonominį ir aplinkosauginį veiksmingumą, palankumą klimatui ir atsparumą jo kaitai.

5. Pagalba gali būti teikiama siekiant paskatinti miškų sektoriaus konsultavimo paslaugų teikimą.
6. Konsultacijos pagalbos gavėjams turi apimti mažiausius privalomus atitinkamus įpareigojimus, nustatytus direktyvomis 92/43/EEB, 2000/60/EB ir 2009/147/EB.
Jos taip pat gali apimti su miško valdos ekonominiais ir aplinkosauginiais rezultatais susijusius klausimus.
7. 4 dalyje nurodytos pagalbos gavėju turi būti subjektas, teikiantis konsultavimo paslaugas.
5 dalyje nurodytos pagalbos gavėjas turi būti viešoji arba privačioji įstaiga, atrinkta įsteigti miškų sektoriaus konsultavimo paslaugų tarnybą.
8. Įstaigos, atrinktos teikti konsultavimo paslaugas, turi turėti atitinkamus išteklius, kurie užtikrinami reguliariai apmokomų ir kvalifikuotų darbuotojų forma, konsultavimo patirties, ir turi būti patikimos tose srityse, kuriose jos teikia konsultacijas.
Konsultavimo paslaugų teikėjas atrenkamas konkurso tvarka. Atrankos procedūra vykdoma pagal atitinkamos valstybės narės viešųjų pirkimų įstatymą ir turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.
9. Teikdamos konsultavimo paslaugas konsultavimo paslaugų tarnybos turi laikytis Reglamento (ES) Nr. HR/2013 13 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų neatskleisti informacijos.
10. Pagrįstais ir tinkamais atvejais dalis konsultacijų gali būti teikiamos grupėms, atsižvelgiant į atskirų konsultavimo paslaugų gavėjų padėtį.
11. 4 dalyje nurodyta pagalba neturi viršyti 1 500 EUR už vieną konsultaciją.
5 dalyje numatyta pagalba teikiama mažėjančia tvarka ne ilgiau kaip 5 metus nuo miškininkystės konsultavimo paslaugų tarnybos įsteigimo.

40 straipsnis

Pagalba vykdyti investicijoms į infrastruktūrą, susijusią su miškininkystės plėtra, modernizavimu ir pritaikymu

1. Pagalba vykdyti investicijoms į infrastruktūrą, susijusią su miškininkystės plėtra, modernizavimu ir pritaikymu, teikiama įmonėms, vykdančioms veiklą miškininkystės sektoriuje, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–9 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Pagalba pagal šį straipsnį skiriama tik investicijoms, kurių poveikio aplinkai vertinimo pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę nereikalaujama atlikti.

5. Pagalba turi apimti investicijas į materialųjį ir nematerialųjį turtą, susijusį su infrastruktūra, skirta miškų vystymui ir pritaikymui, įskaitant prieigą prie miškų žemės, žemės konsolidavimą ir gerinimą, energijos tiekimą, ir vandentvarką.
6. Tinkamas finansuoti išlaidas sudaro:
 - (a) nekilnojamojo turto statybos, įsigijimo, įskaitant išperkamąją nuomą, arba gerinimo išlaidos;
 - (b) naujų įrenginių ir įrangos pirkimo arba išperkamosios nuomos išlaidos, neviršijančios to turto rinkos vertės;
 - (c) naudotos įrangos pirkimo;
 - (d) bendrosios išlaidos, susijusios su a ir b punktuose nurodytomis išlaidomis, pvz., atlygis architektams, inžinieriams ir konsultantams, mokesčiai, susiję su rekomendacijomis, kaip pasiekti aplinkosaugos ir ekonominį tvarumą, įskaitant galimybių studijas; galimybių studijas turėtų būti ir toliau galima finansuoti net tada, kai remiantis jo rezultatais, nėra jokių išlaidų pagal a ir b punktus;
 - (e) toliau nurodytų investicijų į nematerialųjį turtą išlaidos: kompiuterių programinės įrangos įsigijimo ir kūrimo ir patentų, licencijų, autorių teisių, prekių ženklų įsigijimo išlaidos;
 - (f) miškų valdymo planų ir jiems lygiaverčių planų sudarymo išlaidos.
7. Kitos išlaidos, susijusios su nuomos sutartimis, pvz., nuomotojo pelnas, palūkanų perfinansavimo išlaidos, pridėtinės išlaidos, ir draudimo mokesčiai, nėra tinkamos finansuoti išlaidos.
8. Didžiausias investicijų į infrastruktūrą, kuriomis siekiama tik pagerinti miškų aplinkosauginę vertę, pagalbos intensyvumas – 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.
9. Investicijų, kurios ilguoju arba trumpuoju laikotarpiu pagerina miškų ekonominį potencialą, pagalbos intensyvumas neturi viršyti:
 - (a) 75 % tinkamų finansuoti išlaidų atokiausiuose regionuose;
 - (b) [75 %] tinkamų finansuoti išlaidų mažosiose Egėjo jūros salose;
 - (c) 50 % tinkamų finansuoti išlaidų mažiau išsivysčiusiuose regionuose [ir visuose regionuose, kuriuose BVP vienam gyventojui 2007–2013 m. buvo mažesnis kaip 75 % ES-25 vidurkio atitinkamu laikotarpiu, tačiau kuriuose BVP vienam gyventojui yra didesnis kaip 75 % BVP vidurkio ES-27 šalyse];
 - (d) 40 % tinkamų finansuoti išlaidų atokiausiuose regionuose;

41 straipsnis

Pagalba vykdyti investicijoms į miškininkystės technologijas ir į miškininkystės produktų perdirbimą, kaupimą ir pardavimą

1. Pagalba vykdyti investicijoms į miškininkystės technologijas ir į miškininkystės produktų perdirbimą, kaupimą ir pardavimą, teikiama privatiems miškų savininkams, savivaldybėms ir jų asociacijoms, ir MVI, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–10 dalyje nustatytas sąlygas.

2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Pagalba pagal šį straipsnį skiriama tik investicijoms, kurių poveikio aplinkai vertinimo pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę nereikalaujama atlikti.
5. Taikant leidžiančią nukrypti nuostatą, Azorų salų, Madeiros salos, Kanarų salų, mažųjų Egėjo jūros salų, ir Prancūzijos užjūrio departamentų teritorijose parama taip pat gali būti teikiama įmonėms, kurios nėra MVĮ.
6. Tinkamas finansuoti išlaidas sudaro:
 - (a) nekilnojamojo turto statybos, įsigijimo, įskaitant išperkamąją nuomą, arba gerinimo išlaidos;
 - (b) naujų įrenginių ir įrangos pirkimo arba išperkamosios nuomos išlaidos, neviršijančios to turto rinkos vertės;
 - (c) naudotos įrangos pirkimo;
 - (d) bendrosios išlaidos, susijusios su a ir b punktuose nurodytomis išlaidomis, pvz., atlygis architektams, inžinieriams ir konsultantams, mokesčiai, susiję su rekomendacijomis, kaip pasiekti aplinkosaugos ir ekonominį tvarumą, įskaitant galimybių studijas; galimybių studijas turėtų būti ir toliau galima finansuoti net tada, kai remiantis jo rezultatais, nėra jokių išlaidų pagal a ir b punktus;
 - (e) šios investicijos į nematerialųjį turtą: kompiuterių programinės įrangos įsigijimo ir kūrimo ir patentų, licencijų, autorių teisių, prekių ženklų įsigijimo;
 - (f) miškų valdymo planų ir jiems lygiaverčių planų sudarymo išlaidos.
7. Kitos išlaidos, susijusios su nuomos sutartimis, pvz., nuomotojo pelnas, palūkanų perfinansavimo išlaidos, pridėtinės išlaidos, ir draudimo mokesčiai, nėra tinkamos finansuoti išlaidos.
8. Su miškų ekonominės vertės didinimu susijusios investicijos turi būti pateisinamos, kai siekiama pagerinti miškus vienoje ar daugiau valdų, ir gali apimti investicijas į dirvožemį ir išteklius tausojančią įrangą ir praktiką.
9. Investicijos, susijusios su medienos kaip žaliavos arba energijos šaltinio naudojimu, skiriamos tik iki pramoninio perdirbimo atliekamiems darbams.
10. Pagalbos intensyvumas neturi viršyti:
 - (a) 75 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų atokiausiuose regionuose;
 - (b) 75 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų mažosiose Egėjo jūros salose;
 - (c) 50 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų mažiau išsivysčiusiuose regionuose [ir visuose regionuose, kuriuose BVP vienam gyventojui 2007–2013 m. buvo mažesnis kaip 75 % ES-25 vidurkio atitinkamu laikotarpiu, tačiau kuriuose BVP vienam gyventojui yra didesnis kaip 75 % BVP vidurkio ES-27 šalyse];
 - (d) 40 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų kituose regionuose.

5 SKYRIUS

PAGALBA MVĮ KAIMO VIETOVĖSE, BENDRAI FINANSUOJAMA EŽŪFKP, ARBA SUTEIKTA KAIP PAPILDOMAS NACIONALINIS FINANSAVIMAS TOKIOMS BENDRAI FINANSUOJAMOMS PRIEMONĖMS

42 straipsnis

Pagalba vykdyti investicijoms, susijusioms su žemės ūkio produktų perdirbimu į ne žemės ūkio produktus arba su medvilnės gamyba

1. Pagalba vykdyti investicijoms, susijusioms su žemės ūkio produktų perdirbimu į ne žemės ūkio produktus arba su medvilnės gamyba, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–11 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Pagalba apima investicijas į materialųjį ir nematerialųjį turtą.
5. Šis straipsnis taikomas:
 - (a) žemės ūkio produktų perdirbimui, kai gamybos proceso rezultatas yra ne žemės ūkio produktas;
 - (b) medvilnės gamybai, įskaitant medvilnės valymą, plovimą, pakavimą ir kedenimą.
6. Pagalba, nurodyta 5 straipsnio a punkte, neturi būti skiriama tik konkrečioms ūkinės veiklos sektoriams.
7. Pagalba pagal šį straipsnį skiriama tik investicijoms, kurių poveikio aplinkai vertinimo pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę nereikalaujama atlikti.
8. Tinkamas finansuoti išlaidas sudaro:
 - (a) nekilnojamojo turto statybos, įsigijimo, įskaitant išperkamąją nuomą, arba gerinimo išlaidos;
 - (b) naudotos įrangos pirkimo, ir naujų mašinų ir įrangos pirkimo arba išperkamosios nuomos išlaidos neviršijant turto rinkos vertės;
 - (c) bendrosios išlaidos, susijusios su a ir b punktuose nurodytomis išlaidomis, pvz., atlygis architektams, inžinieriams ir konsultantams, mokesčiai, susiję su rekomendacijomis, kaip pasiekti aplinkosaugos ir ekonominį tvarumą, įskaitant galimybių studijas; galimybių studijas turėtų būti ir toliau galima finansuoti net tada, kai remiantis jo rezultatais, nėra jokių išlaidų pagal a ir b punktus;
 - (d) šios investicijos į nematerialųjį turtą: kompiuterių programinės įrangos įsigijimo ir kūrimo ir patentų, licencijų, autorių teisių, prekių ženklų įsigijimo;

9. Kitos išlaidos, susijusios su nuomos sutartimis, pvz., nuomotojo pelnas, palūkanų perfinansavimo išlaidos, pridėtinės išlaidos, ir draudimo mokesčiai, nėra tinkamos finansuoti išlaidos.
10. Pagalbos intensyvumas neturi viršyti:
- (a) atokiausiuose regionuose:
 - i) 80 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų regionuose, kurių BVP vienam gyventojui yra mažesnis nei 45 % ES-27 vidurkio;
 - ii) 65 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų regionuose, kurių BVP vienam gyventojui yra 45–60 % ES-27 vidurkio;
 - iii) 55 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų regionuose, kurių BVP vienam gyventojui yra 60–75 % ES-27 vidurkio;
 - iv) 45 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų kituose atokiausiuose regionuose;
 - (b) mažiau išsivysčiusiuose regionuose:
 - i) 60 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų regionuose, kurių BVP vienam gyventojui yra mažesnis nei 45 % ES-27 vidurkio;
 - ii) 45 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų regionuose, kurių BVP vienam gyventojui yra 45–60 % ES-27 vidurkio;
 - iii) 35 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų regionuose, kurių BVP vienam gyventojui yra 60 % ES-27 vidurkio;
 - (c) c punkto vietovėse:
 - i) 25 % tinkamų finansuoti išlaidų, patirtų investuojant retai apgyvendintuose regionuose ir NUTS 3 lygio regionuose arba jų dalyse, turinčiuose bendrą sausumos sieną su šalimi, kuri nėra Europos ekonominės erdvės (EEE) nei Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) narė;
 - ii) 20 % tinkamų finansuoti išlaidų, patirtų investuojant neapibrėžtose c punkto vietovėse.

Ankstesnėse a punkto vietovėse pagalbos intensyvumas nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. gali būti padidintas ne daugiau kaip 5 procentiniais punktais.

Jei c punkto vietovė yra gretima a punkto vietovei, didžiausias pagalbos intensyvumas NUTS 3 lygio regionuose arba NUTS 3 lygio regionų dalyse, kurios yra gretimos a punkto vietovėms, gali būti padidintas tiek, kiek būtina, kad abiejų regionų pagalbos intensyvumo skirtumas neviršytų 15 procentinių punktų.

(d) 10 % tinkamų finansuoti investicijų išlaidų visuose kituose regionuose.

11. Didžiausias pagalbos intensyvumas, nustatytas 10 dalies a punkte labai mažoms ir mažoms įmonėms gali būti padidintas iki 10 procentinių punktų.

43 straipsnis

Pagalba ne žemės ūkio verslui pradėti kaimo vietovėse

1. Pagalba ne žemės ūkio verslui pradėti kaimo vietovėse turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–9 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniam pagrindui turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Pagalba teikiama ūkininkams arba jų namų ūkio nariams, kurie imasi ne žemės ūkio veiklos, labai mažoms bei mažoms įmonėms ir fiziniams asmenims kaimo vietovėse.
5. Tuo atveju, kai ūkininko ūkio narys yra juridinis asmuo arba juridinių asmenų grupė, tas narys pagalbos paraiškos teikimo metu ūkyje turi vykdyti žemės ūkio veiklą.
6. Pagalba teikiama su sąlyga, kad bus pateiktas verslo planas pagalbą suteikiančiai institucijai. Verslo planas turi būti pradėtas įgyvendinti per šešis mėnesius nuo sprendimo suteikti pagalbą datos.
7. Pagalba teikiama kaip fiksuoto dydžio išmoka, kuri gali būti išmokėta mažiausiai dviem dalinėmis išmokomis per ne ilgesnį kaip penkerių metų laikotarpį.
Dalinės išmokos gali būti proporcingai mažinamos.
Paskutinė dalinė išmoka išmokama tik po to, kai teisingai įgyvendinamas verslo planas.
8. Valstybės narės nustato pagalbos sumą atsižvelgdamos į socialinę ir ekonominę padėtį toje vietovėje, kurioje įgyvendinama programa.
9. Didžiausia pagalbos suma vienai įmonei – 70 000 EUR.

44 straipsnis

Pagalba MVĮ skirtoms konsultavimo paslaugoms kaimo vietovėse teikti

1. Pagalba MVĮ skirtoms konsultavimo paslaugoms kaimo vietovėse teikti turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–10 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniam pagrindui turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Pagalba turi būti teikiama siekiant padėti MVĮ kaimo vietovėse pasinaudoti konsultavimo paslaugomis ir padidinti savo įmonės arba investicijų ekonominius ir aplinkosaugos rodiklius, palankumą klimatui ir atsparumą jo kaitai; arba
5. pagalbos gavėjas turi būti konsultavimo arba mokymo paslaugų teikėjas.

Pagalbos gavėjas atrenkamas konkurso tvarka. Atrankos procedūra vykdoma pagal atitinkamos valstybės narės viešųjų pirkimų įstatymą ir turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.

6. Teikti konsultacijas atrinktos institucijos arba įstaigos turi turėti pakankamai nuolat apmokomų ir kvalifikuotų darbuotojų bei konsultavimo patirties, ir turi būti patikimos tose srityse, kuriose jos teikia konsultacijas.
7. Teikdamos konsultavimo paslaugas konsultavimo paslaugų ar mokymo tarnybos turi laikytis Reglamento (ES) Nr. HR/2013 13 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų neatskleisti informacijos.
8. Konsultacijos taip pat gali apimti su įmonės ekonominiais ir aplinkosauginiais rezultatais susijusius klausimus.
9. Pagrįstais ir tinkamais atvejais dalis konsultacijų gali būti teikiamos grupėms, atsižvelgiant į individualių konsultavimo paslaugų naudotojų padėtį.
10. 4 dalies a punkte nurodyta pagalba neturi viršyti 1 500 EUR už vieną konsultaciją.

45 straipsnis

Kaimo vietovėse esančioms MVĮ skirti žinių perdavimo ir informavimo veiksmai

1. Pagalba kaimo vietovėse esančioms MVĮ skirtiems žinių perdavimo ir informavimo veiksams vykdyti turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–9 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniame pagrinde turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Pagalba turi apimti profesinį mokymą ir įgūdžių įgijimo veiksmus, įskaitant mokymo kursus, seminarus, patariamąją veiklą, parodomąją veiklą ir informavimo veiksmus.
5. Pagalba gali būti teikiama šioms tinkamoms finansuoti išlaidoms padengti:
 - (a) žinių perdavimo arba informavimo veiklos organizavimo ir vykdymo išlaidoms;
 - (b) parodomųjų projektų atveju parama gali būti teikiama susijusioms investavimo išlaidoms padengti;
 - (c) dalyvių kelionių, apgyvendinimo ir dienpinigių išlaidoms.
6. 5 dalies a ir b punktuose nurodyta pagalba neturi apimti tiesioginių mokėjimų įmonėms, vykdančioms veiklą kaimo vietovėse.

Pagalbos gavėjas turi būti mokymo arba kitokio žinių perteikimo ir informavimo veiksmų vykdytojas.

Žinių perteikimo ir informavimo veiksmų vykdytojas atrenkamas konkurso tvarka. Atrankos procedūra vykdoma pagal atitinkamos valstybės narės viešųjų pirkimų

įstatymą ir turi būti atvira viešosioms ir privačiosioms įstaigoms. Ji turi būti nešališka ir joje negali dalyvauti kandidatai, turintys interesų konfliktų.

Žinių perteikimo ir informavimo paslaugas teikiančios įstaigos turi turėti tinkamus gebėjimus, kurie užtikrinami kvalifikuotų darbuotojų ir palaikomi tuo užduočių vykdymo tikslu nuolat vykdomais mokymais.

7. Pagalba turi būti prieinama visoms toms tinkamoms finansuoti įmonėms, vykdančioms veiklą atitinkamoje kaimo vietovėje, remiantis objektyviai nustatytais sąlygomis.
8. Pagalba neturi apimti išlaidų instruktavimo arba mokymo kursams, kurie yra įprastinių vidurinio arba aukštojo mokslo švietimo programų arba sistemų dalis.
9. Didžiausias pagalbos intensyvumas yra:
 - (a) [60 %] tinkamų finansuoti išlaidų, jeigu pagalba teikiama vidutinėms įmonėms;
 - (b) [70 %] tinkamų finansuoti išlaidų, jeigu pagalba teikiama labai mažoms ir mažoms įmonėms.

46 straipsnis

Pagalba ūkininkams, pirmą kartą dalyvaujantiems medvilnės ir maisto produktų kokybės sistemose

1. Pagalba ūkininkams, pirmą kartą dalyvaujantiems medvilnės ir maisto produktų kokybės sistemose, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–7 dalyse nustatytas sąlygas.
2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
3. Pagalbos teisiniam pagrindui turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
4. Pagalba teikiama subjektams, pirmą kartą dalyvaujantiems kokybės schemoje, kuri priskiriama vienai iš šių rūšių:
 - (a) medvilnės ir maisto produktų kokybės schemas, įsteigtos pagal 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų;
 - (b) medvilnės ir maisto produktų kokybės schemas, įskaitant sertifikavimo schemas, kurias valstybės narės laiko atitinkančiomis šiuos kriterijus:
 - i) pagal tokią sistemą gaminamo galutinio produkto savitumas slypi aiškiai nustatytuose įsipareigojimuose užtikrinti:
 - specifines produkto savybes,
 - specifinius ūkininkavimo arba gamybos metodus, arba
 - galutinio produkto kokybę, kuri gerokai viršija komercinės prekės standartus, susijusius su visuomenės, gyvūnų arba augalų sveikata, gyvūnų gerove ar aplinkos apsauga;

- ii) schemoje gali dalyvauti visi gamintojai;
 - iii) į schemą įtraukiamos privalomos galutinio produkto specifikacijos, o atitiktį joms tikrina valdžios institucijos arba nepriklausoma tikrinimo įstaiga;
 - iv) schema yra skaidri, ja užtikrinamas visiškas žemės ūkio produktų atsekamumas;
- (c) savanoriškos žemės ūkio produktų sertifikavimo schemas, kurias valstybės narės laiko atitinkančiomis Komisijos komunikate „Sąjungos žemės ūkio produktų savanoriško sertifikavimo sistemų taikymo geriausios patirties gairės“ nustatytus reikalavimus.
- 5. Pagalba teikiama kaip metinė skatinamoji išmoka, kurios dydis nustatomas pagal fiksuotą išlaidų, patirtų dalyvaujant kokybės schemose, dydį.
 - 6. Pagalba teikiama ne ilgiau kaip penkerius metus.
 - 7. Didžiausia pagalbos suma – 3 000 EUR vienam pagalbos gavėjui per metus.

47 straipsnis

Pagalba vykdyti informavimo ir skatinimo veiklai, susijusiai su medvilne ir maisto produktais, kuriems taikoma kokybės schema

- 1. Pagalba vykdyti informavimo ir skatinimo veiklai, susijusiai su medvilne ir maisto produktais, kuriems taikoma kokybės schema, turi būti suderinama su vidaus rinka, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytas sąlygas.
- 2. Pagalba turi būti teikiama pagal Reglamentą Nr. [RD/2013] ir atitikti jo nuostatas arba būti teikiama kaip papildomas nacionalinis finansavimas pagal kaimo plėtros programą, o susijusi pagalba turi būti tapati ją grindžiančiai kaimo plėtros priemonei.
- 3. Pagalbos teisiniam pagrindui turi būti nurodyta, kad pagalba neturi būti teikiama tol, kol Komisija nebus patvirtinusi susijusios kaimo plėtros programos.
- 4. Pagalba skiriama už informavimo ir skatinimo veiklą, susijusią su medvilnės ir maisto produktais, kuriems taikoma kokybės schema, ir kuriems skiriama pagalba pagal 46 straipsnį.
- 5. Pagalba skiriama gamintojų, įgyvendinančių informavimo ir skatinimo veiklą, grupėms.
- 6. Tinkama finansuoti yra tik informavimo ir skatinimo veikla, įgyvendinama vidaus rinkoje.
- 7. Parama negali būti skiriama veiklai, susijusiai su komercinių prekių ženklų skatinimu.
- 8. Pagalbos intensyvumas – [70 %] tinkamų finansuoti išlaidų.

4 SKYRIUS PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

48 straipsnis Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1857/2006 panaikinamas.

Visos nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

49 straipsnis Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo skirtai individualiai pagalbai, jeigu pagalba atitinka šiame reglamente, išskyrus 9 straipsnį [Skelbimas ir informavimas] nustatytas sąlygas.
2. Bet kuri pagalba, kuriai reikalavimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį nebuvo taikomas prieš įsigaliojant šiam reglamentui pagal bet kurį anksčiau galiojusį reglamentą, turi būti suderinama su vidaus rinka.
3. Bet kurią pagalbą, kuri pagal šį ar kitus anksčiau galiojusius reglamentus nėra atleista nuo reikalavimo pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, Komisija vertina pagal atsižvelgdama į Sąjungos gaires dėl valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuje ir kaimo vietovėse 2014–2020 m., ir į kitas susijusias sistemas, gaires, komunikatus ir pranešimus.
4. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikotarpiui pagalbos schemos, kurios buvo atleistos nuo reikalavimo pranešti pagal šį reglamentą, bus ir toliau atleistos nuo šio reikalavimo per šešių mėnesių suderinimo laikotarpį.
5. Valstybės narės turi atitikti 11 straipsnio 2 dalies nuostatas vėliausiai per dvejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo.

50 straipsnis Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja [*dvidešimtą*] dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Jis taikomas nuo [...] iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.
Priimta Briuselyje

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

I priedas
LABAI MAŽU, MAŽUJU IR VIDUTINIŲ ĮMONIŲ APIBRĖŽIMAS

1 straipsnis

Įmonė

Įmonė yra bet kokio teisinio statuso subjektas, užsiimantis ūkine veikla. Tai, visų pirma, apima savarankiškai dirbančius asmenis ir šeimos įmones, vykdančius amatų ar kitokią veiklą, ir partnerystės organizacijas arba asociacijas, reguliariai vykdančias ekonominę veiklą.

2 straipsnis

Darbuotojų skaičius ir finansinės viršutinės ribos, lemiančios įmonių kategorijas

1. Į labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių (toliau – MVI) kategoriją įeina įmonės, kuriose dirba mažiau kaip 250 asmenų ir kurių metinė apyvarta neviršija 50 mln. EUR, ir (arba) bendra metinė balanso suma neviršija 43 mln. EUR.

2. Toje pačioje MVI kategorijoje mažoji įmonė apibrėžiama kaip įmonė, kurioje dirba mažiau kaip 50 asmenų ir kurios metinė apyvarta ir (arba) metinė balanso suma neviršija 10 mln. EUR.

3. MVI kategorijai priskiriama labai maža įmonė apibrėžiama kaip įmonė, kurioje dirba mažiau kaip 10 asmenų ir kurios metinė apyvarta ir (arba) metinio balanso suma neviršija 2 mln. EUR.

3 straipsnis

Įmonių rūšys, į kurias atsižvelgiama apskaičiuojant personalo skaičių ir finansines sumas

1. Savarankiška įmonė – įmonė, kuri pagal 2 dalį neklasifikuojama kaip įmonė partnerė arba pagal 3 dalį neklasifikuojama kaip susijusi įmonė.

2. Įmonės partnerės – visos įmonės, kurios pagal 3 dalį neklasifikuojamos kaip susijusios įmonės ir tarp kurių egzistuoja tokie santykiai: įmonė (tiekėjų įmonė) viena arba su kita ar kitomis susijusiomis įmonėmis, apibrėžtomis 3 dalyje, turi 25 % ar daugiau kitos įmonės (vartotojų įmonės) kapitalo arba balsavimo teisių.

Tačiau įmonė gali būti klasifikuojama kaip savarankiška, taigi neturinti įmonės partnerės, nors šią 25 % ribą pasiekia arba viršija toliau nurodyti investuotojai, jeigu jie, kaip apibrėžta 3 dalyje, nėra individualiai arba bendrai susiję su konkrečia įmone:

a) viešos investicinės korporacijos, rizikos kapitalo bendrovės, privatūs asmenys arba asmenų grupės, nuolat vykdančios rizikos kapitalo investavimo veiklą, investuojantys akcinį kapitalą į nekotiruojamą verslą (verslo finansiniai rėmėjai), jeigu tų verslo rėmėjų bendra investicijų suma į tą pačią įmonę yra mažesnė kaip 1 250 000 EUR;

b) universitetai ar pelno nesiekiantys mokslinių tyrimų centrai;

c) instituciniai investuotojai, įskaitant regioninės plėtros fondus;

d) savarankiška vietos valdžia, kurios metinis biudžetas mažesnis kaip 10 mln. EUR ir kuriai priklauso mažiau kaip 5 000 gyventojų.

3. Susijusios įmonės – įmonės, kurios viena su kita susijusios kuriais nors iš tokių santykių:

- a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;
- b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, valdymo arba priežiūros organo narių;
- c) pagal sutartį arba, vadovaujantis memorandumo ar įmonės įstatų nuostata, vienai įmonei suteikiama teisė daryti kitai įmonei esminę įtaką;
- d) viena įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė arba narė, vadovaudamasi su tos įmonės kitais akcininkais ar nariais sudaryta sutartimi, viena kontroliuoja tos kitos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Laikoma, kad dominuojančios įtakos nėra, jei 2 dalies antroje pastraipoje išvardyti investuotojai, nepažeidžiant jų, kaip akcininkų, turimų teisių, patys tiesiogiai ar netiesiogiai nedalyvauja valdant kitą įmonę.

Įmonės, per vieną ar daugiau kitų įmonių arba kuri nors iš 2 dalyje paminėtų investuotojų palaikančios kokius nors pirmojoje pastraipoje išvardytus santykius, taip pat laikomos susijusiomis įmonėmis.

Įmonės, palaikančios minėtus santykius su fiziniu asmeniu ar bendrai veikiančių fizinių asmenų grupe, taip pat laikomos susijusiomis įmonėmis, jei jos savo veiklą arba dalį veiklos vykdo toje pačioje atitinkamoje rinkoje arba gretimose rinkose.

Gretima rinka laikoma produkto ar paslaugos rinka, esanti greta atitinkamos vartotojų ar tiekėjų rinkos.

4. Išskyrus 2 dalies antroje pastraipoje numatytus atvejus, įmonė negali būti laikoma MVI, jei 25 % ar daugiau kapitalo arba balsavimo teisių atskirai ar bendrai tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja viena ar daugiau viešųjų įstaigų.

5. Įmonės gali deklaruoti, kad jos turi savarankiškos, įmonės-partnerės ar susijusios įmonės statusą, taip pat skelbti duomenis apie 2 straipsnyje nustatytą viršutinę ribą. Deklaruoti galima net tuo atveju, jei kapitalas yra paskirstytas taip, kad nėra įmanoma tiksliai nustatyti, kur jis yra: tokiu atveju įmonė gali gera valia deklaruoti, kad ji gali teisėtai laikyti, jog 25 % ar didesnė jos dalis nepriklauso vienai įmonei arba bendrai kelioms susijusioms įmonėms. Tokios deklaracijos daromos nepažeidžiant patikrinimų ar tyrimų, numatytų nacionalinėmis arba Bendrijos taisyklėmis.

4 straipsnis

Duomenys, pagal kuriuos apskaičiuojamas personalo skaičius ir finansinės sumos bei tiriamas laikotarpis

1. Personalo skaičiui ir finansinėms sumoms apskaičiuoti imami vėliausio susijusio patvirtinto apskaitos laikotarpio duomenys, ir jie skaičiuojami metams. Skaičiuojant atsižvelgiama į duomenis, gautus nuo sąskaitų uždarymo datos. Skaičiuojant metinę apyvartą, iš jos gautos sumos išskaičiuojamas pridėtinės vertės mokestis (PVM) ir kiti netiesioginiai mokesčiai.

2. Sąskaitų uždarymo dieną, paaiškėjus, kad įmonės metiniai duomenys apie darbuotojų skaičių ar finansinių sumų viršutines ribas viršijo arba nepasiekė 2 straipsnyje nurodytų ribų, šis faktas neturėtų nulemti vidutinės, mažos įmonės ar labai mažos įmonės statuso netekimo ar įgijimo, jeigu tos viršutinės ribos nebuvo viršytos dvejus apskaitos laikotarpius iš eilės.

3. Naujai įsteigtų įmonių, kurių sąskaitos dar nebuvo patvirtintos, taikytini duomenys yra išvedami iš *bona fide* įverčių, apskaičiuotų per finansinius metus.

5 straipsnis

Personalo skaičiaus apskaičiavimas

Darbuotojų skaičius atitinka metinių darbo vienetų (MDV) skaičių, t. y. visą darbo dieną atitinkamoje įmonėje arba jos vardu visu tiriamu metų laikotarpiu dirbančių darbuotojų skaičių. Ne visus metus išdirbę darbuotojai, ne visą darbo dieną, neatsižvelgiant į jos trukmę, dirbę asmenys ir sezoniniai darbuotojai sudaro MDV dalis. Personalas:

- a) darbuotojai;
- b) įmonei pavaldžioje įmonėje dirbantys asmenys arba asmenys, pagal nacionalinės teisės normas laikomi tokios įmonės darbuotojais;
- c) savininkai–vadybininkai;
- d) partneriai, užsiimantys įmonėje nuolatine veikla ir gaunantys iš jos finansinės naudos.

Gamybinę praktiką atliekantys asmenys arba studentai, besimokantys profesijos pagal gamybinės praktikos ar profesinio mokymo sutartis, į personalo skaičių neįtraukiami. Motinystės ar tėvystės atostogų išėję darbuotojai į personalo skaičių neįtraukiami.

6 straipsnis

Įmonės duomenų nustatymas

1. Savarankiškos įmonės duomenys, įskaitant personalo skaičių, nustatomi išimtinai remiantis tos įmonės sąskaitų rodikliais.

2. Įmonių partnerių arba susijusių įmonių turinčios įmonės duomenys, įskaitant personalo skaičių, nustatomi pagal įmonės sąskaitų duomenis ir kitus įmonės duomenis arba, jei yra, pagal įmonės konsoliduotos finansinės atskaitomybės rodiklius ar pagal konsoliduotos finansinės atskaitomybės, į kurią įmonė įtraukta per konsolidavimą, rodiklius.

Prie pirmojoje pastraipoje nurodytų duomenų pridedami įmonės partnerės – tiekėjų įmonės arba vartotojų įmonės – duomenys. Pridedama suma yra proporcinga kapitalo arba balsavimo teisių (pasirenkant didesnę skaičių) procentinei daliai. Jei įmonės yra skirtingos, imama didesnė procentinė dalis.

Prie pirmojoje ir antrojoje pastraipose nurodytų duomenų pridedama įmonės, kuri tiesiogiai arba netiesiogiai susijusi su įmone, 100 % rodiklių, jei tie rodikliai nėra jau įtraukti į sąskaitas konsolidavimo metu.

3. Pagal 2 dalį įmonės partnerių duomenys yra gaunami remiantis jų arba, jei yra, konsoliduotų sąskaitų ar kitais rodikliais. Prie tų duomenų pridedama 100 % įmonių, susijusių su tomis įmonėmis partnerėmis, duomenų, jeigu jų sąskaitų duomenys nebuvo įtraukti konsolidavimo metu.

Pagal tą pačią 2 dalį su įmone susijusių įmonių duomenys yra gaunami remiantis jų sąskaitų duomenimis ir kitais, jei yra, konsoliduotais, jų duomenimis. Prie tų duomenų pridedami *pro rata* bet kokių susijusios įmonės įmonių partnerių – tiekėjų grandies arba vartotojų grandies įmonių – duomenys, jeigu tų duomenų dalis, bent jau proporcinga daliai, nurodytai 2 dalies antrojoje pastraipoje, dar nėra įtraukta į konsoliduotąsias ataskaitas.

4. Jei įmonės konsoliduotose sąskaitose nėra duomenų apie personalo skaičių, šis skaičius apskaičiuojamas proporcingai sudedant įmonių partnerių duomenis ir pridėdant įmonių, su kuriomis įmonė susijusi, duomenis.

II priedas
SU SKATINAMUOJU POVEIKIU SUSIJUSIOS PAGALBOS PARAIŠKOS FORMA⁴¹

1. Informacija apie pagalbos gavėją:

- pavadinimas, pagrindinės buveinės vieta, pagrindinės veiklos sektorius (NACE kodas);
- Pareiškimas, kad įmonė nėra sunkumus patirianti įmonė, kaip apibrėžta Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 244, 2004 10 1, p. 2)
- Pareiškimas, kad jai nėra išduotas vykdomasis raštas sumoms išieškoti pagal anksčiau pateiktą Komisijos sprendimą, kuriame pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka;
- pareiškimas, kuriame nurodoma pagalba (*de minimis* ir valstybės pagalba), per paskutinius 3 metus gauta kitiems projektams;
- pareiškimas, kuriame nurodoma tam pačiam projektui iš kitų pagalbą teikiančių institucijų gauta ar gausima pagalba.

2. Informacija apie remtiną projektą / veiklą:

- trumpas projekto / veiklos apibūdinimas;
- trumpas tikėtino teigiamo poveikio apibūdinimas pagal pagalbos rūšį, kai to reikalaujama reglamentu (pavyzdžiui, siekiami investavimo tikslai, viešasis interesas, verslo vystymas, ūkininkų bendradarbiavimas, MTTV ir inovacijų diegimo veikla, mokymo veikla; konsultavimo veikla, ir t. t.).
- Atitinkamas teisinis pagrindas (nacionalinis, ES arba abu);
- planuojama projekto / veiklos pradžios ir pabaigos data;
- projekto / veiklos vieta (-os);

3. Informacija apie projekto / veiklos finansavimą:

- pagrindinės išlaidos ir kitos su projektu / veikla susijusios išlaidos;
- Visa tinkamų finansuoti išlaidų suma
- pagalbos suma, kurios reikia projektui / veiklai vykdyti;
- Pagalbos intensyvumas

4. Informacija apie pagalbos poreikį ir tikėtiną jos poveikį:

- Trumpas pagalbos poreikio ir jos poveikio sprendimui dėl projekto / veiklos paaiškinimas. Turi būti nurodytas alternatyvus projektas/ veikla, jeigu pagalba nebūtų suteikta.

⁴¹ I punkte nurodyta informacija turi būti pateikta kiekvienos pagalbos priemonės atveju. 2-4 punktuose nurodytos informacijos nereikalaujama teikiant pagalbą pagal šio reglamento 25, 26 ir 30 straipsnius.

III priedas
INFORMACIJA APIE VALSTYBĖS PAGALBĄ, SUTEIKTĄ PAGAL ŠI
REGLAMENTĄ

(Tekstas svarbus EEE⁴²)

I DALIS

Teiktina naudojant nustatytą Komisijos IT programą, kaip nurodyta 8 straipsnyje

Pagalbos numeris	<i>(pildo Komisija)</i>	
Valstybė narė		
Valstybės narės kodas		
Regionas	Regiono pavadinimas (NUTS⁴³)	Regioninės pagalbos statusas⁴⁴
Pagalbą teikianti institucija	Pavadinimas	
	Pašto adresas	
	Interneto adresas	
Pagalbos priemonės pavadinimas		
Nacionalinis teisinis pagrindas (nuoroda į atitinkamą nacionalinį oficialųjį leidinį)		
Interneto saitas su visu pagalbos priemonės tekstu		
Priemonės rūšis	Schema	
	<i>Ad hoc</i> pagalba	Pagalbos gavėjo pavadinimas ir grupė, kuriai jis priklauso
Esamos pagalbos schemos pakeitimas arba <i>ad hoc</i> pagalba		Komisijos suteiktas pagalbos numeris
	Pratęsimas	
	Pakeitimas	
Trukmė⁴⁵	Schema	nuo [... m. d.] iki [... m. d.]
Suteikimo data	<i>Ad hoc</i> pagalba	[... m. d.]

⁴² Taikoma tik su miškininkyste ir į I priedą neįtrauktais produktais susijusiai pagalbai.

⁴³ NUTS – bendras teritorinių statistinių vienetų klasifikatorius. Paprastai nurodomas 2 lygio regionas.

⁴⁴ SESV 107 straipsnio 3 dalies a punktas (statusas „A“), SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktas (statusas „C“), neremiamos vietovės, t. y. regioninės pagalbos skyrimo reikalavimų neatitinkančios vietovės (statusas „N“).

⁴⁵ Laikotarpis, per kurį pagalbą suteikianti institucija gali įsipareigoti suteikti pagalbą.

Atitinkamas (-i) ekonomikos sektorius (-iai)	Nurodyti pagal NACE 2 red.⁴⁶		
Biudžetas	Metinė suma	Nacionaline valiuta ... (sveikais skaičiais)	
	Visas suma	Nacionaline valiuta ... (sveikais skaičiais)	
	Garantijoms⁴⁷	Nacionaline valiuta ... (sveikais skaičiais)	
Pagalbos priemonė	Subsidija		
	Palūkanų normų subsidija		
	Paskola		
	Gražintinas avansas		
	Garantija (kai tinkama, nurodyti Komisijos sprendimą⁴⁸)		
	Mokesčių lengvata arba atleidimas nuo mokesčių		
	Kita (nurodyti)		
Jeigu bendrai finansuojama ES lėšomis	ES fondo (-ų) pavadinimas (-ai):	ES finansavimo suma (pagal ES fondą)	Nacionaline valiuta ... (sveikais skaičiais)

⁴⁶ NACE 2 red. – Europos bendrijos statistinis ekonominės veiklos rūšių klasifikatorius. Paprastai sektorius nurodomas grupės lygmeniu.

⁴⁷ Jei taikomos garantijos, nurodyti su garantija suteiktų paskolų (didžiausią) sumą.

⁴⁸ Prireikus, nuoroda į Komisijos sprendimą, kuriame patvirtinama bendrosios subsidijos ekvivalento apskaičiavimo metodologija pagal šio reglamento 5 straipsnio 1 dalies c punktą.

II DALIS

Teiktina naudojant nustatytą Komisijos IT programą

Nurodykite, pagal kurią **Bendrojo bendrosios išimties reglamento** nuostatą įgyvendinama pagalbos priemonė.

Pirminiai tikslai ¹ (sąrašas)	Pagalbos priemonės (sąrašas)	Didžiausias pagalbos intensyvumas % arba didžiausia pagalbos suma nacionaline valiuta (sveikais skaičiais) ²
Pagalba vykdyti materialiosioms arba nematerialiosioms investicijoms į žemės ūkio įmones (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Paskola	
	Garantija	
	Atleidimas nuo mokesčių	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba vykdyti investicijoms, kuriomis siekiama išsaugoti žemės ūkio įmonių kultūros ir gamtos paveldą (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Paskola	
	Garantija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba vykdyti investicijoms, susijusioms su ūkio pastatų perkėlimu (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Paskola	
	Garantija	
	

¹ Galimi daugialypiai tikslai; tokiu atveju nurodyti visus tikslus

² Pagalbos suma nurodyta atskirai kiekvienam tikslui; prireikus, schemos taikymo atveju, biudžetas turi būti suskirstytas pagal tikslus.

	Kita (nurodyti)	
Pagalba vykdyti investicijoms, susijusioms su žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Paskola	
	Garantija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba jaunųjų ūkininkų veiklai pradėti ir mažiems ūkiams vystyti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
Pagalba gamintojų grupių veiklai pradėti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
Pagalba ūkininkams, pirmą kartą dalyvaujantiems kokybės sistemose (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Subsidijuojamos paslaugos	
Pagalba žinių perdavimo ir informavimo veiksams vykdyti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Subsidijuojamos paslaugos	
Pagalba konsultavimo paslaugoms teikti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Subsidijuojamos paslaugos	
Pagalba pavadavimo ūkyje paslaugoms teikti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidijuojamos paslaugos	
Pagalba žemės ūkio produktų pardavimui skatinti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Subsidijuojamos paslaugos	
Pagalba žemės drebinimų, griūčių, nuošliaužų ir potvynių padarytai žalai kompensuoti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Paskola	
	Garantija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba, kuria siekiama kompensuoti dėl nepalankių oro sąlygų ūkininkų patirtą žalą (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Paskola	
	Garantija	

	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba kovai su gyvūnų ir augalų ligomis (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Subsidijuojamos paslaugos	
Pagalba gyvulininkystės sektoriuje (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidijuojamos paslaugos	
Pagalba draudimo įmokoms mokėti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	Atleidimas nuo mokesčių	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai skatinti žemės ūkio sektoriuje (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba miškui įveisti ir miškingiems plotams kurti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba agrarinės miškininkystės sistemoms taikyti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba miškų gaisrų, gaivalinių nelaimių, nepalankių klimato sąlygų, ligų, kenkėjų ir katastrofinių įvykių prevencijai vykdyti ir tokių įvykių padarytai žalai likviduoti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba vykdyti investicijoms, kuriomis siekiama gerinti miškų ekosistemų atsparumą ir aplinkosauginę vertę gerinimą (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
„Natura 2000“ išmokos už miškų plotus (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	

Su miškų aplinkosauga ir klimatu susijusios paslaugos ir miškų išsaugojimas (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Žinių perdavimo ir informavimo veiksmai miškininkystės sektoriuje (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba miškininkystės sektoriaus konsultavimo paslaugoms teikti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba vykdyti investicijoms į infrastruktūrą, susijusią su miškininkystės plėtra, modernizavimu arba pritaikymu (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba vykdyti investicijoms į naujas miškininkystės technologijas ir miškininkystės produktų perdirbimą, kaupimą ir pardavimą (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba vykdyti investicijoms, susijusioms su žemės ūkio produktų perdirbimu į ne žemės ūkio produktus arba su medvilnės gamyba (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba ne žemės ūkio verslui pradėti kaimo vietovėse (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
Pagalba kaimo vietovių MVĮ konsultavimo paslaugoms teikti ir konsultantų mokymui skatinti (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Žinių perdavimo kaimo vietovių MVĮ ir jų informavimo veiksmai (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba ūkininkams, pirmą kartą dalyvaujantiems medvilnės ir maisto	Subsidija	

produktų kokybės sistemose (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	
	Kita (nurodyti)	
Pagalba vykdyti informavimo ir skatinimo veiklai, susijusiai su medvilne ir maisto produktais, kuriems taikoma kokybės sistema (Bendrojo bendrosios išimties reglamento ... str.)	Subsidija	
	
	Kita (nurodyti)	

IV priedas
INFORMACIJOS APIE INDIVIDUALIOS PAGALBOS SUTEIKIMA SKELBIMO IR
PATEIKIMO KOMISIJAI FORMA

Pagalbos numeris		
Kai tinkama, nurodyti schemą, pagal kurią suteikta pagalba		
Valstybė narė		
Pagalbą teikianti institucija	Pavadinimas	
	Pašto adresas	
	Interneto adresas	
Pagalbos gavėjo pavadinimas, PVM mokėtojo numeris ir grupė, kuriai jis priklauso		
Pagalbos gavėjo tipas	<i>MVĮ</i>	
	<i>Didelė įmonė</i>	
Regionas, kuriame įsisteigęs pagalbos gavėjas	Regiono pavadinimas (NUTS³)	Regioninės pagalbos statusas⁴
Ekonomikos sektorius (-iai), kuriame (-iuose) pagalbos gavėjas vykdo veiklą	<i>NACE 2 red. ir trumpas aprašas</i>	
Pagalbos dalis, nurodyta sveikais skaičiais ir nacionaline valiuta⁵		
Pagalbos priemonė⁶	Subsidija	
	Palūkanų normos subsidija	
	Paskola	
	Grąžintinas avansas	
	Garantija (kai tinkama, nurodyti Komisijos sprendimą)	
	Mokesčių lengvata arba atleidimas nuo mokesčių	

³ NUTS – bendras teritorinių statistinių vienetų klasifikatorius. Paprastai nurodomas 2 lygio regionas.

⁴ SESV 107 straipsnio 3 dalies a punktas (statusas „A“), SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktas (statusas „C“), neremiamos vietovės, t. y. regioninės pagalbos skyrimo reikalavimų neatitinkančios vietovės (statusas „N“).

⁵ Bendrasis subsidijos ekvivalentas

⁶ Jeigu pagalba teikiama naudojant kelias pagalbos priemones, pagalbos suma nurodoma pagal priemonę.

	Kita (nurodyti)	
Suteikimo data	[... m. d.]	
Pagalbos tikslas (sąrašas)		
Teisinis pagrindas, įskaitant įgyvendinimo nuostatas		

V priedas

NUOSTATOS DĖL VALSTYBIŲ NARIŲ BENDROS SVETAINĖS

- (1) Valstybės narės turėtų sukurti bendrą valstybės pagalbos svetainę, kurioje skelbtų 10 straipsnio 8 dalies b punkte ir 2 dalyje nurodytą informaciją taip, kad ji būtų lengvai prieinama.
- (2) Prieigą prie interneto svetainės suteiks paieškos priemonė arba vartotojo paieškos sąsaja (toliau – paieškos funkcija). Naudojantis ta paieškos funkcija turėtų būti įmanoma ieškoti visos atskiros informacijos ar bet kokio jos derinio. Paieškos funkcijos rezultatus turėtų būti įmanoma parsisiųsti bent dviem skirtingais formatais pagal bendrus standartus, kad informaciją būtų galima toliau tvarkyti i) skaičiuokle, pvz., XLS, CSV, arba 2) kitais būdais, naudojant interneto priemones, pvz., XML, HTML.
- (3) Prieiga prie svetainės turėtų būti suteikta visoms suinteresuotosioms šalims be apribojimų. Norint naudotis svetaine neturi būti reikalaujama registruotis.

VI PRIEDAS
METINĖ ATASKAITA

Metinė ataskaita turi būti teikiama elektronine forma naudojantis Komisijos elektroninių valstybės pagalbos ataskaitų teikimo sistema.

Metinėje ataskaitoje turi būti informacija, kurios reikalaujama 5 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 IIIB priede.

Be to, metinėje ataskaitoje pateikiama tokia informacija:

- atitinkamos ligos pagal 26 str.;
- meteorologinė informacija apie nepalankių klimato sąlygų sukulto įvykio tipą, laiką, santykinį stiprumą ir vietą pagal 25 ir 30 straipsnius.